

CONJUGIUM FEUDALITIVM

quo,

OCCASIONE

II. FEUD. LVIII. pr.

Qui VIRI atque UXORIS est,
idem DOMINI & VASALLI res-
pectus stabilitur.

Indeque CONJUGIUM aliquod FIGURATIVM per selectio-
ra & præcipua totius Juris Feudalis Capita celebratur,
atque analogicè demonstratur.

*Ubi multa jucunda, plurima utilia & necessaria adducuntur;
Et quasi unâ fideiâ duo parietes
deallantur,*

F E N Æ,

Typis JOHANN. GOLLNERII,

ANNO M DC LXXX.

CONJUGIUM FEDERATIONIS

1852

M. J. J. J. J. J.

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

DE JURE ET DE FACTO

CAN. Sciendum est. I. DIST. XXIX.

*In erroris labyrinthum nonnulli intri-
cando impinguntur, cùm antè judi-
cant, quàm intelligant, antè incul pant,
quàm iterando lecta perquirant.*

*PERILLUSTRIBUS AC GEN-
EROSISSIMIS DOMINIS.*

DN. GUELPHO. L. B.
de METTERNICH.
Domino in Thurstorff &c.

DN. FRIDERICO Vott,
lieb, L. B. de LOEWENSTERN. &c.

DN. CHRISTOPHORO
HERWARTO. L. B. de
REGAL.

Domino in Granichsfeld / auff Ober-
Mautenburg / Neuheusel / Brunn-
berg und Leuffling.

*DOMINIS MÆCENATIBUS,
ET PATRONIS MEIS OPTIMIS
MAXIMIS*

Offero, Dico, & Consecro

Hocce Schediasma_,
& Exercitium qualecunq̃ue Acade-
micum_;

ubi

*Cernitur Officii Nexus, Jactata Va-
salli*

*Gloria, Iurando Vincula Multi-
plicans;*

*Firmiter Et Vobis, Domini, Adsto Li-
minis Imô,*

Testificans Isthòc Ulteriora Meô.

Perillustr.V.V.V.Generositatum

devotus Cultor & Cliens

GREGORIUS HINTZE, V. J. Dd.

ORDO TRACTAN-
DORUM

1. Præludia in Conjugium Feudalitium.

2. CAP. I.

De diverſo diverſorum Conjugio.

3. CAP. II.

De Conjugio Feudalitio, ratione per-
ſonarum contrahentium.

4. CAP. III.

De Conjugii Feudalitii conſtitutione,
& conſecutione.

5. CAP. IV.

De Conjugii Feudalitii diſſolutione.

PRÆLUDIA IN CONJUGIUM FEUDALITIUM

I.

Quidnam dederit occasionem præsentis materiæ pertractationi, quæ illa basi & fundamentò consistat, explicaturus; nã, si multa de ejus nobilitate, & notabilitate cumulare vellem, solem facibus illuminare, supervacuis laborarem impendiis. *c. 6. g. 1. c. 8.* Ex ungue leonem facile est cognoscere, atque hedera suspensa vini vendibilis signum præbet manifestum. Idem enim testatur frontispiciò suò notabile & adamante notandum capit. *Notandum est. de Notis feudorum. 2. feud. 58. pr.* Vbi Vasallus Dominum feudi habere in **CONJUGEM** notabiliter existimatur.

II. Quod rubricam modò *d. capit.* spectat, innuitur per hanc, & velut indice digitò monstratur, generales quasdam regulas seu notulas in materia feudali bene observandas hic subiici; non aliter ac videmus, adjectas volumini *fforum*, & libro *Decretalium*, nec non *Sexto Decretal.* certas in fine regulas & conclusiones generales. *Jacob. Alvarott. ad rubr. b. l. Petrus Ravenn. comm. in Consuet. feud. ibid.* Unde liquidò constare potest, sine grano salis accipiendam non esse, quando J. feudalis interpretes consentiunt, titulum hunc non esse de textu usum feudorum, sed tantum notulas quasdam ad declarationem eorum

rum, quæ dicta & constituta sunt præcedentia. Andr. *ab Isern.* b. l. *Matth.* de Affict. *ibid.* n. 1. Conf. Alvarott. d. l. Minimè enim capitulum præfens inter *Extraordinaria*, quæ dubiæ auctoritatis sunt & *Apocrypha*, uti loquitur Baldus, connumerari debet, sed, quia claudit agmen ordinariorum, hac ratione utique ut textus feudalibus & *Authenticis* allegatur.

III. Remorò ergò cortice medullam inspiciamus, & fractà nuce nucleum gustemus, quem quidem haud cariosum aut verminosum metuere debemus, *Ut tamen nihil antiquitatis penitus ignoretur*, sicuti dicit in simili Imperator §. 1. *I. de testam.* Sciendum est, olim quidem potissimum militiæ respectum Dominum inter & Vassallum fuisse, ut nempe Dominus Vassalli operà militari, quoties necessitas exigeret, uteretur. *Dn. Conrad. Rittersh. part. feud. lib. 1. c. 1. §. 4.* unde feudale officium fuisse militare & bellicum, monet notandum *Franc. Hotomann. in 2. feud. 21. ad fin.* & frequenter Feudum Militia, Vassallus Miles appellatur. Andr. ab Isern. in 2. feud. 3. §. 1. versic. *personam* verò. n. 13. Quamobrem etiam modò laudatus Hotomann. sensu militari interpretatur, quod Vassallus Dominum in *Conjugem* habere dicitur; tanquàm si eadem ratione Dominus & Vassallus *conjuges* nominentur 2. feud. 58. pr. quà aliàs *Confortes* 3. vel 5. feud. 3. quasi *Σύμμαχοι*, ejusd. militiæ socii vel *Commilitones*, conf. Hotom. de verb. feud. vocab. *Confortes*, & in d. text. 2. feud. 58. quò & vulgatum juris proverbium ex l. 19. pr. ff. de castrensi pecul. applicat: *Commilitium augeat charitatem*. Cui addi fortè posset de convenientia voc. Germ. *Zug* cum latino *jugum*, & Græco *ζυγός*, ut sint conjuges, qui velut eodem jugo trahuntur; prima enim uti dictum est, causa & occasio feudorum instituendorum exitit illa, ut Imperatorem vel Principem in certis expeditionibus quis comitaretur: *Mann hat in Feld- und Krieger-Zügen/oder auch Ehren und Friedens-Zügen sich müssen mitfinden lassen*: quò pertinet der *Nömer Zug*.

IN CONJUGIUM FEUDALITIUM.

IV. Proinde magis, uti videtur καὶ ἀνάλογον foret, non ad jura inter conjuges, sed ad jura militum feudorum indolem revocare, potiusque conveniret, *Castrum Feudalitium* metari, quàm *Feudalitium Conjugium* celebrare. Nec etiam tali operi explendo materia defectura esset; Ut enim unicum tantum producam: Dominò permittente servum suum militare, is statim liber efficitur. *l.6.C. qui militare possunt vel non*: Et Dominus dans servo suo feudum scienter, itidem eum libertate donare censetur, conf. Andr. *ab Isern. in 2. feud. 3. §. 1. n. 13.*

V. Verùm tantum abest, ut secus facienti vitium aliquod feudisticum imputari possit, (qualia multa hinc inde, & ferè nimis multa taxat, crepatque Hotomann, conf. Rittersh *parit. feud. lib. 2. c. 3. q. 4.*) ut nec μεταβασις εἰς ἄλλο γένος rectè objiciatur. Præterquàm enim quod deinde progressu temporis non tantum ad militaria, sed alia quoque honesta officia in pace obeunda concedi feuda cœperunt, Dn. Rittersh. *lib. 1. c. 1. q. 4.* nemo etiam non *d. textum 2. feud. 58. pr.* vel per transfennam inspiciens illicò animadvertet, vocabulum *Conjux* hic non se referre ad militiam præstandam; magis verò ad amoris vinculum, quò Dominus & vassallus colligati, & uti de conjugibus dicit Cicero, arctissimè *conglutinati* sunt. Cujus rei majoris εὐφρόσους exprimendæ ergò alià appellatione frustra Feudistæ defuncti fuissent. Nec facilè quis affirmabit, multò minus probabit terminum *Conjux* propriè & per se esse militarem; jam verò non ex opinionibus singulorum, sed ex communi usu nomina exανῆiri debent. *l. 7. §. 2. ff. de supell. leg.* Licet autem & hic non nisi improprie & μεταφωρικῶς Dominus Vassalli conjux appelleretur; Attamen sat habemus, modò rem, unde petita illa metaphora sit, curatiùs edocti simus.

VI. Concedo interim lubens & manu largior utrâque, dici Dominum & Vassallum *Conjuges*, quòd sint uno jugo allegati, ut loquitur Hotomann, simul autem recordor *Nuptialis jugi*

ex l. 10. pr. ff. de condit. & demonstr. hincq; amplius propria Jugalis id est uxoris ex l. 8. §. 3. C. de repud. & Jugalium h. est Conjugum ex 2. feud. 104. §. 2. Nec eo inficias, Dominum & Vasallum Confortes appellari; observatu tamen non indignum est, Confortes quoque dici Conjuges, & posse mulierem his verbis accipi, accipio te in Confortem. Gothofr. ad l. 11. lit. 1. ff. de ritu nupt. ipsumq; Conjugium Confortium omnis vitæ describi à Modestino d. l. 1. conf. l. ult. C. d. incest. nupt. Can. 17. c. 28. q. 2.

VII. De cetero unum adhuc restat, quod spartam, quam sumsi, dubiam ancipitemque reddere posset; sc. non minimam esse styli juris feudalis barbariem, sermonisque stribliginem, quia ibi, ut ait Rittersh. *prolegom. part. feud. p. 13. plurima peregrina & absona tanquam muscerda piperi permiscuntur*, ut verendum sit, ne ejusdem fursuris fiet appellatio Conjugis in Domino feudi, totaque disertatione hoc profecturus audire debeat exprobrationem Euripidis, quam in simili veretur Rittersh. *d. l. Tu barbarissas, dum diu es cum barbaris*. Sed fulgur est ex pelvi, inanisque iste metus: Nec enim hoc dignum foret patellâ operculum, cum usurpatio vocabuli *Conjugis* inter solœcismos feudisticos, ingratos coccysmos & loquendi sartagineis haud sit numeranda. Quippe tertium, in quo convenient Conjuges, & Dominus cum Vasallo, apprimè ad rem est, uti elegantissimè monstrat explicatio *Jacobi Cujacii de feud. lib. 2. tit. 7. colum. 2. propè fin.* ubi Dominum & Vasallum ideò Conjuges esse dicit, quia sunt communi fidei vinculo conjuncti; allegatque Div. Paulum Apostolum, qui eodem sensu non uxorem, sed Timotheum, familiarem suum vocat *σύνζυγον γνήσιον* id est *Conjugem germanum Philipp. IV. 3. Conf. Rittersh. l. 1. c. 10. q. 12.* Atque hoc specialiori quoque ratione ex ipso textu 2. feud. 58. pr. Comenta tores deducunt, & declarant, ut in pertractatione visuri sumus.

VIII. Quandoquidem verò & struma dibaphò tegitur commodè, & ipsa etiam *barbaries feudistica potest splendescere cultu*

cultu & habitum quandam matronalem induere, D. Rittersh. *prolegom. p. 14.* cur amica bili inter Dominum & Vassallum confœderationi, quæ longissimè à barbarie remota est, habitum Matrimoniale vel Conjugale applicare subsistam. Cum & aliàs in hoc passim mihi Feudistæ suffragentur, & ad opus aggrediendum velut *χειρὶς ἑλπίς* dent ex *l. i. §. 3. ff. nauta caup. stabul.* De quo in antecessum quasi per indicem quædam ostendam, & primoribus dabo tantum labris prægustanda.

IX. Ita Jacob. Alvarott. ad *cap. Notandum. pr. 2. feud. 58.* dic. ait, secundum Baldum, quod textus iste loquitur per similitudinem de Marito ad Dominum. *Matth. de Afflictis* causam Feudalem illustrat per Matrimoniale, super *3. feud. si de feudo de functi content. §. si facta n. 14. 2. feud. 26.* Henricus à Rosenthal. *c. 10. concl. §. n. 17.* causam Feudalem confert cum Paraphernali. Error personæ circa qualitatem conditionis servilis vitiat investituram & matrimonium, vid. *Andr. ab Isern. in cap. investitura per quos fiat invest. 2. feud. 3. §. 1. vers. personam, n. 12. Matth. de Afflict. ibid. n. 8.* Ratione certi effectus in libertate consistentis æquiparantur permissio nuptiarum à Domino facta, & investituræ concessio. *Isern. d. l. n. 14. Matth. de Afflict. d. l. n. 2.* A fundo dotali ad feudum argumentatur rursus Isernia in *2. feud. 28. §. si Vassallus n. 17.* De fructibus ex feudo perceptis, impensisque in illud factis, eandem, quam de fructibus & impensis rei dotalis conclusionem format cum aliis Rosenth. *c. 10. concl. 42. n. 36. Franse. Horomann. in 2. feud. 28. §. 3. lit. C. Habent illa duo jura dotis & feudi aliquam inter se cognationem*, disertè ait Rittersh. *part. feud. lib. 1. c. 2. q. 6.* Et, *res communis in dotem dari, ergo etiam in feudum concedi potest*, infert *Dn. Stryk. Ex. 1. feud. c. 8. q. 10.*

E contrario & feudi dotisque certò casu ratione amissionis differentiam allegat iterum Rosenthal. *c. 10. concl. 29. n. 5.* & differre plurimis aliis in rebus, disserit Rittersh. *d. l.* quando nempe apertò jure feudali aliud est statutum; hinc enim non, ad-

versus ventos spirare aut brachia contra torrentem jactare, fas est. Conf. *lib. 2. c. 6. g. 34.* Tum verò à dissolutione matrimonii ad dissolutionem feudi concludit Alvarott. in 2. *feud. 24. §. prædictis*, dicitque, procedere hoc à simili ad simile, conf. *idem* Alvarott. in 2. *feud. 24. §. item si delator. n. 11. Marinus Frecc. de feud. lib. 2. p. 152. n. 13. Rittersh. lib. 2. c. 5. g. 9.* Et si quæratur in quonam statu vel qualitate fieri debeat feudi finiti & amissi restitutio; iisdem terminis quibus fundi dotalis & bonorum paraphernalium consistere, putatur *Ludolph. Schrad. tr. de Feud. part. 2. part. pr. 9. sect. 5. n. 9. 10. & 23.* Item an, & quomodo ob commissam feloniam agi ab heredibus, vel contra heredes possit, cum causa divortii, post mortem conjugis adulterii rei, bilanci instituit, & parem utrinque decisionem facit jam laudatus *Dn. Schrad. p. 2. part. princ. 9. sect. 10. n. 5. 9. 8. 19. 12. 17. & 18.* Atque *idem* de amissione dotis exemplum inrer alia dat *Dn. Rittersh. cum*, si casus aliquis jure feudali non decisus emergat, ad jus civile recurrendum monet, argumentò, ut vocat, à simili, inde deducto, *part. feud. lib. 1. c. 1. g. 10.* Imò velut *αὐτὸς ἐφ' αὐτοῦ* audiat *ipse* textus feudalitatis 2. *feud. 24. §. prædictis.* vinculum feudalitatis dirimi ex iisdem repudiis causis, quibus matrimonia rectè contracta solvuntur. conf. *Libor. Hattys. Anal. I. feud. c. 11. p. 127.* Prætereà quando *Matth. de Afflict. in 1. feud. §. §. item si fidelis. n. 4. in terminis propriis est*, inquit, *Lex Marito. ff. ad L. 7. de adul.* videtur tacitè consentire, etiam terminis impropriis, ænigmati-
cis & symbolicis huc quædam conferri posse & licere. Ne ergò *ἀπὸ τοῦ βολῆ* esse viderer, conjugii feudalitatis materiam plenius tractandam asumsi; quia non minus laboris est, rem aliquam magis perficere, quàm prius invenire. *Const. Deo Autore. §. 6. de veter. jure enucl.* præstatque, multa velut in fasciculum collecta unò conspectu patere; quam eadem hinc inde sparsa aut latere, aut sine ordine non ignorari, nam secundum illud: *Et quæ non prosint singula; junctæ jurant.* arg. *l. 5. C. de probat.*

X. Quando verò jam tum fuit conclusum in hocce Conjugio, jamque manus ultima labori imposita, en! furtivò casu incido in Disputationēpa Argentor. habitam annò 1667. *De fide reciproca Conjugali Dominicum Pasallo, & Protectoris cum Cliente*, quæ antè nec visa, nec audita mihi unquam est. Quia tamen ibi in hac causa non nisi primas easque paucissimas ductas lineas cognoscebam, parùm nihilve metui, ne quis odium secundarum nuptiarum in præsens Conjugium concepturus esset. Hoc ergò tantùm etiam atque etiam rogo Benevolum Lectorem, sinat ipse, quod conatibus meis defuit, *Σέμα* de Conjugio velút *μελίτωμα* supplere; quod si autem aliquid in hoc prator spinosum, quod non diffiteor, reperiet, *per §. 9. Const. de Concept. fforum.* meminerit, nec fuisse, nec esse ullum sine qualicunque, nisi fallor, gravamine Conjugium; igitur & in Conjugio Feudalicio frustrà ubique expectari

— *Violas, calatbisque rosas & lilia plenis.*

Intereà autem minimè est negligendum votum, quod Imperator ipse, *Conjugibus*, inquit, *matrimonia adeò fortunata optamus, ut nunquam adversò Numine inita esse, videri queant* Nov. 140. *præfat.* Benignum Numen mihi quoque adsit benignissimè præsentem laborem ineunti, ut, quam exorsus sum telam, feliciter pertextatur.

CAPUT I.

DE DIVERSO DIVERSO-
RUM CONJUGIO.

SUMMARIA.

Singulorum hominum multis modis res sunt, & uxores. 1.

Triplex apud Romanos modus uxorem habendi. 2.

Conjuguntur aliquando Vir & femina contra legalem matrimonii naturam. 3.

Quale matrimonium ad Morgia naticam. 4.

Conjugium aliud Inequale. 5.

Aliquando contra matrimonii finem fit conjunctio. 6.

Conjugii finis est procreatio sobolis. 7.

Intelligendum hoc de sebole sana & perfecta. 8.

Conjugium tamen morbosum cum sana, & vice versa quomodo toleretur? 9.

Conjunctio fit quandoque contra formam & essentiam matrimonii. 10.

Impotentia generandi ad defectum substantialem refertur. 11.

Impotentia atq; inhabili licet conjugium inire. 12.

Spadones & thlibia & thlasie temporali solum impotentia laborant. 13.

Conjugium sexagenarii cum quinquagenaria olim prohiberetur. 14. Hodie concessum. 15.

Si major quinquagenaria pariat, habetur pro miraculo. 16.

Approbatum conjugium juvenis cum vetula 77. annorum. 17.

Eunuchi vel castrati an possint ducere uxorem? 18.

Castrati maximo habentur odio. 19. Matrimonium eorum defensum, & impugnatum. 20.

Matrimonium Cælebs quodnam dicatur. 21.

Sides & zula in jure civili non sunt infecta. 22.

Exempla adducuntur. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

Formula German. vom ledigen Ehestand reprehenditur. 31.

Subjicitur admonitio Justiniani ad juvenes. 32.

De Conjugio Virgineo remisivè. 33.
Conjugium B. Virginis cum Josepho
an pro vero & perfectò sit ha-
bendum? 34. 35.

Etiam inter Episcopum seu Mini-
strum Ecclesiæ, ipsamq; Ecclesi-
am. 39.

Antidicomarianita refutati. 36.

Transitio ad Conjugium Domini
cum Vasallo merè Politicum. 40.

Conjugium aliud est Mysticum seu
Spirituale. 37.

Conjugium Reipubl. Venetæ cum ma-
ri Adriatico. 41.

Causa prohibitionis matrimonii
Clericorum. 38.

Preparatio ad Nuptias Feudalias.
42.

Conjugium etiam putatur contra-

I

Uamvis non semper realiter consequatur REM,
 qui ducit UXOREM, vel accipit mulierem; cer-
 tē tamen, quod de modis acquirendi dominium
 ex primit Imperator: *singulorum hominum mul-*
tis modis RES fiunt, §. II. f. de rer. divis. efferri
commodē poterit & de modis contrahendi matrimonium;
Nempe singulorum hominum multis etiam modis uxores fiunt.
Quā varia enim sit maris atq; femina conjunctio, qua Ma-
trimonium appellatur, pr. f. de I. N. G. & C. velut in proscenio
hic exhibitum spectare, licebit.

II. Præterita prætereo lubens, quod tribus præ-
 cipuè modis Romani uxores capiebant atque habebant:
Confarreatione, Coëmtione, & Usu. conf. Anton. Hot-
tomann. de vet. rit. nupt. c. 20. & seqq. Hodie conjunguntur
 aliquando vir & femina, conjugali fide invicem reverà datā;
 ubi tamen hæc iustæ matris familiās nomen non assumit,
 sed vocatur uxor *secundaria* Dn. Pufendorf. *lib. 6. c. 1. §. 36. de I.*
N. & G. quia contra naturam matrimonii à lege civili præscri-
ptam, putā L. Femina. 8. ff. de Senator. l. 10. C. de nupt. l. Mulie-
res. ult. de incol. & l. 13. de dignit. ejusmodi uxor plend mari-
 ti honore non erigitur, nec æquali genere nobilitatur. Qua-
 le matrimonium inter Principes & personas Illustres satis
 frequens est, diciturque *Ad Morganaticam, vel lege Salicā con-*

B

tractum

tractum, 2. feud. 29. Conf. Dn. Myler. ab Ehrenbach Gamolog. Person. Imp. illustr. c. 6. toto. adde Dn. Henr. Linck. in Diss. de Matrimonio Lege Salicâ contracto, Von vermählung zur Sinschen Hand. Diversum verò omnino ab illo, quod in l. 3. C. de natur. liber. dicitur Conjugium Inequale.

6 III. Aliquando etiam mas & femina congregiuntur
7 contra ipsum matrimonii finem, qui est, ut numerosâ prole Res-
publica augeatur. Matrimonium enim humano generi vi-
detur immortalitatem artificiosè introducere, & ex filiorum
procreatione renovata genera manent. Nov. 22. prefat. Conf.
Nov. 140. pref. atque ampliari tñperium hominum adjectione
potius, quàm pecuniarum copiâ, malle se, D. Imp. Hadrianus re-
scripsit in L. 7. §. 3. ff. de bonis damnat. Unde & pecuniaria
πολυπαθίας præmia deprehendere licet, vid. d. l. 7. §. 3. & pr. I.
de excus. tutor l. 2. §. 1. ff. de muner. & honor. l. 5. §. 2. ff. de iure im-
munit. & lex l. ff. soluto matrim. publicè, inquit, interest, dotatas
8 esse feminas ad sobolem procreandam, replendamq, liberis civi-
tatem. Quæ verò omnia de liberis perfectis, sanis, & vivis in-
telligi debent; pariter enim utilitatis publicæ interesse effla-
gitat, ne vitiosâ & morbosâ sobole civitas inficiatur, defor-
9 meturque. Attamen leprosis, & morbo Neapolitanò, seu
lue Gallicâ infectis, morbo cum sana, & vicissim, liberum
est, ad matrimonium convolare, si continere nolunt, c. 2. X. de
Conjugio leprosor. seu, ut dicitur 2. feud. 29. si non valent conti-
nere. Ubi minus malum ex duobus eligendum est, can. Duo
mala. dist. 13. Præstat enim in Republ. habere leprosos Corpore,
quàm animâ, uti elegantissimè Mingering. in Informat. Con-
scient. Evang. Dom. XII°. Trinit. 9. 1. Ut ita minus malum indu-
at velût rationem boni, vid. Grot. de I. B. & P. lib. 3. c. 23. d. §. n. 2.

10 IV. Imò permisa est contra formam & essentialiam matri-
11 monii conjunctio. Impotentiam enim & naturalem inha-
bilitatem ad defectum substantialem Dd. referunt, vid. Dn.
Stryk in Addit. ad jus Eccles. Brunn. lib. 2. c. 17. §. 3. Quamob-
rem

rem & in l. 220. §. 2. ff. de V. signif. dicitur, parentes pios non aliò,
quàm liberorum procreandorum animò & votò uxores ducere.
Concessum verò nihilominùs impotenti atque inhabili est, ¹²
jungere se connubio feminæ conditionis illius non ignaræ.
Dicit enim expressè Pontifex, quod vir eam, quam non possit ha-
bere ut uxorem, saltem habeat ut sororem, c. 4. & s. X. de frigid.
& malef. de quasi viro conf. l. s. in med. C. de Sponsal. Non proli- ¹³
xè deducam, spadones, & tlibias, & tblasias, uti vocantur in l.
128. ff. de V. signif. jure civili nuptias contrahere posse, l. 39. ff.
de jure dot. l. 6. pr. de liber. & postb. cùm hi viriò tantùm tempo-
rali à generatione impediuntur per §. 9. I de adopt. conf. Henr.
Canisi Comm. ad c. 2. de frigid. & malef. n. 3. Nec referam ¹⁴
multa de polychroniorum matrimonio; prohibuit hoc qui-
dem olim Lex Julia & Papia, cavens, ne mulier 50. annorum
sexagenario nuberet. Verùm legem hanc penitus abolevit
Justinianus expressà sanctione: ne inter masculos & feminas ¹⁵
majores vel minores sexagenariis vel quinquagenariis ex ullo
modo, velex ulla parte nuptia impediuntur, l. sancimus. 27. C.
de nupt. Tamen si femina major quinquaginta annis dicatur ¹⁶
sterilis, & parere cesset, l. si sterilis. 21. pr. ff. de action. emt. & si
in ea ætate pariat, partus censeatur miraculosus, & raro con-
tingens, l. si major quinquagenaria, 12. C. de legitim. hered. At- ¹⁷
tamen ejusmodi conjugium adeò non improbat, ut etiam
in vita longiùs progressis, senio ferè confectis, atque effoctæ
jam ætatis hominibus hodie sine omni spe procreandæ sobo-
lis permittatur. Ita conjugium viri juvenis cum muliere ve-
tula septuaginta septem annos nata approbatum speciali re-
sponso Dnn. Theologor. Wittbergens, exhibet Dn. Stryk. in Ad-
dit. ad I. Eccles. Brunn. lib. 2. c. 17. §. 2.

V. De Eunuchis seu castratis, an liceat ipsis ducere uxore, ¹⁸
paucis videamus. Sanè nullum est dubium, quin omnes,
qui vel à limine jus cùm Civile, tum Canonicum, ne dicam

naturale, salutarunt, prorsus hoc sint negaturi; quia enim illi impotentes sunt coire mulieri, & *περί την τα παρά της φύσεως ἀνδρός διδόμενα*, ut loquitur *Nov. 22. c. 6.* meritò matrimonium inire prohibentur *l. 39. §. 1. ff. de jure dot. l. 14. §. ult. de manumis. vind.* Et cum novum atq; peregrinū sexum representent, *Nov. Leon. 98.* non eò digni favore censentur, ut ad mutuū adjutorium, ceu finem aliquem secundarium, i-
 20 ceps putativum matrimonium concedendum sit. Casus verò ante annos non adeò multos *Dresdæ* contigit, ubi Musicus castratus cum virgine sciente nuptias clam contraxit, & per hierologiam & copulam consummavit, cujus justitiam postea defendit facultas Theolog. *Regiomontana*, aliis licet plenò ore contradicentibus, vid. *Dn. Stryk. in Addit. ad I. Eccles. Brunn. d. l.* Personæ autem conjunctæ in tali matrimonio tamdiu publicè vixerunt, donec maritus ille personatus scenam suam finivit, vità cum morte commutatà.

- 21 VI. Admodum autem notabilis est appellatio *Cælibis* & *peregrini Matrimonii*, uti *Leo Imperator* vocat, *Nov. 98.* pariter intuitu *Eunuchi*. Quod non sine causa mirum videri potest, cum sint contradictoria, vivere in cœlibatu, & contraxisse matrimonium. Quamobrem *Cælebs Matrimonium* quid dicit, *σὶδε ἐφ' ἑυλον* dicit, ubi prædicatum evertit naturam subjecti. Sed hoc in jure novum non est; quidam enim referuntur locuti linguam non ampliùs habentes, *l. 1. C. de offic. Pras. prator. Qui loqui non possunt, sine voce dixisse existimantur*, *l. Labeo. 7. in fin. de supellect. leg. Natur. q; mutus potest videri respondere*, *l. 124. ff. de R. J. & surdus per cerebrum ex-*
 24 *audire loquentem*, *l. Discretis. 10. C. qui testam. facere.* Imò vivi habentur pro mortuis, *l. 1. §. 8. in fin. ff. de bonor. poss. contra tabb. l. 209. de R. J. & contrà mortui pro vivis, pr. I. de excus. tutor. l. 31. §. 11. de adul. edict.* Atque aliàs in jure feudali egregia dicitur ingratitudo, *2. feud. 23. §. de illa autem.* ubi tamen conf. *Udalr. Zas.*

de feud. part. 10. n. 64. 65. Et in l. 70. §. 8. de legat. 3. gossypium 28
 appellatur ἐρίζυλον seu lana lignea. De dolo bono vid. l. 1. §. 3. ff. de 29
 dolo malo; & de veneno bono, l. 236. ff. de verb. signif. Sic quoque 30
 Cælebs dicitur Matrimonium, quod vir eviratus cum muliere
 quidem conjungitur, sed sine commercio matrimoniali.
 Qua occasione severè castiganda & damnanda est perversa 31
 loquendi formula German. Den Ehestand ledig fñhren/
 quàm uti & delectari solent in cœlibatu minùs casto viventes,
 sed vagos concubitus exercentes; (de voc. Ledig Mann in a-
 lio sensu vid. infra c. 3. tb. 4. n. 36. de cœlibatu ficto conf. l. 5. C. de
 donat. ante nup.) Meminerint autem ejusmodi cavillatores, fa-
 cinus suum tantò esse gravius, quod nequius hoc titulò matri-
 monii vel seridò, vel per jocum audent colorare, non sine ma-
 xima injuria in honorem & dignitatem ipsius matrimonii.
 Abstineant ergò tali mycterismo, & insulsà subsannatione, & 32
 de ceterò monitum Justiniani sequantur; melius esse coarctare
 juveniles calores, ne cupidini dediti tristem exitum sentiant,
 qui eos post dispersum expectat patrimonium l. fin. §. 5. C. de bo-
 nis qualiber. conf. elegantissimè etiam loquentem Nov. Leon.
 89. in fin.

VII. Posset etiam hic exhiberi Conjugium virginicum, de 33
 quo plura tractabitur in C. 3. tb. 11. Hic ergò solùm observamus, 34
 Conjugium S. semper Virginis Mariæ cum Josepho pro ve-
 ro & perfecto conjugio esse habendum, per can. B. Maria. c.
 27. q. 2. nec mendacem ibi esse reciprocam conjugis appel-
 lationem, c. Conjux. & seq. c. 27. q. 2. conf. Dn. Job. Christoph. 35
 Becman. in Polit. parall. c. 7. §. 5. De quo tamen alios aliter sen-
 tire, latè refert Dn. Job. Adam. Osiand. observat. in Hug. Grot.
 de I. B. & P. lib. 2. c. 5. §. 9. observ. 1. Quicquid verò hujus fit, 36
 de perenni S. Virginis virginitate dubitare, sacrilegium est!
 uti contra Antidicomarianitas dissevit Hadrian. Beverland.
 De Stolat. & Virginit. jure. p. 86. seqq.

- 37 VIII. Sic igitur deductâ matrimoniorum ἀνωμαλία & irregularitate, de diversis eadem contrahendi, & appellandi modis inter omnes, credo, nunc faciliè constabit. Nec tamen hæc sufficiunt; videmus, interdum sensu planè allegoricò & metaphoricò matrimonium seu conjugium venire. Ita dicitur *Conjugium Mysticum*, vel spirituale, quod Christus Salvator noster per adventum suum in mundum contraxit cum Sponsa sua Ecclesia, & anima fidei quacunq; matrimonium enim ex primâ institutione hanc Christi cum Ecclesia conjunctionem designat, *Ephes. V. 23. c. 5. X. de bigam, non ordin.* Unde etiam in promptu causa est, quare ap. Pontificios Clericis matrimonium inire non licet; quia enim hi, sacris initiati ordinibus, aut votum continentia emit-
 38 tentes, jam tum semel cum Christo conjugium metaphoricè contraxisse intelliguntur, proinde si aliud postmodum ineant, pro bigamis habentur, qui verò ad administrationem sacrorum censentur inidonei, vid. *Val. Andr. Desfel. Erotem. J. Canon. lib. 1. tit. 21. q. 5. & 6. Job. Baptista Vivianus in Rationa-*
 39 *li. J. Pontific. ad c. 1. X. de bigam. non ord.* Similiter etiam inter Episcopum seu Pastorem quemvis & Ecclesiam *Conjugium* aliquod *spirituale* contractum dicitur; in tantum ut Episcopus Ecclesiam sibi desponsatam & conjunctam sine gravi causa deferere, & ad aliam convolare nequeat, *tot. tit. X. de translat. Episcop. Andr. Vallens. h. l.* Et notabile est, super hoc matrimonio eandè adhiberi formulam, quæ aliàs adhiberi solita est, nempe: *Quos Deus conjunxit, homo non separet. c. 3. X. d. tit.*
 40 IX. Tandem per ambages sat longas meta attingetur præfixa, ubi pariter de *Conjugio* singularissimo *Domini cum Vassallo* tractare, animum induxi, quod merè *Civile* seu *Politicum* mihi vocitatur. Nec deficit, quò *Conjugii Politici* appella-
 41 tionem aliò stabiliam exemplò. Non enim ignoratur *Conjugium Reipubl. Venetæ cum mari Adriatico* in signum supremi dominii maritimi quotannis solenniter renovandum; quan-

do in festo Ascensionis Christi ipse Venetorum Dux, Senatu comitante, splendidà navi Bucentarò mare invehitur, & celsa in puppi stans detractum digitò annulum aureum medias in undas projicit, hocque modò Reipubl. suæ ipsum mare desponsat, *Job. Frider. Spreng. Inst. I. publ. lib. 2. c. 18. p. m. 238. Georg. Horn. Orb. Politic. part. I. c. 3.* Posthabitis ergò aliis omnibus, ad Nuptias, quò sumus invitati, Feudalicias properemus; licet ferè credamus, non adeò pancraticè instructam mensam, nec magnas struices concinnatas patinarias, ut loquitur Plautus, nos ibi reperturos.

CAPUT II.

DE CONJUGIO FEUDALITIO, RATIONE PERSONARUM CONTRAHENTIIUM.

SUMMARIA.

Fundamentum appellationis Conjugii feudaltii ex ipso jure feudali. 1.

Non est hic concipiendum Conjugium corporale. 2.

Baldus Feudistas appellavit pecudes. 3.

Multa in jure civili reperiuntur metaphora. 4.

Probaturs hoc exemplis, ubi res inanimata describuntur per epi-

theta rerum animantium. 5. 6.

7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.

Per metaphoram etiam Vassallus dicitur Domini Conjux. 14.

Capta metaphora aliquando continuari solet. 15.

Quamobrem Justinianus dispescuit Institutiones in libros IV. 16.

Vinculum inter Dominum & Vassallum per allegoriam vocatur Con-

versus ventos spirare aut brachia contra torrentem jactare, fas est. Conf. *lib. 2. c. 6. g. 34.* Tum verò à dissolutione matrimonii ad dissolutionem feudi concludit Alvarott. in 2. *feud. 24. §. predictis*, dicitque, procedere hoc à simili ad simile, conf. *idem* Alvarott. in 2. *feud. 24. §. item si delator. n. 11.* Marinus Frecc. de *feud. lib. 2. p. 352. n. 13.* Rittersh. *lib. 2. c. 5. g. 9.* Et si quærat in quonam statu vel qualitate fieri debeat feudi finiti & amissi restitutio; iisdem terminis quibus fundi dotalis & bonorum paraphernalium consistere, putatur Ludolph. Schrad. *tr. de Feud. part. 2. part. pr. 9. sect. 5. n. 9. 10. & 23.* Item an, & quomodo ob commissam feloniam agi ab heredibus, vel contra heredes possit, cum causa divortii, post mortem conjugis adulterii rei, bilancem instituit, & parem utrinque decisionem facit jam laudatus *Dn. Schrad. p. 2. part. princ. 9. sect. 10. n. 5. 9. 8. 19. 12. 17. & 18.* Atque *idem* de amissione dotis exemplum inter alia dat *Dn. Rittersh. cum*, si casus aliquis jure feudali non decisus emergat, ad jus civile recurrendum monet, argumentò, ut vocat, à simili, inde deducto, *part. feud. lib. 1. c. 1. g. 10.* Imò velut *αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ* audiatur ipse textus feudalitatis 2. *feud. 24. §. predictis.* vinculum feudalitatis dirimi ex iisdem repudiis causis, quibus matrimonia rectè contracta solvuntur. conf. *Libor. Hattys. Anal. I. feud. c. 11. p. 127.* Prætereà quando *Matth. de Afflict. in 1. feud. 5. §. item si fidelis. n. 4.* in terminis propriis est, inquit, *Lex Marito. ff. ad L. 7. de adult.* videtur tacitè consentire, etiam terminis impropriis, ænigmati-
cis & symbolicis huc quædam conferri posse & licere. Ne ergò *ἀσύνβολον* esse viderer, conjugii feudalitatis materiam plenius tractandam assumsi; quia non minus laboris est, rem aliquam magis perficere, quàm prius invenire. *Const. Deo Autore. §. 6. de veter. jure enucl.* præstatque, multa velut in fasciculum collecta unò conspectu patere; quam eadem hinc inde sparsa aut latere, aut sine ordine non ignorari, nam secundum illud: *Et quæ non prosint singulas; junctæ juvant.* arg. *l. 5. C. de probat.*

X. Quando verò jam tum fuit conclusum in hocce Conjugio, jamque manus ultima labori imposita, en! furtivò casu incido in Disputationem Argentor. habitam annò 1667. *De fide reciproca Conjugali Dominicum Pasallo, & Protectoris cum Cliente*, quæ antè nec visa, nec audita mihi unquam est. Quia tamen ibi in hac causa non nisi primas easque paucissimas ductas lineas cognoscebam, parùm nihilve metui, ne quis odium secundarum nuptiarum in præsens Conjugium concepturus esset. Hoc ergò tantùm etiam atque etiam rogo Benevolum Lectorem, sinat ipse, quod conatibus meis defuit, *Σίμα* de Conjugio velût *μελίωμα* supplere; quod si autem aliquid in hoc prato spinosum, quod non diffiteor, reperiet, *per §. 9. Const. de Concept. forum*. meminerit, nec fuisse, nec esse ullum sine qualicunque, nisi fallor, gravamine Conjugium; igitur & in Conjugio Feudalicio frustrà ubique expectari

— *Violas, calatbisque rosas & lilia plenis.*

Intereà autem minimè est negligendum votum, quò Imperator ipse, *Conjugibus*, inquit, *matrimonia adeò fortunata optamus, ut nunquam adversò Numine inita esse, videri queant* Nov. 140. *præfat.* Benignum Numen mihi quoque adsit benignissimè præsentem laborem ineunti, ut, quam exorsus sum telam, feliciter pertextatur.

CAPUT I.

DE DIVERSO DIVERSO-
RUM CONJUGIO.

SUMMARIA.

- Singulorum hominum multis modis res sunt, & uxores. 1.*
Triplex apud Romanos modus uxorem habendi. 2.
Conjunguntur aliquando Vir & femina contra legalem matrimonii naturam. 3.
Quale matrimonium ad MORGANATICAM. 4.
Conjugium aliud Inequale 5.
Aliquando contra matrimonii finem fit conjunctio. 6.
Conjugii finis est procreatio sobolis. 7.
Intelligendum hoc de sehole sana & perfecta. 8.
Conjugium tamen morbosum cum sana, & vice versa quomodo toleretur? 9.
Conjunctio fit quandoque contra formam & essentiam matrimonii. 10.
Impotentia generandi ad defectum substantialem refertur. 11.
Impotenti adq. inhabili licet conjugium inter. 12.
Spadones & blibia & blasia temporali solum impotentia laborant. 13.
Conjugium sexagenarii cum quinquagenaria olim prohibitum. 14.
Hodie concessum. 15.
Si major quinquagenaria pariat, habetur pro miraculo. 16.
Approbatum conjugium juvenis cum vetula 77. annorum. 17.
Eunuchi vel castrati an possint ducere uxorem? 18.
Castrati maximò habentur odio 19.
Matrimonium eorum defensum, & impugnatum. 20.
Matrimonium Cælebs quodnam dicatur. 21.
Sid ego & uxor in jure civili non sunt infæta. 42.
Exempla adducuntur. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
Formula German. vom ledigen Ehestand reprehenditur. 31.
Subjicitur admonitio Justiniani ad juvenes. 32.

DIVERSORUM CONJUGIO.

9

De Conjugio Virgineo remissivè. 33.
Conjugium B. Virginis cum Josepho
an pro vero & perfecto sit ha-
bendum? 34. 35.

Etiam inter Episcopum seu Mini-
strum Ecclesia, ipsamq; Ecclesi-
am. 39.

Antidicomarianita refutati. 36.

Transitio ad Conjugium Domini
cum Vasallo merè Politicum 40.

Conjugium aliud est Mysticum seu
Spirituale. 37.

Conjugium Reipubl. Veneta cum ma-
ri Adriatico. 41.

Causa prohibitionis matrimonii
Clericorum. 38.

Preparatio ad Nuptias Feudalitas.
42.

Conjugium etiam putatur contra-

.I

Uamvis non semper realiter consequatur REM, 1
 qui ducit UXOREM, vel accipit mulierem; cer-
 tè tamen, quod de modis acquirendi dominium
 ex primit Imperator: *singulorum hominum mul-*
tis modis RES fiunt, §. II. f. de rer. divis. efferrì
commodè poterit & de modis contrahendi matrimonium;
Nempe singulorum hominum multis etiam modis UXORES fiunt.
Quàm varia enim sit maris atq; femina conjunctio, quæ Ma-
trimonium appellatur, pr. f. de I. N. G. & C. velut in proscenio 2
hic exhibitum spectare, licebit.

II. Præterita prætereo lubens, quod tribus præ-
 cipuè modis Romani uxores capiebant atque habebant:
Confarreatione, Coëmtione, & Usu. conf. Anton. Hot-
tomann. de vet. rit. nupt. c. 20. & seqq. Hodie conjunguntur
aliquando vir & femina, conjugali fide invicem reverà datà;
ubitamèn hæc iustæ matrisfamiliæ nomen non assumit, 3
sed vocatur uxor secundaria Dn. Pufendorf. lib. 6. c. 1. §. 36. de I.
N. & G. quia contrahitur matrimonii à lege civili præscri-
ptam, putà L. Femina. 8. ff. de Senator. l. 10. C. de nupt. l. Mulie-
res. ult. de incol. & l. 13. de dignit. ejusmodi uxor plenè mari-
tii honore non erigitur, nec æquali genere nobilitatur. Qua-
le matrimonium inter Principes & personas Illustres satis
frequens est, diciturq; ad Morganaticam, vel lege Salicà con-
 B
 tractum

4

tractum, 2. feud. 29. Conf. Dn. Myler. ab Ehrenbach Gamolog.
 Person. Imp. illustr. c. 6. toto. adde Dn. Henr. Linck. in Disp. de
 Matrimonio Lege Salicâ contracto, Von vermählung zur
 5 Lincken-Hand. Diversum verò omnino ab illo, quod in l.
 3. C. de natur. liber. dicitur Conjugium Inaequale.

6 III. Aliquando etiam mas & femina congregiuntur
 contra ipsum matrimonii finem, qui est, ut numerosâ prole Res-
 7 publica augeatur. Matrimonium enim humano generi vi-
 detur immortalitatem artificiosè introducere, & ex filiorum
 procreatione renovata genera manent. Nov. 22. prefat. Conf.
 Nov. 140. pref. atque ampliari impèrium hominum adjectione
 potius, quàm pecuniarum copiâ, malle se, D. Imp. Hadrianus re-
 scripsit in L. 7. §. 3. ff. de bonis damnat. Unde & peculiaria
 πολιταιδίας præmia deprehendere licet, vid. d. l. 7. §. 3. & pr. I.
 de excus. tutor l. 2. §. 1. ff. de muner. & honor. l. 5. §. 2. ff. de jure im-
 munit. & lex 1. ff. soluto matrim. publicè, Inquit, interest, dotatas
 esse feminas ad sobolem procreandam, replendamq; liberis civi-
 8 tatem. Quæ verò omnia de liberis perfectis, sanis, & vivis in-
 telligi debent; pariter enim utilitatis publicæ interesse effla-
 gitat, ne vitiosâ & morbosâ sobole civitas inficiatur, defor-
 9 meturque. Attamen leprosis, & morbo Neapolitanò, seu
 lue Gallicâ infectis, morbo cum sana, & vicissim, liberum
 est, ad matrimonium convolare, si continere nolunt, c. 2. X. de
 Conjugio leprosor. seu, ut dicitur 2. feud. 29. si non valent conti-
 nere. Ubi minus malum ex duobus eligendum est, can. Duo
 mala. dist. 13. Præstat enim in Republ. habere leprosos Corpore,
 quàm animâ, uti elegantissimè Mingering. in Informat. Con-
 scient. Evang. Dor. XIV. Trinit. 9. 1. Ut ita minus malum indu-
 at velût rationem boni, vid. Grof. de I. B. & P. lib. 3. c. 23. d. 5. n. 2.

10 IV. Imò permisa est contra formam & essentiam matri-
 11 monii conjunctio. Impotentiam enim & naturalem inha-
 bilitatem ad defectum substantialem Dd. referunt, vid. Dn.
 Stryk in Addit. ad jus Eccles. Brunn. lib. 2. c. 17. §. 3. Quam ob-
 rem

rem & in l. 220. §. 2. ff. de V. signif. dicitur, parentes pios non aliò,
quàm liberorum procreandorum animò & votò uxores ducere.
Concessum verò nihilominùs impotenti atque inhabili est, ¹²
jungere se connubio feminæ conditionis illius non ignaræ.
Dicit enim expressè Pontifex, quod vir eam, quam non possit ha-
bere ut uxorem, saltem habeat ut sororem, c. 4. & s. X. de frigid.
& malef. de quasi viro conf. l. 5. in med. C. de Sponsal. Non proli- ¹³
xè deducam, spadones, tlibias, & tblasias, uti vocantur in l.
128. ff. de V. signif. jure civili nuptias contrahere posse, l. 39. ff.
de jure dot. l. 6. pr. de liber. & postb. cùm hi vitio tantùm tempo-
rali à generatione impediuntur per §. 9. I. de adopt. conf. Henr.
Canisi Comm. ad c. 2. de frigid. & malef. n. 3. Nec referam ¹⁴
multa de polychroniorum matrimonio; prohibuit hoc qui-
dem olim Lex Julii & Papia, cavens, ne mulier 50. annorum
sexagenario nuberet. Verùm legem hanc penitus abolevit
Justinianus expressà sanctione: ne inter masculos & feminas ¹⁵
majores vel minores sexagenariis vel quinquagenariis ex ullo
modo, vel ex ulla parte nuptia impediuntur, l. sancimus. 27. C.
de nupt. Tametsi femina major quinquaginta annis dicatur ¹⁶
sterilis, & parere cesset, l. si sterilis. 21. pr. ff. de action. emt. & si
in ea ætate pariat, partus censeatur miraculosus, & raro con-
tingens, l. si major quinquagenaria. 12. C. de legitim. hered. At- ¹⁷
tamen ejusmodi conjugium adeò non improbat, ut etiam
in vita longiùs progressis, senio ferè confectis, atque effectæ
jam ætatis hominibus hodie sine omni spe procreandæ sobo-
lis permittatur. Ita conjugium viri juvenis cum muliere ve-
tula septuaginta septem annos nata approbatum speciali re-
sponso Dnn. Theologor. Wittbergens, exhibet Dn. Stryk. in Ad-
dit. ad I. Eccles. Brunn, lib. 2. c. 17. §. 2.

V. De Eunuchis seu castratis, an liceat ipsis ducere uxo- ¹⁸
rem, paucis videamus. Sanè nullum est dubium, quin omnes,
qui vel à limine jus cùm Civile, tum Canonicum, ne dicam

naturale, salutarunt, prorsus hoc sint negaturi; quia enim illi impotentes sunt coire mulieri, & *περάττειν τὰ παρὰ τῆς φύσεως ἀνδράσι δίδόμενα*, ut loquitur *Nov. 22. c. 6.* meritorum matrimonium inire prohibentur *l. 39. §. 1. ff. de jure dot. l. 14. §. ult. de manumiss. vind.* Et cum novum atq; peregrinum sexum representent, *Nov. Leon. 98.* non eò digni favore censentur, ut ad mutuuum adjutorium, ceu finem aliquem secundarium, incipis putativum matrimonium concedendum sit. Casus vero ante annos non adeò multos *Dresdæ* contigit, ubi Musicus castratus cum virgine sciente nuptias clam contraxit, & per hierologiam & copulam consummavit, cujus justitiam postea defendit facultas Theolog. *Regiomontana*, aliis licet plenò ore contradicentibus, vid. *Dn. Stryk. in Addit. ad I. Eccles. Brunn. d. l.* Personæ autem conjunctæ in tali matrimonio tamdiu publicè vixerunt, donec maritus ille personatus scenam suam finivit, virà cum morte commutatà.

21 VI. Admodum autem notabilis est appellatio *Cælibis* & *peregrini Matrimonii*, uti *Leo Imperator* vocat, *Nov. 98.* pariter intuitu Eunuchi. Quod non sine causa mirum videri potest, cum sint contradictoria, vivere in cœlibatu, & contraxisse matrimonium. Quamobrem *Cælebs Matrimonium* quid dicit, *σιδε ἐξυλον* dicit, ubi prædicatum evertit naturam subjecti. Sed hoc in jure novum non est; quidam enim referuntur locuti linguam non amplius habentes, *l. 1. C. de offic. Pras. prator. Qui loqui non possunt, sine voce dixisse existimantur, l. Labeo. 7. in fin. de supellect. leg. Naturaq; mutus potest videri respondere, l. 124 ff. de R. J. & surdus per cerebrum exaudire loquentem, l. Discretis. 10. C. qui testam. facere.* Imò vivi habentur pro mortuis, *l. 1. §. 8. in fin. ff. de bonor. poss. contra tabb. l. 209. de R. J. & contra mortui pro vivis, pr. I. de excus. tutor. l. 31. §. 11. de adul. edict.* Atque aliàs in jure feudali egregia dicitur ingratitude, *2. feud. 23. §. de illa autem.* ubi tamen conf. *Udalr. Zas. de*

de feud. part. 10. n. 64. 65. Et in l. 70. §. 8. de legat. 3. gossypium 28
appellatur ἐπισχυλον seu lana lignea. De dolo bono vid. l. 1. §. 3. ff. de 29
dolo malo; & de veneno bono, l. 236. ff. de verb. signif. Sic quoque 30
Cælebs dicitur Matrimonium, quod vir eviratus cum muliere
quidem conjungitur, sed sine commercio matrimoniali.
Qua occasione severè castiganda & damnanda est perversa 31
loquendi formula German. Den Ehestand ledig fûhren/
quâ uti & delectari solent in cœlibatu minùs casto viventes,
sed vagos concubitus exercentes; (de voc. Ledig Mann in a-
lio sensu vid. infra c. 3. t. b. 4. n. 36. de cœlibatu ficto conf. l. 5. C. de
donat. ante nup.) Meminerint autem ejusmodi cavillatores, fa-
cinus suum tantò esse graviùs, quò nequiùs hoc titulò matri-
monii vel seriò, vel per jocum audent colorare, non sine ma-
xima injuria in honorem & dignitatem ipsius matrimonii.
Abstineant ergò tali mysterismo, & insulsâ subfannatione, & 32
de ceterò monitum Justiniani sequantur: meliùs esse coarctare
juveniles calores, ne cupidini dediti tristem exitum sentiant,
qui eos post dispersum expectat patrimonium l. fin. S. 5. C. de bo-
nis qualiber. conf. elegantissimè etiam loquentem Nov. Leon.
89, in fin.

VII. Posset etiam hîc exhiberi *Conjugium virgineum*, de 33
 quo plura tractabitur in C. 3. t. b. 11. Hic ergò solùm observamus, 34
 Conjugium S. semper Virginis Mariæ cum Josepho pro ve-
 ro & perfecto conjugio esse habendum, per *can. B. Maria. c.*
27. q. 2. nec mendacem ibi esse reciprocâ conjugis appel-
lationem, c. Conjux. & seq. c. 27. q. 2. conf. Dn. Job. Christoph. 35
Becman. in Polit. parall. c. 7. §. 5. De quo tamen alios aliter sen-
tire, latè refert Dn. Job. Adam. Osiand. observat. in Hug. Grot.
de I. B. & P. lib. 2. c. 5. §. 9. observ. 1. Quicquid verò hujus fit, 36
 de perenni S. Virginis virginitate dubitare, sacrilegium est!
 uti contra *Antidicomarianitas* differit *Hadrian. Beverland.*
De Stolat & Virginit. jure. p. 86. seqq.

do in festo Ascensionis Christi ipse Venetorum Dux, Senatu comitante, splendida navi Bucentarò mare invehitur, & celsa in puppi stans detractum digito annulum aureum medias in undas projicit, hocque modò Reipulbl. suæ ipsum mare desponsat, *Job. Frider. Spreng. Inst. I. publ. lib. 2. c. 18. p. m. 238. Georg. Horn. Orb. Politic. part. I. c. 3.* Posthabitis ergò aliis omnibus, ad Nuptias, quò sumus invitati, Feudalicias properemus; licet ferè credamus, non adeò pancraticè instructam mensam, nec magnas struices concinnatas patinarias, ut loquitur Plautus, nos ibi reperturos.

CAPUT II.

DE CONJUGIO FEUDALITIO, RATIONE PERSONARUM CONTRAHENTIUM.

SUMMARIA.

Fundamentam appellationis Conjugii feudalitii ex ipso jure feudalitii.

Non est hic concipiendum Conjugium corporale.

Baldus Feudistas appellavit pecudes.

Multa in jure civili, reperiuntur metaphora.

Probatur hoc exemplis, ubi res inanimata describuntur per epi-

theta rerum animantium.

5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.

Per metaphoram etiam Vassallus dicitur Domini Conjux.

Capta metaphora aliquando continuari solet.

Quamobrem Justinianus disperseuerit Institutiones in libros IV. 16.

Vinculum inter Dominum & Vassallum per allegoriam vocatur Con-

Conjugium. 17.
In nuptiis ad sponsum, sponsamq;
potissimum conversi sunt oculi
omnium. 18.
Petr. Georg. Tholosas. putat, in
jure primum agi rectius de re-
bus, quam personis. 19.
Sponsa, vel uxor ubivis facile in-
venitur. 20.
Vox Conjux licet semel tantum po-
natur; implicite tamen dua
sunt personae. 21.
Conjux à conjugendo derivatur.
22.
Uxor à Viro, & ab uxore Vir non
est sejungendus. 23.
Dominus, an Vasallus maritum re-
praesentet; questio videtur esse
ex perplexis. 24.
Vasalli German. vocantur Mann-
nen/ Lehen/ Männer. 25.
Vasallus Ecclesia, Stifftsmann. 26.
Quod verba demonstrant, hoc si-
gnificatur. 27.
An feudum aliquod sit Masculinum,
vel Femininum, à Vasallo seu
primo acquirente; non à Domi-
no appellatur. 28.
Regula: à potiori sit denominatio,
confirmatur denominatione ser-
vicutū urbanarum & rusticarū. 29
Ex tituli primordio posterior for-
matur eventus. 30.
Viri uxores; non femina sibi viros
querunt. 31. 32.
Uxores à viris; non viri ab uxori-

bus descenduntur. 33.
Femini sexus imbecillitas. 34.
Mares superant feminas valore
corporis, animiq;. 35.
Hippolitus de Marsil, contrarium
contendens refutatus. 36.
Rara hodie est Amazonum for-
titudo, & rara sunt exempla fe-
minarum Illyricarum, Ibera-
rumq;. 37.
Domino feudi nomen Mariti vi-
dicatur. 38.
Correlatum termini feudalis,
Mann/ non est Frau; sed Le-
hen/ Herr. 39.
Ut tamen perfecta sit metaphora
seu allegoria de Conjugio, voca-
bulo maritus debet correspon-
dere uxor. 40.
Significatio vocis Mann. 41. 42.
43. 44.
Vox Homo absolute posita servum
denotat jure civili. 45.
Per Hominem significatur Vasal-
lus. 46. 47.
Ancilla seu famula alicubi κατ
ἐξ ὅρων vocantur die Menschen
re. 48.
Qui feudum confert Dominus
nuncupatur, & Senior. 49. 50.
Major & dignior preferendus
minori. 51.
Uxor Maritum significat, dicendo:
mein Herr. 52.
Feudum concedens dicitur etiam
Capitaneus. 53.

Maritus uxoris caput est. 54.
Quomodo quidem & ipsi Vasalli dicantur Capitanei. 55.
Vasalli vocantur Clientes seu Clientuli. 56.
Digniori inter Conjuges Dominus feudi equiparandus. 57.
Vox Coniux 2. feud. 58. *sumitur in genere masculino.* 58. 59. 60.
Diversa lectio circa voculum quem, & quam. 61.
Officium Vasallo, ut Conjugi femina, incumbens. 62.
Feudum femininum quid, & quoduplex. 63.
Feudorum femininorum exempla remisive. 64.
Quid feudum masculinum. 65.
Difficultates, quare in feudo masculino Vasallus Conjugem femininam representare nequeat. 66. 67. 68.
Appellatio Lehn-Mann jure feudali 29. Feminis, ac Maribus competit. 69.
Germani Mann-Lehen in investitura non precise infert feudum masculinum. 70. 71.
Hoc ergo casu feminas nihilominus succedere posse, Juri communi feudali non repugnat. 72.
Standum tamen hic potissimum est moribus, & recepto vocabuli usus. 73.
Quomodo pariter Vasallo conveniat appellatio uxoris vel femina. 74.

Uxor alia vera est, alia ficta. 75.
Objeccio resolvitur. 76.
Per argumenta à simili thesis stabilitur. 77. 78.
De differentia fictionis, & meta-phora remisive. 79.
Vocibus masculinis etiam Feminis significari, exemplis è jure Civili probatur. 80.
Virum mortuum representat. 81.
Aliquando, quod quis ratione personæ non est, censetur esse ratione juris. 82.
Officium Proxenetæ seu Conciliatoris nuptiarum. 83.
Feminam non posse feudum dare, existimat Hattysler. 84.
Ad ejus argumentum respondetur. 85. 86.
Jure Saxon. potestas conferendi feudum in Feminis quoad antequam est restricta. 87.
Quodnam conjugium inter monstra referatur. 88.
Jure novo sublata est differentia inter mares, & feminas. 89.
De exemplis feminarum in mares degenerantium remisive. 90.
Quâ ratione aliâ in sensu juridico feminæ masculinari dicantur. 91.
Femina etiam, feudum concedens, stat pro Mare. 92.
Mulier est Mas occasionatus. 93.
Recteque utitur titulo Lehn-Herr. 94.

Omnes, qui liberè res suas administrant; in feudandi potestatem habent. 134.

Filiusfam. in feudo conferendo, uti in contrahendo matrimonio, consensum patris adhibet. 135.

Eurius tempore intervalli matrimonium init, & feudum confert. 136.

Facultas ineundi conjugii surdo & muto vindicatur: pariterq; in feudum dandi. 137.

Omnes, habiles ad contrahendum, censentur etiam esse tales ad feudum accipiendum. 138.

Cæcus cæcam ducit; & infeudat. 139.

Restringitur hoc ratione acquisitionis ad feudum novum. 140.

A feudo antiquo excluduntur Cæci, surdi & muti. 141.

Minores, pupilli, impuberes & infantes producantur. 142.

Ætas nubilis quibus annis definita. 143.

Exempla prematuri Conjugii, & congressus. 144. 145.

Querela de crescente infantum malitiis. 146.

Tutor auctoritate, & nomine pupilli, infantisve feudum acquirit. 147.

Juramentum fidelitatis in tempus pubertatis differtur. 148.

Sicuti sponsalia impuberum, & matrimonia demum post pubertatem confirmantur. 149. 150.

Num infantum Illustrum in cunis adhuc jacentium sponsalia sint probanda. 151.

A Christianorum hoste illicitè feudum accipitur. 152.

Nullum enim cum tali Domino est Conjugium feudalicium. 153.

De incommodis matrimoniis cum Infideliremisivè. 154.

It. de commercio & fœdere cum Infideli. 155.

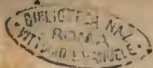
Ulterior invitatio ad solennia Nuptiarum feudalicium. 156.

.I

Ectio ut reperiatur, ubi pedem figat, necessum est secundum Fabian. de Mente Tr. de emt. & vend. sub pacto retrov. q. 6. n. 47. Nec cerebrina est hujus Conjugii denominatio, sed ex ipso jure feudali probatur, ubi oculis, & manibus quasi tenetur, quando expressè dicitur 2. feud. 58. quod Vassallus Dominum habeat in CONJUGEM. Hoc verò non corporaliter aut carnaliter accipiendum esse, quilibet, etiam me non monente facillè intelligit, per L. in ambigua, 19. ff. de LL. atque aliàs

- per *Legem Scantiniam*, & *L. cum vir nubit. 31. C. ad L. Jul. de adult.* quæ de præpostera masculorum conjunctione gladio ultore vindicanda agit, satis superque declaratur, conf. §. 4. *I. de publ. judic.* Alioqui enim *Baldus* non immeritò (uti facit non sine magna injuria) *Feudistas pecudes* appellasset, vid. *Franc. Hotomann. præfat. lit. E. Disputat. de feud. & Ludvvel. synops. j. feud. c. 14. p. 293.* ipsaque *Feuda* jure dicerentur *fæda*, aut, uti *Feudistarum* verbum est, *Faïda*; & *Cujacius Feudistarum facultantam cohortem* rectè dixisset. vid. *Rittersh. prolegom. part. feud. p. 15. conf. lib. 1. c. 1. q. 12.* Imò Conjugium feudalitium ob
- cap. *Notandum. 2. feud. 58.* non alio sensu *Notabile* foret, atque in *l. 5. §. 2. C. ad L. Jul. maj. Notabile* significat *Infame*. Vocabu-
- lum ergò *Conjugis* hic sumitur ἀνυγηλόγως seu improprie & methaphoricè; nec enim in jure desunt metaphora, quas omnes in catalogo velle exhibere, nimis hoc foret extra ole-
- as versari. Quædam tamen non minùs jucunda, quàm curiosa recensebo exempla, ubi rebus inanimatis tribuuntur epitheta, quæ alioqui solis competunt animatis & viventibus. Ita *Leges* dicuntur *Costodes vite nostræ, & Medici*. *Nov. Leon. I. proæm. conf. Nov. Justin. III. præfat.* Ob iniquitatem
- Lexposita erubescit, l. 33. §. 1. C. de inoff. testam. Defectus bonitatis in moneta* *Morbus quidam, & tabes* *Reipubl. Leon. Nov. 52. Causa non amplius integra* dicitur *vulnerata, l. 5. C. in quibus caus.*
- in integr. Actiones censentur vivere, l. sicut. 3. C. de præscript. 30. l. 40. annor. Nasci, l. 9. pr. ff. de furt. vitamq. habere, l. 1. §. 1. C. de ann. except. Servitutes reviviscere, Gothofr. ad L. 9. ff. comm. præd. Renasci, l. 6. ff. si servit. vind. Actio furti iteratis fabulis sape* *Recreari, d. l. 1. §. 1. C. de annal. except. Statua unò spiritu contineri, l. 23. §. 5. in fin. ff. de rei vind. Via sine exitu intermeri, l. 3. in fin. ff. de loc. & itiner. publ. Civitas quasi mori, l. 21. quib. mod. ususfr. Vineæ vel arbores demortuæ, §. 38. I. de rer. divis. Agri*
- ob defectum aquæ sitire, l. 6. C. de servit. Porro dicuntur obli-

tiones ex delicto venientes cum capite ambulare, l. 7. §. 1. ff. de capite minut. Dos. & donatio propter nuptias equis passibus ambulare, l. fin. §. fin. autem. C. de. donat. ante nupt. Ambulatoria voluntas, l. 4. ff. de adim. vel transf. Insula in flumine nata ad vicini fundi frontem respicere, l. 30. pr. ff. de acquir. rer. domin. conf. l. 56. cod. Caput testamenti heredis institutio, §. 34. l. de legat. Legata rectè à vità ad legatarium transire, l. 80. de leg. 2. l. 64. de furt. Vox ministerium præbere ad proferendum id, quod sentimus, l. 7. in fin. ff. de supell. legat. Præscriptio currere, & dormire. Dd. ad d. l. 30. C. de præscript. 30. vel 40. annor. Navis, exortà tempestate, laborare, l. si laborante. 2. ad L. Rhod. de jactu. Consilium, quod quis capit intempestivè, adversus propria commoda laborare, l. 4. C. de sponsal. Paries invicini domum procumbens, trem facere, l. 17. pr. ff. si servit. vind. Peculium simile esse homini, sicq; nasci, crescere, decrescere, mori, l. peculium. 40. ff. de pecul. Hereditas, Municipium seu civitas, Decuria, & societas Persona vice funguntur, l. 22. ff. de Fidejus. Natura tanquàm Famula à Conditore tradita præcepta observare, Nov. Leon. 98. Ruris esse ingenium, l. 7. C. de bonis proscript. alius fundus alii Servus fieri, l. 22. §. 3. ff. fam. ercisc. Metropolis Mater provincie, l. un. C. de metrop. Obligatio ante conditionis eventum dicitur filia ante matrem, Arnold. Vinn. ad §. 13. l. de inutil. stipul. Atque hæc quasi per lancem satyram adducta jam nobis adimunt curam amplius inquirendi, cur Dominus Vasalli Conjux nominetur, quippe quod pariter figurata, & tropica hæc sit appellatio. Quemadmodum verò, & methaphoram semel coeptam continuari, non est infrequens; quod & ipse Justinianus in conficiendis Institutionibus observavit, quando facta Institutionum metaphoricà descriptione: quod sint totius legi- time scientie prima Elementa, §. 4. l. proœm. in eadem persistens metaphora, Institutiones in quatuor libros distribuit ad exemplum quatuor Elementorum naturalium; Ita nec mi-

17 nū rectè vinculum inter Dominum & Vafallum Conjugium vocari potest; nec minū rectè, nisi me omnia fallunt, facere videbor, si Conjugium hocce allegoricum & similitudinarium penitiū inspiciam, & cum vera propriaque Maris & Feminae conjunctione ampliū conferam, quæ istā occasione ex jure feudali huc trahi poterunt, paritè appositurus.

18 II. Festivitates nuptiales accedentes primò omnium de ipsis Novis Nuptis quærere, eòque animos, oculosque convertere solent; adeò prius de Personis inter se conjungendis solliciti sunt, cum parū sit, jus, juscūlūve gustasse, si personæ, quarum causā præparatum est, ignorentur arg. §. ult. I. de I. N. G. & C. Nam & personarum contemplatio habenda est, l. 8. §. 11. ff. de transact. conf. i. feud. pr. & §. 2. Quæ itidem cura nunc menti infixæ est præcipua; tametsi Petr. Georg. Tholosanus, in Syntagm. Juris universi prius de Rebus, quàm Personis vult tractandum, ratione motus, quod res omnes corporales, & incorporales opère sexhemerò prius creatæ, postea verò de-
20 mum homo iis superinductus. Huic enim aures accommodare, oculi prohibent, qui antè personas hic loci intueri malunt. Ubinam ergò Sponsus? ubi Neonympha? ubi Maritus? ubi Uxor? Velut in parenthesi respondere videtur de Sponsa seu femina Imperator Leo Nov, 91. vitæ Consortem invenire difficile non est; imò & Vir, & Uxor, & nuptiæ & matrimonium, & des,
21 & omnia hic intelliguntur, arg. §. 12. I. de nupt. Equidem certum est, in textu nostro 2. feud. 58. unius tantū Conjugis fieri mentionem; attamen vulgò notum est, terminum Conjugis esse in prædicamento relationis; relatorum verò unò po-
22 sitò, alterum quoque poni, necessum est. Unde ad conjugium duæ necesariò desiderantur personæ, Mas & Femina; quod & ipsum εἶναι arguit; Conjux enim à conjungendo nomen sumsit, Andr. de HERNIA Comment. in 2. feud. 58. pr. ad verb. Dominum autem. Unum verò solum sine altero conjungi non posse,

posse, manifestum est. Procul ergo hinc ab sit *ἡμυαμία* ; absit 23
ut à viris conjuges segregentur, *l. ii. C. comm. utriusq.*, imò po-
tius, *quæ separari non possunt, conjunctæ sunt relinquenda, l. 35. de editis. edit.* Conf. Hulder. Eyben. *Elect. j. feud. c. 8. §. 1. in med.*

III. Majoris momenti quæstio est; uter in hocce con- 24
jugio similitudinario Mariti, uter Uxoris vicem sustineat, &
repræsentet? meritò enim, τὸν ἀπρόβον seu ex perplexis hanc es-
se quæstionem, apparet, vid. *l. 88. pr. ff. ad L. Falcid.* Namque 25
videri poterat, locò Mariti Vasallum stare debere, cum ap-
pellatio famosissima hoc clarè innuat; vocantur enim Va-
salli Germanicè Mann / Mannen / & cum adjecto Lehe-
mann / Lehenmänner. Inque literis investiturarum stylo
curiali semper usurpatur: unser getreue Mann drum
sehr 1c. nec non in formula juramenti fidelitatis: *Uß Sr. E.
D. Lehn-Mann getreu / hold / getwärtig und gehorsam
sehr 1c. auch sonst alles anders thun / halten / und lassen /
was einem getreuen Lehen-Manne 1c.* vid. *Dn. Strykius Ap. 26
pend. Exam. j. feud.* Testatur quoque *Dn. Lambecius lib. 2.
Rer. Hamburg. n. 389.* in antiquo indice *MS. Vasallorum Ecclesie
Bremens.* legi *Stiftsmanne* / quò *Vasalli Ecclesie* significen-
tur. Verba autem cum effectu sunt accipienda, *l. 5. §. 2. ff. ne quis 27
cum qui in jus voc. nominatq. ex communi usu exaudiri debent,
l. Labeo. 7. §. 2. de supell. legat.* ut sint consequentia rebus vocabu-
la, *§. 3. l. de donat.* conf. *§. 5. l. quib. m. test. infirm.* Nec enim in du-
bio recedendum ab eo, quod verba sonant. *Laurent, Sylvan. de
feudi recogn. q. 35. n. 2.*

IV. Porrò Mariti partes Vasallo competere ideò vi- 28
dentur, quia, utrum feudum aliquod sit Masculinum, an Fe-
mininum à Vasallo seu primo acquirente, non à Domino seu
concedente, qui hic planè non attenditur, denominationem
habet. Nam quod Femina à Masculo accepit feudum, dicitur
Fe-

Femininum. 2. *feud.* 30. Quod verò Masculus accepit à Femina
 29 manet Masculinum. Jam autem à *potiori fieri denominationum*, regula est in vulgus pervulgata. Quam ob causam aliàs servitutes Rusticæ, vel Urbanæ denominantur non à prædio serviente, sed dominante, Franzk. *ad ff. de servit. Urban. prædior. n. 65.* Contrà verò hic non Domino; sed ei, qui servitiâ præstat, nempe Vasallo *ὁνομαζομεθα* ratione qualitatis feudi tribuitur. Sic igitur *ex primordia tituli posterior formatur eventus*, *l. un. C. de imponend. lucrat. de scr. & cujuscunq; rei potissima pars principium est*, *l. 1. ff. de Orig. Jur.*

31 V. Unde amplius sequitur, quia feudum acquirens seu Vasallus initium facit feudo, minimum ratione nominis masculini, vel feminini, eum utique pro Marito habendum esse, quippe viri sibi quærunt uxores, non feminæ viros; idque ob cultum verecundiæ puellas decentem, *l. in Conjunctione. 20. C. de nupt.* ut hic liceat applicare verba *L. 14. C. de contr. & committ. stipul. mulieres naturalis pudor non omnibus perperam se se manifestare concedit.* Quo german. referri potest, *Sie müssen sich nicht außbiehen.* Masculorum ergò tantum est
 32 ambire, atque expetere sibi uxorem. Et quemadmodum de viro juvene phrasi German. rectè dicitur: *Er will sich betreiben* ita minus congruè de Virgine: *Sie will sich vermannen.*

33 VI. Denique argumentum pro titulo maritali Vasallus exinde habet, quod, quotiesc. Domino periculum aliquod imminet, vel injuria infertur, eundem omni modò defendereteneatur, 2. *feud.* 7. Atqui norunt Dupondii, *defendi uxores à Viris, non viros ab uxoribus, æquum esse*, §. 2. *l. de injur.*
 34 Quomodo etiam, si pro uxore accipiendus Vasallus, Domino periclitanti opem & salutem ferat? cum propter sextis infirmitatem, & imbecillitatem, quæ utramque in jure paginam facit, ipse ubique ad laesionem foret pronus. vid. *pr. l. quibus alien. licet. l. 2. ff. ad Sc. l. elle. l. 1. C. quando mulier tut. l. 12.*

C. qui

C. qui potior in pign. Nam & omnium mulierum consilium fragile est, Gothofr. ad l. 1. *C. de Confirm. tutor. & plerumq; adversus comoda propria invenitur laborare*, l. 4. *C. de Sponsal. E con-* 35
trario autem ferè sexus masculinus femininum superat viribus corporis & animi, Pufendorf de I. N. & G. lib. 6. c. 1. §. 9. præsumiturq; masculus fortior femina, Gothofr. ad l. 10. in fin. de reb. dub. & meritò refutat Covarruvias part. 2. de Spons. c. 3. §. 4. n. 36
18. Hippolytum de Marsil. qui ex l. 32. pr. ff. ad l. Jul. de adult. probare intendit, feminas esse durioris constitutionis, & fortiores viris ad vulnera perferenda. Dudum enim fortitudo Amazonum elata & sepulturæ data est; ac rara hodie sunt 37
exempla feminarum, quæ robore corporisque viribus æquiparare possint *Illyricas, & Iberas*, de quibus dicitur, quod *pregnantes adeò sine omni fere dolore & labore partum edant, ut infantem non peperisse, sed invenisse credantur.* Gothofr. ad l. 12. §. 1. *C. qui potiores in pignor.* Quæ autem rarò contingunt, non faciunt impedimentum universis. Nov. 44. c. 1. 3. conf. l. 3. 4. §. 6. ff. de LL.

VII. Verùm enim verò salva Domini res est, huic e- 38
nim nihilominus nomen Mariti dandum est & vindicandum. Nec impedimentum injiciunt modò pro Vassallo in medium prolata. Utenim, reliquis aut neglectis, aut infrà discutien- 39
dis, (conf. Cap. III. §. 6. & §. 17. Cap. IV. §. 8.) unicum tantùm hic ad amussim exanimetur, quod Vassalli in vernacula dicantur *die Mannen*. Non quidem adeò ad rem facit, quod alioqui eleganter & doctè vult Dn. Hulder. Eyben. in Elect. I. feud. c. 2. §. 6. in fin. termini feudalis Mann correlatum non esse *Frau/ sed Lehen. Herr* / adeoque voculam illam non sexus & conditionis naturalis, sed vinculi Vassallitii & conditionis ci-
vilis, in feminas æque ac mares competentis, esse significati-
vam. Hoc, inquam, in præsens plenè sufficere non poterit; 40
quia enim Conjugium aliquod symbolicum, & metapho-
ricum inter Dominum, & Vassallum est proclamatum, neces-

- sè omninò est, ut correlatum Viri ad Uxorem licet pariter
 41 symbolice stabiliatur. Itaque ex informatione ejusdem *Dn. Eybenii* amplius teneo; vocabulum *Mann* / aliàs insigniter homonymon, notare interdum conditionem hominis, cujus ministerio, & officio submissiore aliquis in rebus suis utitur: *Erst sein Mann / d.c.9. §.4.* (vel ut hodie loqui solemus;
 42 *Sein Kerl*) Imò subjicit *d. Auctor ibid.* parùm abesse, quin credat, non minùs vocem *Mann* / quàm *Schalck* / *Knecht* /
 43 *Knap* / *Degen* &c. *Servum olim significasse.* Et iniriò *§.11.d.c.* ita discribit: modo prolata nomina non minùs, quàm *Lehen-Männer* omnibus ac cujuscunq; gradu, ac fortunæ beneficiariis communia olim fuisse, hodieq; ex parte esse videntur. Cui succenturiatur *Dn. Lambecius Lib.2.Rer. Hamburg. n.189. in not.* as-
 44 serens, vocabulum *Deenst-Männer* jam dudum Germanis
 45 pro Vasallis venisse. De jure civili certum est, vocem *Homo* absolute positam regulariter *Servum* denotare, vid. *pr. §. de L. Aq. l.22. ff. de compens. l.66. §.3. ff. de leg. 2. & l.2. §.1. de const.*
 46 *pecun.* Cui apprimè concordat, aliquando jure feudali per *Hominem*, *Vasallum* significari, 2. *feud.99.* imò quæ in jure nostro de Hominibus sunt prodita, ea ad Vasallos propriè referri posse, testatur *Libor. Hattys. Anal. jur. feudal. c.1.* Dictumque inde *Hominium* seu *Homagium*, quod illius præstatione Vasalli profitentur, se fideles Domino fore, & esse se *Homines* ejusdem. *ibid. lit. d.* Apud Gallos etiam *Homme* idem planè significat, quod German. *Mann* / Feminino sexui oppositum; pariterque *Homme*, & *Vassall* Gallis pro synonymis habentur. Ubi
 48 prætereundum non est, in locis quibusdam Germaniæ superioris servam, famulam seu ancillam *na] i Exov* appellari, *das Mensch* / *Die Menschen* / *Menschere*. Et *JCio Cajo*, *Hominis* appellatione tam feminam quàm masculum contineri, non dubitatur. *l.152. ff. de V. signif.* E contrario autem feudum con-
 49 ferens Dominus nuncupatur *Lehen-Herr* / item *Senior*, 1. *feud.*

17. & 18. à Longobardorum *Signore* vel *Segnore*, quod idem est ac Dominus, Vultej. *de feud. c. 3. in fin.* Senior enim non 50 tam senectutis, quàm honoris vocabulò, uti hoc nec aliàs infrequens est, appellatur, *Conrad. Rittersh. partit. feud. prolegom. pag. 5.* Unde satis liquidum & apertum est, stante Domini 51 num inter & Vasallum Conjugiò, potiùs illi, atque huic Mariti appellationem convenire, *major enim & dignior meritò præfertur minori, l. ult. C. de ordin. judic. & semper præferendum esse Seniore, vult l. ult. ff. de fide instrum.* Hinc cui com- 52 petiti titulus, seu causa, *Herr* / ei competere etiam debet effectus, *Ehr*; Ipseque Codex Sacer nos docet, Uxorem marito tanquàm Domino suo esse subditam, *Gen. III. 16. Rom. VII. 2.* (quamvis Vasallagium non præcisè subjectionem inferat, *de quò inferius*) quamobrem etiam communi loquendi usu *Dominus Maritum* significat, ipsà sic volente, & loquente Uxore: *Mein Herr* / h. e. *Mein Mann* / it. *Ehe-Herr* / *Ehe-Mann*. Conf. *Limn. J. publ. lib. 4. c. 5. n. 3.*

VIII. Nec parùm huc confert, quod concedens feudum 53 dicatur *Capitaneus*, i. *feud. 1. pr. à Capite*, quò superioritas denotatur, & præcedentia, uti Princeps à primo appellatur, & dicit ex Baldo Gothofr. *ad 2. feud. 4.* quod Dominus sit *Caput* feudi, Conf. *Bar. à Tautenberg. de feud. lib. 2. tit. 10. in med.* Maritus verò est *familie Princeps*, *l. 196. pr. ff. de Verb. signif.* & Uxoris *Caput* Altissimà Voce prædicatur: *Der 54 Mann ist des Weibes Haupt* / *Ephef. V. 23.* *Feminam enim masculi principium, & caput constituere, Job. Gæd. ad l. 1. n. 64. ff. de Verb. signif. dicit, esse contra omnem rationem politicam, æconomicam, & physicam, addo Canonicam, Juridicam, & Feudalem.* Equidem aliquando & ipsi Vasalli dicuntur *Capitanei*, 55 seu *Valvasores majores*, *2. feud. 10.* sed improprie tantum, & respectu *Valvasorum minorum*, quibus illi pariter feuda dederunt, *Magnif. Du. Struv. Syntagm. j. feud. c. 3. th. 5. n. 4.*

atque ita certò respectu Dominis, aliò respectu Vasallis annumerantur, *Dn. Stryk. Ex. I. feud. c. 6. q. 4. Quà ratione & Mulier familia Caput dicatur, vid. l. 195 §. ult. ff. de Verb. signif.*

56 IX. Insuper *Vasalli* nominantur *Clientes* seu *Clientuli*, *l. feud. 10. & 13.* quod Dominum, seu Patronum revereri, & agnoscere debeant; unde & Vasalli libertis comparantur, vid. 57 *Henric. à Rosenth. de feud. c. 1. concl. 11. n. 1. & alibi passim.* Igitur, ut sine dubio dignior est persona Patroni quàm liberti: ita merito ipse etiam Viro æquiparatur, quia idem *major dignitas, est in sexu Virili, l. 1. ff. de senator.* Et sexum masculinum digniorem, excellentiorem & perfectiorem; femininum indigniorem & imperfectiorem dicit *Job. Gædd. ad l. 1. n. 64. ff. de verb. signif.*

58 X. Denique ipse juris feudalis textus *2. feud. 58.* qui in hac materia est cardinalis, corroborat, confirmatque, non Vasallum, sed Dominum sub persona Mariti hic in scenam 59 prodire. Tamen enim vocula Conjux Grammaticis communis seu utriusque generis, sicque de utroque sexu rectè pronuntiatur, atque intelligitur, *l. 81. pr. ff. de legat. 3. l. 101. §. 60 3. ff. de V. signif.* Quia tamen notabiliter additum est, *Conjugem vel amicum*, (licet verba *vel amicum* vulgò properam addi, notet *Jacob. Cujac. b. l.*) luce meridianà clariùs patefcit, Dominum feudi in genere masculino Vasalli Conjugem vocitari; Cùm etiam haud rarò præcedentia per sequentia declarantur, arg. *l. 17. de leg. 1.* seu, ut aliàs loquuntur *Dd. species subjēctæ restringit genus præcedens.* Quod verò *Editiones* non nullæ, inter quas *L. Charonda, & Jul. Pacii*, in d. text. *2. feud. 58 pr.* pro quem legunt quam, ita: quam priùs habuit in Conjugem, id ruinoso incumbit parieti, sicque suà facillè sponte corrui. Errorem inde natum conjicit *Cassp. Bitsch. Comm. nt. in b. l. ult. Not.* quod Conjugem pro Uxore (*vera sc.*) dici, putarint. Næ illi, quibus isthæc lectio placet, addendo tamen *vel amicum*, suò sibi gladiò se jugulare videntur. Unde & notula margin. d. *Edit. Pacii quem* legendum rectè monet.

XI. Quid verò nunc de Vasallis dicemus? lectionem 62
 suam illi capiant sibi ex *l. ult. C. de recept. arbitr. Mulieres sint*
officii sui memores, & operum quæ eis natura permisit, & à qui-
buz eas jussit abstinere. Quod utique hic ad rhombum facit;
 concessio enim Domino jure Mariti, Vasallo Feminae instar
 sola obsequendi, & serviendi gloria relicta est. Atque hoc 63
 quidem expeditum est in *seudo Feminino* German. *Weiber* o-
der Kunkel-Lehn/it. Schlar-Lehn. Besold. Thef. pr. h.
voc. Quod vel *ratione originis* est tale, nempe de *quo femina*
primum est investita, 2. feud. 30. hocque respectu descenden-
 tium postea *Maternum* nuncupatur, *1. feud. 15.* vel *expacto*,
 masculis deficientibus, *ad Feminam de vultum*, quod impro-
 priè tantum Femininum esse, volunt Dd. unde distinguunt
 inter *feudum Feminineum*, & *Femina*; ut illud sit, quod à femi-
 na originem passivam habet, hoc quod ad mulierem ex pa-
 tre pervenit, Dn. Stryk. *Ex. 3. feud. c. 4. q. 7. Multum enim in-*
terest, feudum mulier habuerit, an feudum muliebri fuerit. Li-
 bor, Hattys. *Annal. 1. feud. c. 4. lit. e.* Femininorum feudorum 64
 exempla vid. ap. Myler. ab Ehrenbach / *de Princip. & Stat. Im-*
per. c. 24.

XII. Sed *feudum masculinum*, Germ. *Ein Mann-Lehen/* 65
Männlich, Lehen / quod alicui pro se, & liberis suis seu here-
 dibus simpliciter sine mentione feminarum conceditur, *2. feud. 31.*
Vor sich/und seine Männliche descendentes: Hoc, inquam, 66
 est, quod non minimum adhuc scrupulum injicit, & crucem 67
 figit: quomodo nempe Vasallus Masculus, ut imago Conju-
 gii perfecta sit, uxorem possit representare; cum nequidem
vestimentis muliebribus Vir facile uti possit sine vituperatione,
1. 23. §. 2. de auro arg. mundo, conf. Deut. XXII. 2. Gothofr. ad l.
31. lit. n. infin. C. ad l. Jul. de adult. Et de ipsa natura Feudi est, 68
 præsertim à Masculo primum acquisiti, esse *μωδγαροι*, femi-
 nasque omnino omnes ignorare, & pro nullis reputare. Ve- 69

rūm uti German. Mann/Lehen Mann Jure feudali Femin-
rū æque ac Maribus competit; & vocabulum Mann-Lehen/
quatenus nempe à qualitate, non sexūs Männlichen: Ge-
schlechts/ sed Vassallitica, Lehen- oder Mannschafft origi-
nem ducit, generale est, nec feudo feminino, Weiber-Lehen
70 opponitur. *Dn. Eyben, Elect. I. feud. c. 9. §. 23.* Aded ut ad usum
practicum sit observandum, nullam esse necessitatem, nisi alia
aliud suadeant, intelligendi feudum masculinum, quod in tabb.
investituræ Einse Mann-Lehen mentio fiat, Eyben, d. c. 9. §. 5.
71 Additque celeberrimus is Actor, quod & hætenus bene ha-
beat illa feudistarum, quāvis numero pauciorum, doctri-
72 na; nempe in feudo dato zu rechten Mann-Lehen/ zu rech-
ter Mannschafft/ feminas quoque suo ordine & loco succe-
dere. Quando verò Dd. hoc de particulari duntaxat usu,
consuetudine & stylo Curia valere volunt, alioqui juri com-
muni, & primæ ætymologia idem repugnare; Idem ipse po-
73 tius existimat, interpretationem hanc nec juri communi, nec
tamen subjectā *ἐπιχειρῶν*, si constans receptusque alicubi usus
significationem vocis Mann-Lehen/ Mannschafft non ni-
si eam agnoscat, quā de feudis masculinis intelligitur, ibi uti-
que latiore illam interpretationem contra morem & con-
74 suetudinem nemini temere obtrudendam esse, *hæc ille.* Ita &
diverso nihil prohibet, quò minus appellationem Uxoris vel
feminæ, prout similiter hæc non conditionem sexūs & na-
75 turæ, sed vinculi civilis, seu Conjugii feudalitii exprimit, et-
iam Masculo Vassallo tribuamus. Neque enim curamus
hic Uxorem veram & naturalem, sed sufficit hieroglyphica,
76 ficta & figurata. Cui ob stare nequit, nuptias seu Conjugi-
um ne quidem fingi posse, nisi inter personas, inter quas ma-
trimonii jus est. *Dn. Job. Strauch. dissert. Juslin. 4. §. 3.* cum ad
omnem fictionem requiratur possibilitas, ne fingatur, quod
jure

jure, & facto impossibile est, Strauch. *d.l.* Quippe hi fluctus cymbam nostram magis propellunt, quàm subvertunt aut morantur; nullum enim in præsens apparat impossibile juris. Sicut igitur *ayau* filium adoptivum potest habere, 77. quamvis sine Uxore pater esse nequeat, *l. Et qui 30. de adopt.* Et qui filium non habet, ei alium adoptare in nepotem, fictio 78 juris positiva permittit, §. 5. *l. de adopt.* Quare nec in Conjugeniquis assumi possit, licet natura, & de possibilitate facti talis verè esse nequeat? Ut nihil dicam de differentia inter 79 fictionem, & parabolicam, seu metaphoricam locutionem; Sanè ipsum jus causam hanc manifesto tuetur, quando Lex. *Qui duos mulos. 62. ff. de leg. 3.* sonat h. m. *semper sexus masculinus etiam femininum sexum continet*, & *l. 195. de V. signif. pronuntiatio sermonis in sexu masculino ad utrumq; sexum plerumq; porrigitur.* Unde *Servorum* appellatione continentur *Servæ, d. l. 62. Puerorum Puella, l. 81. ff. eod. filiorum filia. l. 16. pr. ff. de testam. tut. Fratrum Sorores l. 93. §. 3. de leg. 3. Patroni appellatione & Patrona continetur, l. 32. ff. de V. signif. Tandem, 81 si vivus potest repræsentare mortuum, per *Nov. 118. c. 1. §. 3.* qui tamen inter homines esse desinit, *l. 57. de leg. 2.* qui rebus humanis est exemptus, *l. 2. C. de hered. Decor.* Si & paterfamilias rectè appellatur, etiam qui filium non habet; *cum non sola persona ejus, sed & jus demonstratur, l. 195. §. 2. de V. signif.* Quomodò non Vassallus Feminam repræsentabit? quomodò non saltem ratione juris habebitur talis, qualis ratione personæ non est?*

XIII. Revertor nunc ad Dominum feudi ipsum, oportet 83 enim, ut *Proxenetæ* instar, seu *Conciliatoris nuptiarum*, uti vocatur in *l. 6. C. de Sponsal.* modò hinc modò illinc verba faciam, donec inter desponsandos, seu matrimonio jungendos voluntatum, atque animorum plenissima existat consensio. Quæstionis verò est, num & Femina feudum concedere 84 possit?

- possit? Negat illud Hattys. *Anal. feud. c. 5. lit. t.* quia femina juris dictionis capax non censetur, arg. l. 2. ff. de R. J. at, qui
 85 feudum dat, jurisd. habere intelligitur, 2. feud. 15. & 49. Sed respondetur, feminam naturâ, & quâ feminam, incapacem jurisdictionis non esse: sed moribus tantum, & lege Civili à judicando exclusam, l. 12. §. 2. ff. de judic. quod jure feudali mutari potuit, & reverâ mutatum est, per text. 2. feud. 3.
 86 prope fin. mitiorque hæc putatur sententia, 2. feud. 91. Jurisdictio enim hic non jure Magistratûs, sed jure singulari, & per consuetudines feudales competit; nam aliàs nec rusticus feudum concedere posset, Dn. Struv. *Syntag. J. feud. c. 5. 1b. 3. n. 3.*
 87 Ludvv. *Synop. J. feud. p. 110.* Restricta tamen hæc potestas feminarum *jure Saxon.* est in tantum, ut ad feudi constitutionem opus habeant curatore; nisi sit Femina Illustris, Dn. Carpz. p. 2. *Const. 15. def. 9.*

- 88 XIV. Sed hem! quid rerum agitur? itane ergò Sponsa Sponsæ copulabitur? Femina Feminae jungetur? summam perfectò abominationem *tribades* merentur; potiori alioquin jure hocce conjugium inter *monstra* referendum videri posset, atque est visum nonnullis de *matrimonio ad Morganaticam*, Conf. B. Dn. Hayemann. *Gamolog. lib. 3. tit. 3.* Kizel, de *Matrimon. c. 7. theorem. 3.* Attendebam superiùs animum ad cavendam Masculicū cum Masculo conjunctionem; jam evitatâ Charybdi, uti apparet, in Chyllam incidò At halcyonia sunt; Non huc detorquebo, differentiam inter marem & feminam jure novò penitus esse nullam, §. 5. I. de exhered. liber. l. Maximum vitium. 4. C. de lib. prat. l. 14. C. de leg. hered.
 89 Nec ero multus in commemorando, feminas degenerasse aliquando in Mares, & contrâ; quod probat exemplis Paul Zachias *Qusft. med. legal. tit. 1. q. 8. n. 5. 21.* De feminarum non
 90 physica aut propria, sed impropria & juridica *Masculiatio-*
 91 *ne* seu *Masculinatione*, ubi soror Nobilis, unâ cū fratre
 non

non succedens, per statutum certò casu censetur ad succedendum *Masculata, Masculiata, Masculinata*, seu *Masculinitas*, vid. *Matth. de Afflict. Decis. Neapolit. decis. 159. & decis. 370.* Certè & Femina concedens feudum Maris vicem sustinet per metamorphosin feudalem; Ita *natura feudalitya novas deproperat edere formas*, 2. *feud. 24. §. 2. propè fin. & l. 2. §. 18. C. de peter. Jenucl. Quin & Aristotele Auctore de Generat. Animal. lib. 2. c. 3. Femina Mas est; sed mutulus, & imperfectior, quò facit, vulgò quod dici solet: Mulier est Mas Occasionatus*, Bened. in *C. Reynutius. n. 124. X. de testam. vid. Job. Goedd. ad l. 1. n. 28. ff. de verb. signif.* Hinc quæ feudum dat Femina jure sibi titulum *Lehen-Herr* arrogat; sicuti Femina investita appellatione *Vasallus* abhorreret non potest. Equidem *consequentia nomina* rebus & personis esse debent, §. 3. *I. de donat.* Quare & de femina est nomen *Testatrix*, l. 20. *ff. si Servit. vind. Venditrix*, l. ult. *ff. de L. commis. l. 14. C. de rei vind. Petrix*, l. 74. *in fin. ad sect. Trebell. & Auctrix*, l. 16. *C. de evict.* additque Gothofr. *ad d. l. 16. dici ab Ammiano Ambestrix*, ab Africano *Adfestrix*, *Possessrix*, *Impulsatrix*, *Curatrix*, *Plaustrix*. Verùm & notatu dignum est, *Feminas*, quatenus ad tutelæ munus masculorum admittuntur, *Tutores* rectè appellari, arg. *l. Femine tutores. fin. ff. de tutel. plura vid. ap. Rumel. ad A. B. p. 3. dis. 2. §. 20. Quin ipsæ Feminae* studio sæpe nomina masculina assumerunt, teste enim *Dn. Becmanno in Medit. Politic. c. 6. th. 3. nunquam Maria, & Elisabetha Anglæ aliter, quàm Defensores fidei, appellatæ; nec Maria Hungaria Regina, sed Rex salutata fuit, & Isabella Castellana semper eadem qualitate Marito suo fuit juncta: Ferdinandus, & Isabella, Reges Catholici.* Atque est singularissimum, quod refert ex Festo Gothofred. *ad l. 51. ff. de V. Signif. Romanos etiam Matrem appellasse Parentem genere Masculinò.* Ecquis verò non credat, convenientius esse nomen virile sexui femiaino, quàm olim titulus Consularis fuit equo Caligulæ?

gula? Quis non putet, decentius posse etiam Feminam masculinâ appellatione intelligi; quàm, uti vult *Hofsiens*. Procuratorem rectè videri constitutum, ubi in instrumento mandati dictum erat; *Dominum constituisse Titium Asinum ad defendendam causam*. vid. *Andr. Alciat. de verb. signif. lib. 2. n. 11*. Si enim convenientiam nominis cum respectare placet, quid quæso magis congruit, quàm, partibus Uxoris in hocce nostro conjugio demandatis Vasallo, Mariti partibus defungidantem feudum etiam feminam?

- 100 XV. Nec præterea obstaculo esse potest, quod, uti volunt jura, *exemplo pessimum est, femininò sexu etiam masculinum contineri, l. 45. pr. ff. de leg. 2. & pueros non contineri appellatione puellarum, l. 81. de leg. 3.* De cujus rationibus vid. 101 prolixè *Job. Gœdd. ad L. 1. n. 62. seqq. ff. de Verb. signif.* Iterum iterumque enim protestor, non intelligere me ratione feminæ infeudantis Virum *γυναικός* talem, sed tantùm similitudinarium, & repræsentativum, *ne imagine veritas natura* 102 *adumbretur, l. 23. ff. de liber. & postb.* Illud tamen silentii peplo involvendum non est, quod contra *d. l. 45. de leg. 2.* videatur, usu vocab. Germ. communi *Geschwistert / Geschwist* strigt etiam fratres, quàm sorores comprehendi, *Dietherr.* 103 *Thes. pr. Besold. Contin. sub voce Geschwistrigt.* Quemadmodùm contrà Latina vox *frater* genere masculinò expressè de sorore quoque prædicatur in *l. Tres fratres, Titius, & Merivius, & Seja & c. 35. ff. de pact. & l. Lucius & Titia fratres eman-* 104 *cipati & c. 38. ff. fam. erisc.* Imò in feudalibus per *Geschwistrigt* te solum Masculi intelliguntur, ut, si literæ investiturarum sic loquantur: *Euch und euren Geschwistern & c.* tantùm fratres significentur, sorores autem non admittantur. *Wehn. in observ. Pract. b. v. Conf. Johann. Fichard. Consil. feud. 7. n. 15.* 105 Minimè autem omnium movet, quod malum videatur habere omentributum feminæ mariti nomen; tamen, aliquando mali ominis causâ jura aliquid aversari, exemplo est *l.*

34. §. 2. ff. de contr. emt. & l. 83. §. 5. de Prob. Quippe constat, inter cultissimas quoque gentes dari matrimonia, ubi Maritus summo Uxoris Imperio civili subjicitur; scil. quando Feminæ regnorum, Hispaniæ, Angliæ, Sveciæ, & Daniæ heredes, sibi Maritos adiscunt, retentâ summâ potestate, *Dn. Pufendorf de J. N. & G. lib. 6. c. 1. §. 9.*

XVI. De Hermaphroditis, seu androgynis quid? satis ¹⁰⁶ notum est, ad matrimonium ineundum eos non admitti, nisi ratione illius sexûs, qui in iis prævalet, in tantum enim vel pro masculo, vel pro femina reputantur, *L. 10. ff. de statu homin.* De nota verò prævalentiæ vide sis *l. 15. §. 1. de testibus.* Conf. *Dn. Stryk. de J. sens. disert. 1. c. l. n. 59. seqq.* Sed jure feudali laxior est hermaphrodito maritandi libertas, feudum enim is concedit indistinctè, sicque Vasalli Conjux appellandus. Similiter, non attentâ sexûs prærogativâ, feudum novum acquirit, & Conjugis femininæ nomine salutatur, modò tamen ¹⁰⁸ hoc casu sciverit Dominus, esse hermaphroditum, *Wilhelm. Ludvv. synops. J. feud. c. 6. p. 115.* Dominò enim ignorante, licet ¹⁰⁹ sexus femininus prævaleat, ne in feudum quidem femininum concessio facta intelligetur, quia deficit hic præsumta concedentis voluntas feminam, ut inhabilem, investienti, & ad servicia substitutum admittendi. Si etiam spectet ¹¹⁰ mus acquisitionem feudi antiqui, quod ipse quis primum non acquirit, sed jure successionis ab alio devolvitur, sic quia soli masculi admittuntur, 2. *feud. 31.* non, nisi prævalente sexu masculinò, hermaphroditus in feudum succedit, *Ludvv. Tract. feud. c. 2. de success. p. 159.* Licet jure Saxon. hermaphroditi à ¹¹¹ successionem feudi planè removeantur, *Pand. lib. 1. art. 4. ibi, Nuff Nuffzuviell* (ita vocantur *b. jure* hermaphroditi) und *Bezwerge stirbt weder Lehn noch Erbe.* Quod & indistinctè facit *Henricus Bocerius Tr. de Success. feud. c. 3. q. 43.* cuius ¹¹² argumenta resolvit *Ludvv. d. l.* Hoc amplius autem querere ¹¹³

rere lubet, annon etiam hermaphroditus, non prævalente in eo sexu masculino, saltem in feminino feudo succedat? atque hoc ipsum ex juris analogia stabilire non puto diffidendum; quippe feminam etiam admitti in subsidium, seu masculis deficientibus, ad feudum femininum, juris est notissimi, 2. f. 30. *hermaphroditus autem ejus sexus æstimandus est, qui in eo prævalet, l. 10. de statu hom.* ergo eo casu; quo muliebria in eo prævalent, etiam feminarum jure fruetur. Quâ ratione

114 etiam accipienda erit l. 6. §. 2. ff. de liber, & postb. Nec de odio hermaphroditorum quidquam opponi poterit; hic enim applico, quod dicit eleganter Baldus ad l. quæ fortuitis. §. n. 69. *C. de pignor. Vitium naturale non culpa est, sed natura.*

115 XVII. Jam ad ipsum Clericorum ordinem ordo nos deducit; sed numne hic de Conjugio proponens repulsam laturus sum certissimam? jure Pontificio expressè interdictò Clericis matrimonio, *l. tit. X. de Cler. Conjugat.* Imò hospitium Clericorum, aut rarò, aut nunquam mulierum pedes terant; ipsi etiam de forma mulierum nunquam disputent, vult *can. 17.*

116 *distinct. 32. vid. tot. tit. X. de Cohabitat. Cler. & mulier.* Verum dubitatur non sine ratione, an omnes Clerici tanti sint Philosophi, quemadmodum perfectæ philosophiæ esse dicitur, affectum amoris retinere, *Nov. 74. c. 4. pr.* Sanè Jctus àiti rari sunt, qui philosophantur, l. 6. §. 7. ff. de excusat. & ipse D. Marcus Aurel. Antonin. qui vocatur Philosophissimus, l. ult. C. de repud. & Princeps Philosophia plenus, l. 11. C. de his quib. ut indign.

117 Uxorem habuit. Si autem aliqui sunt, uti esse non dubitatur, qui cælibem vitam agunt laudabiliter, perpetuamque servant virginitatem; etiam ea ipsa per conjugium nostrum interpretativum salva erit. Non dicam de eò, quod ipsa jura suppeditant, posse quoque in matrimonio virginitatis statum manere, vid. l. 14. §. 7. ff. de adilit. edict. & l. penult. ff. quando dies legati, & c. 10. X. de desponsat. impub. ubi exrat casus, quod

quò mulier credit, se virginem evasisse. Sic vidua dicitur, quæ virum habet, Gothofr. *L. 242. lit. u. §. x. ff. de V. signif.* uti è contrario vidua etiam appellatur, quæ nunquam nupta fuit, *d. l. 242. §. 3.* Id solum intendo; posse aliquando unum duorum 118 hominum vices sustinere, *l. 17. §. 1. ff. de testam. milit. &* quod in duabus personis recipitur, hoc & in eadem persona recipiendum esse, *l. singularia. 15. ff. de reb. cr.* Sicut igitur aliàs Episcopi 119 duplicem censentur personam representare, Ecclesiasticam, & Laicam; atque illius vigore ordinem & dioccesin, intuitu hujus jurisdictionem exercere, Spreng. *Inst. I. publ. lib. 2. c. 41.* Ita similimodò Clerici diversò respectu, vel perpetui cæliba- 120 tús (pone fingeque hunc rectè illis injungi) vel ratione Conjugii Ficticii Feudalitii considerari poterunt.

XVIII. Ergò ad rem; feuda concedunt Pontifex, Patri- 121 archæ, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Præpositi, & omnes Clerici habentes rerum Ecclesiasticar. liberam administra- tionem, *1. feud. 1. pr. Hattys. Analys. 7. feud. c. 5.* De bonis etiam 122 propriis rectè feudum constituunt, *Dn. Struv. Synth. 7. feud. c. 5. tb. 3. n. 2.* Præterea & Clerici acquirunt, accipiuntque feu- 123 dum *2. feud. 40. §. item si Clericus.* ubi ob culpam perdere feudum dicuntur; quod autem quis non habet, perdere non potest, arg. *l. 12. ff. de furtis.* Atque hoc in Clerico de novo investiendò non multum dubitationis habet; etsi enim is ad servitia regulariter sit inhabilis, *2. feud. 36. in fin.* Dominus tamen, scienter feudum concedens, gratiam fecisse videtur, ut per alium substitutum idoneum servitia præstaret; similiter atque obtinet de feminâ investienda; Ludvv. *Synops. 1. feud. c. 6. p. 125.* vel ut modò sibi convenienti serviret; certis diebus in aula Domini concionando, Bocer. *de Investit. feud. c. 3. 146.* Quod vero ad successionem feudalem attinet, ejus 124 quidem de jure communi Clerici incapaces creduntur, nisi feudum sit femininum, *Ludolph. Schrad. de feud. p. 7. c. 5. n.*

30. aut ab initio à Clerico quæsitum: natura enim; seu qualitas semel feudo tributa, scil. facultas per substitutum serviendi ita etiam in successoribus durat; Ludvv. *tract. de success.*
 125 *feud. c. ult. p. 291. & seq.* Hodie ex consuetudine nec à feudi successione Clericos excludi solere, testatur *Dn. Stryk. Exam. f. feud. c. 15. q. 23.* licet, hanc consuetudinem in Germania nostra universalem non esse, asserat *Ludvv. d. l. p. 295.* Nec prætermittendum est, distinguere Clericos in Ecclesiasticos, & seculares, quorum hi: velut Equites Hierosolymitani, Rhodii, Teutonici, & aliorum ordinum, à feudorum successione non
 126 arcentur, *Ludvv. d. l. p. 288.* Ad postremum si Clerici ex dispensatione religionem deserunt, & laicantur, uri ajunt, feudorum redduntur capaces: dicunt enim, Pontificem dispensare posse cum Monacho, & Clerico, ut capiat Uxorem, & sic efficiatur Laicus, vid. *Henric. à Rosenth. de feud. c. 7. concl. 33. n. 4. lit. e.*

- 128 XIX. Monachi, quia nihil proprii habent, sed se suaque omnia Ecclesiæ dedicaverunt, *Auth. Ingressi. C. de SS. Eccles. c. 2. X. de Statu Monach.* feudum conferre nequeunt; qui enim nihil habet, nihil etiam, nec amplius in alium transferre potest, *l. 54. ff. de R. J. l. 20. ff. de acquir. rer. dom.* Facitque huc,
 129 quod Magistratui incumbat providere, ne tales personæ matrimonio jungantur, quæ victum sibi parare non possunt, *Dn. Stryk. tr. de J. sens. disert. 2. c. 2. n. 4.* Unde prius querenda domus,
 130 quam Uxor. *Hennig. Arnis. de Jure connub. c. 2. sect. 3. n. 20.* Nec servi feudum constituunt, præterquam enim quod & ipsi nihil suum habent, §. 3. *I. per quas pers. cuiq.* inter eos nec Connubium esse potest jure civili, sed Contubernium, *l. 3. C. de incest. & inutil. nupt.* hincque non dicuntur Conjuges: sed Contubernales, *l. 41. §. 2. de leg. 3. l. 12. §. 33. ff. de instr. vel instrum.*
 131 *leg.* Ex persona verò domini, quatenus is capax est, à Domino feudi sciente poterit servus investiri, *2. feud. 3. §. 1. vers. per-*

personam verò, feudum enim, feudique actionem Domino acquirit, Ludvv. *Synop. f. feud. c. 6. p. 121. & seqq.* Sin investi-¹³² ens ignoravit servum, crediditque liberum, investitura nulla est propter errorem in persona, Ludvv. *d. l.* haud aliter atque matrimonium non valet, si error talis in persona concurrat, ut maritus credat aliquam liberam, & inveniat ancillam, vel servam, c. 2. *X. de conjug. servor. conf. c. un. q. 1. dist. 29.* quò expressò simili utitur, idque latius persequitur *Andr.* ab Ifern. in *c. Investitura, 2. feud. 3. §. 1. vers. personam. n. 12. conf. omninò in eadem comparatione Mattb. de Afflict. ad d. text. n. 8.* Quoniam autem, quod juris est in Servo idem quoque in Mo-¹³³ nacho obtinet, Everh. *Top. Leg. loc. à servo ad monach.* hic etiam rectè quidem feudum accipit; sed similiter monasterio acquirit, Ludvv. *d. l. p. 126.*

XX. Ut paucis multa dicam; omnes qui liberam re-¹³⁴ rum suarum administrationem habeat, in feudare possunt, potestas enim feudum dandi dependet à potestate alienandi, qui ergò restrictè alienat, restrictè etiam in feudum dat, 2. *feud 3. pr.* Quà ratione & in hunc censum veniunt Filius familiars, Minor, Furiosus, it. Surdus & Mutus. Sicut igitur filiusfam, ¹³⁵ in contrahendo matrimonio necessariò adhibere debet consensum parentis, cujus in potestate est, *pr. l. de nupt.* ita nec de peculio profectitio, & adventitio ordinario, nisi patre consentiente, & jubente, feudum concedit, vid. *Dn. Struv. Syn. f. feud. c. 5. tb. 5.* Furor dilucida habens intervalla non ¹³⁶ obstat, quo minùs hisce intervallis matrimonium jure inea-
tur, Carpz. *I pr. Eccles. p. 2. def. 183.* & furiosus eadem ratione bona potest in feudum dare, *Godofr. Anton. Disp. feud. 2. tb. 5. lit. b.* Conjugium surdi & muti simul defendi *Dn. Strykius* exemplisque probatum dat, *Tract. de f. sens. dis. 4. c. 2. n. 8* ¹³⁷ *seqq.* Et facultas feudum concedendi pariter surdo & muto competit, *Dn. Struv. d. c. 5. tb. 4. n. 5.*

138

- XXI. Versa vice tenendum est: omnes, qui, & quatenus sunt habiles ad contrahendum & acquirendum, eatenus putantur habiles ad feudum accipiendum, seu infeudari possunt, inhabilitatem serviendi supplente tacito Domini consensu, ut per substitutum servitia præstentur. Redeunt ergò huc quacunque corporis imperfectione laborantes, Furiosus, 139 Cæcus, Surdus & Mutus. Nam cæco nuptias celebrare jure permittitur, imò, quod notabile est, *cæcus cæcam* hoc modò rectè ducit, vid. Stryk. *Tr. de f. sens. dis. 2. c. n. 4.* Unde velut eodem cubitò dimetiendo utrumque, patescit, neque ratione acquisitionis, neque concessionis, feudo obesse cæcitatem, 140 Quod quidem ratione novi feudi acquirendi extra omnem dubitationis aleam est positum, quia Dominus tales admit- tendo sciens volensque sibi præjudicat, Hattys. *Anal. feud. c. 6. lit. c. in fin.* Secus verò est in feudi successione, ubi Dominus, futuris succesforibus feudum conferens, tantum de habilibus cogitasse censetur; excluduntur ergò hic cæci, muti & surdi & c. vid. prolixè Dn. Stryk. *d. tr. disert. 2. c. 3. n. 25.* usque ad fin. & *disert. 4. n. 66.* ad fin.

142

- XXII. Exhibeat se tandem ipse ætatis flos, universa juven- tus; omnibus enim hic est Rhodus, ubi non solum Mino- res, sed & Pupilli, Impuberes, atque Infantes se viros præsta- 143 re queunt. Fatendum quidem est, in jure, nubilem ætatem definiri in masculo, 14. annis completis, in femina 12, *pr. l. quib. m. tut. fin.* antè enim masculus pro viro non habetur, *c. 10. X. de despons. impubb. & Sponsa* dicitur *immatura*, *l. 32. §. 27. de donat. inter v. & ux.* seu *nondum Viripotens*, *l. 30. quan-* 144 *dò dies leg.* Sed dicit ipse Imperator *Nov. 100. c. 2. pr. novimus eos, qui vehementer citius contrahunt nuptias;* quod de Judæis in Germania quotidiana nos experientia docere potest, si ex India Orientali exempla petere nolumus: cujus plagæ incolæ jam inire conjugia annò ætatis septimò, vel octavò testatur

in *Itinerario* Mandelsl. Imò aliquem cum puella septenni,¹⁴⁵
 contractis sponsalibus, concubuisse, patet ex *cap. Fraternita-*
ti. 7. X. de eo qui cognov. consang. & Dn. Stryk. in annotat. ad pr.
L. de nupt. refert de d. 2. Apr. an. 1677. ex Facultate casum pue-
 ri 6. annorum, qui cum puella 6. annorum congressum ha-
 buit; qui plura desiderat, adeat *Henning. Arnis. de jure Con-*
*nub. c. 2. sect. 3. n. 10. seqq. conf. Kornemann. de Virginit. c. 63.*¹⁴⁶
 ubi introducit *Marsil.* exclamantem: quod defecerint ætates,
 & illud, quod antè scribere soliti sunt Auctores in *L. si infanti.*
pr. C. de jure deliber. circa vitia & defectus in quindecimo an-
 no, faciant nunc infantes in quinto. Ita *malitia supplet ata-*
tem l. 3. C. si minor. maj. & c. de illis. 9. X. de despons. impub. Non¹⁴⁷
 autem ex hac ratione impuberes, & infantes ad feudum ad-
 mittuntur, nec ideo, quasi *prudencia atatem suppleat*, uti lo-
 quitur *c. ult. X. cod.* Et enim pupillus auctoritate tutoris indi-
 get, & infantis nomine tutor feudum acquirat, *Ludvv. synops. 148*
I feud. c. 6. p. 116. & 118. Quando ramen juramentum fidelitatis
 Domino præstandum in tempus pubertatis differtur, *Godofr.*
Anton. Disp. feudal. 2. tb. 6. lit. b. hoc optimè concordat cum eo,
 quod & impuberes septenniò majores & civili & canon. jure,
 v. *l. in sponsalibus. 14. ff. de sponsal. contrahant sponsalia, confer.*
t. t. X. de despons. impub. & eundem in 6. matrimonium autem¹⁴⁹
 confirmetur demum, postquam annos nobiles & aptos atti-
 gerunt, *c. 8. X. d. t.* Quò pertinet, quod & jure sancitum est,¹⁵⁰
 minorem annis duodecim nuptam tunc legitimam demum
 uxorem fore, cum apud virum expleisset duodecim annos,
l. minorem. 4. ff. de ritu nupt. Et si immatura domum deducta
 est, interim ejusmodi conjuges, quasi maritus, & quasi uxor
 vocitantur, *l. 23. §. 27. ff. de donat. inter v. & ux.* Quò modò &
 aliàs quasi maritus, & quasi uxor dicantur, vid. *Vinn. in not. ad*
§. 9. f. de nupt. De infantum Illustrium adhuc in cunis vagien-¹⁵¹
 tium sponsalibus vid. *Nic. Myler. ab Ehrenb. Gamolog. pers.*

Illustr. c. 4. tb. 47. & seqq. ubi eadem impugnatur, & improbat.
 Conf. Zanchez *de matrim. lib. 7. disp. 104. n. 12.*

- 152 XXIII. In primis est sciendum, ultimum quod moneo:
 illicitè ac sine omni justitiæ colore feudum accipi à Christiani-
 ni nominis hoste, eum in finem, ut postea unitis viribus, jun-
- 153 ctæque manu, contra Christianos arma moveantur. Talis enim Dominus legitimi Conjugistitulum non meretur; nec Vasallus legitimæ Uxoris, cum sit in *Contubernio Militis Tyranni*, arg. l. 14. ff. *de his que ut indign.* ejusque *Focaria* jure appelletur, l. 2. C. *de donat. int. V. & Ux.* utpote cui belli incendiique focum sternere, & structum colere tenetur; Ipse verò Dominus *Focarius* est, (nam & hoc nomen in genere masculino reperitur, l. 1. §. 5. ff. *nauta, caupones & c.*) qui *Focaria* suâ tanquam *instrumentum instrumenti* ad omne nefas utitur, vid. l. 12. §. 6. ff. *de instr. vel instrum.* Unde inter ejusmodi personas prohibitas non Conjugium, sed potius *Contagium* esse existimatur, l. *Nefandissimum scelus.* ult. C. *si nupt. ex rescript. & turpissimum consortium*, l. ult. C. *de incest. & inut. nupt.* adeò ut *seculo contubernio matrimonii nomen imponere*, nefas sit, d. l. ult.
- 154 De incommodis matrimonii cum Infideli contracti vid. Arnisæus *de Jure Connub. c. 6. sect. 5. n. 25. seqq.* Conf. *can. Cave. c. 28.*
- 155 §. 2. Gothofr. *ad l. 6. C. de judais.* An verò, & quousque licitum sit Fidelis cum Infideli commercium & sædus, agit Grot. *de J. B. & P. lib. 2. c. 15. tb. 8. 9. & seqq.* Conf. Spreng. *Inst. J. publ. lib. 1. c. 26. propè fin.* Ita ergò personas Conjugium Feudalitiū initeras novimus, & velut de facie novimus; proinde nec pigeat, jam ipsius quoque copulationis nos præbere spectatores, ejusque soleannibus per breve tempus interesse.

CAPUT III.

DE CONJUGII FEUDALITII CONSTITUTIONE,
ET CONSECUTIONE.

SUMMARIA.

- Conjugium Feudalicium quid sit. 1. U. de sit. 2.*
A Longobardis prima feudorum origo petenda. 3.
De proverbio Longobardico. 4.
Jure feudali feminarum aut nulla, aut tantum subsidiaria ratio habetur. 5.
Feudum ex amore & benevolentia Domini acquiritur. 6.
Feudum dicitur Beneficium; Vassallus Beneficiarius. 7.
Communis feudi definitio. 8.
Etymologia German. voc. Lehni. 9.
Conjugia per amorem & benevolentiam persona contrahi debent. 10.
Non intuitu nummorum. 11.
An feudum pecunia recte acquiritur. 12.
Personae Principes pro ratione & interesse status sui magis, quam affectione Uxores ducunt. 13.
Sub conditione certa dotis legitime promittitur matrimonium. 14.
Dos est consecutiva matrimonii. 15.
Feudum emticium non est improprium. 16.
Pecunia interveniens non tollit benevolentiam Inf feudantis. 17.
Gratuita non respuunt remunerationem. 18.
Quomodo amplius in feudo affectionis ratio habeatur. 19. 20.
Pro renovatione investiturae regulariter nihil praestandum. 21.
Pecunia est nervus rerum gerendarum. 22.
Consuetudine in ipsa etiam pecunia feudum constituitur. 23.
Das Bedemunds Recht quid sit. 24.
De modo apud Romanos ducendi Uxorem per Coemtionem. 25.
Investitura comparatur copulationi sacerdotali. 26.

Dominus Vasallo vacuam possessionem prestare debet. 27. 28.

Simultanea investitum quid sit. 29.

An polygamia jure Divino N.T. sit prohibita? 30.

De Subinféudatione. 31.

Vasallus Vasalli mei meus Vasallus non est. 32. 33.

De feudo Ligio & non-ligio. 34.

Ligius Homo duorum nemo esse potest. 35.

Vasallus ligius quare dicatur German. Ein Ledig Mann. 36.

Alia ejusdem voc. etymologia. 37.

Formula German. quibus persona desponsata significatur. 38.

Nuptia & sponsalia prius praesentur postea celebrantur. 39.

Quid sit Superinféudatio, s. Expectativa. 40.

Huic equiparantur sponsalia de futuro. 41.

Sehehn quid sit, & unde dicatur. 42.

Quomodo valeat promissio futuri matrimonii facta ab eo, qui conjugem nunc habet? 43.

De feudo Vasalli viventis alius pueri investire nequit. 44.

Feudum Guardiae quid. 45.

Feminam non decet, ut ipsa se in nuptias alicujus conjiciat. 46.

Potest quis bona sua allodialia in feudum offerre. 47.

Dicitur hoc Feudum Oblatum. 48.

Exempla feudi oblati. 49.

Num feudum oblatum sit proprium vel improprium feudum? 50.

Superior inferioris potest esse Vasallus. 51.

Num Uxor Marito suo recte Dominetur? 52.

De Conjugio Amazonico remissive. 53.

Apud Aegyptios per pacta Dotalia imperium femina in maritum conceditur. 54.

De Conjugio Gynaeoeratico. 55. 56.

Nexus feudalis est saluus etiam in Vasallo superiori erga inferiorem Dominum. 57. 58. 59.

Vasallus Superior in persona fidelitatem non jurat. 60.

Probatur exemplo Regis Daniae Vasalli respectu Ducis Zellensis. 61.

Jus Vasallagii non precise inferre subjectionem. 62.

Archiduces Austria cum pileo in capite feudum accipiunt. 63.

Pileus quandoq. Vasallo datur. 64.

Contra Uxores pileatas protestatio. 65.

Qua submissione ordinariè feudum accipiendum? 66.

Mariti dicuntur ihrer Frauen Lehenträger. 67.

Cuinam ex pluribus competitoribus puella potissimè sit jungenda? 68.

A Nobili ignobili rectè feudum accipit. 69.

De Rusticis Imperii immediatis. 70.
Ab his differunt die Reichsleute/
Königsleute. 71.

Non necessaria est precise inter-
Conjuges conditionis paritas. 72.

De Paribus Curia. 73. 74.

Principes quandoque non in per-
sona, sed per Legatum nuptias
celebrant. 75.

Sponsa Principis, Regiue Legato
per copulā sacerdotalem adjun-
gitur, & in lecto apponitur. 76.

Utrum Dominus in persona investi-
turam faciat, & Vassallus in per-
sona accipiat, vel non, perinde
est. 77.

Per Legatum Vassallus potest inve-
stiri. 78.

Formula iurijurandi in animam
Vassalli. 79.

Quis dicatur Trager. 80.

Absentia Principalis est excusan-
da. 81.

Collatio feudorum Imperii mino-
rum fit coram iudicio Casareo-
aulico. 82.

Etiā feuda majora per Commis-
sarium rectē conferuntur. 83.

In territoriis Principum communi-
ter etiā per Cancellarium in-
vestitura expeditur. 84.

De voce Lehn. Probst. 85. 86.

Investitura unde dicatur. 87.

Investitura vel propria est vel im-
propria. 88.

Varia investiturarum Symbola
recensentur. 89. 90. 91. 92. 93.

De pluribus remissivē. 94.

Appellantur illa signa donum in-
vestituræ. 95.

Controversia de modo investiendi
inter Imperatores, & Pontifi-
ces. 96.

Feudum Ecclesiasticum Cceptera
Lehen. 97.

Feudum Seculare Fahn Lehen. 98.

An; & quō modō hodiē omnia
feuda majora gladiō conferan-
tur? 99.

De Feudo Scutiferi Schild Lehen;
hinc Edell Knecht. 100.

Connubia clandestina improban-
tur. 101.

Ad Investitum requiruntur Pa-
res Curie. 102.

De Testimonio Parochi super adhi-
bitis Conjugii solemnibus. 103.

Breve testatum in jure feudali
quid sit. 104.

Parium presentia hodiē ampliū
non est necessaria. 105.

Conjugii feudalitii anima & for-
ma est Fides s. Fidelitas. 106.

Feudi etymon quod. 107.

Vassalli dicuntur Fideles. 108.

Feudum, Fides & Fidelis sunt con-
jugata, & ad se invicem refe-
runtur. 109.

Fidelitas à feudo abesse nequit. 110.
Wenceslaus Imperitor ob aliquot

- cupis vini band reſſe fidelitatem remiſit Norimbergens.* 111.
- Nec reſſe Carolus IV pñdii cauſa regnum Arelatenſe alienavit.* 112.
- Servitia feudalìa remitti poſſunt.* 113.
- Fendum Francum quid ſit.* 114.
- Servitia feudalìa vocantur debita.* 115.
- An liceat paſſiſi conjugibus, ne debitum conjugale ſibi invicem præſtent.* 116.
- De Conjugio Henrici II, Imperatoris & Kunigunda.* 117.
- Ulpiani relatio de Conjugibus ſiſi paſſiſcentibus.* 118.
- Votum perpetuæ continentie inter Conjuges non probatur.* 119.
- Fidelitatis juſſurandum in feudo licet remittitur.* 120.
- Ipſa fidelitas remitti nequit.* 121.
- Conventio, ne Vaſallus ob ſeloniam feudo cadat, nulla eſt.* 122.
- Lenocinium ſapit mutua fidei conjugalis relaxatio.* 123.
- De uxorum communicatione remiſſe.* 124.
- Num major caſtitas requiritur in femina, quam maſculo.* 125.
- Ob defectum virginittis in Sponſo non reſcinditur matrimonium.* 126.
- De utriusque ſexus fidelibus.* 127.
- Mutua inter Dominum & Vaſallum eſt obligatio.* 128.
- Cauſa, quare Dominus dicatur Vaſalli Conjux.* 129.
- Non ſolim exigit Conjux à Conjuge debitum conjugale, ſed & alteri ſolvit.* 130.
- Fauſta acclamatio ſuper Conjugio fauſto.* 131.
- Quomodo Dñ. Eyben deſcribat formam feudi.* 132.
- Relatio inter Dominum & Vaſallum.* 133.
- Diſcrimen obligationis inter Dominum & Vaſallum.* 134.
- Dominus Vaſallo non junat.* 135.
- Ejus ratio depromitur.* 136.
- Maritus pro reſtituenda dote non dat ſidejuſſorem.* 137.
- Dominus & Vaſallus ad ſex capita obligantur.* 138.
- Dominus & Vaſallus non ſemper ad paria tenentur.* 139. 140.
- Dominus non debet Vaſallo obſequium & reverentiam.* 141.
- Debet hanc Marito Uxor.* 142.
- Quibus titulis Juſtinianus Conjugem ſuam honoret.* 143.
- Præcedentia uxori de moribus concedi ſolita.* 144.
- Laxior eſt obligatio Domini, quàm Vaſalli.* 145.
- Penes Dominum eſt feudi Dominium directum.* 146.
- Vaſallo competit Dominium inferius, ſ. uſile.* 147.

Vasallus non est nudus usufructuarius. 148.

Vasallus certò respectu & Dominus appellatur. 149.

Et Uxor vocatur Domina. 150.

Pars solemnitus Romana nuptialis. 151.

Dominatus uxorum quousque extendatur. 152.

Taciturnitas in feminis commendanda. 153.

Vasallus secreta Domini manifestare prohibetur. 154.

Secreta matrimonii, & alia publicare, perniciosum esse, probatur exemplis. 155.

Vasallus etiam contra fratrem, parentem & liberos servire debet. 156.

Ratio. 157. 158.

Cujacii & Hotomanni circa textum corrigendum dissensus. 159.

Opponitur contra sententiam Hatysjeri. 160.

A communi Feudistarum opinione quo modo non recedendum. 161.

Præ uxore maritus, & vice versa, deferet patrem & matrem. 162.

Quâ ratione etiam in effectu juris Uxor firmius adhareat Marito, quam Parenti; remissivè. 163.

Vocab. Feudi homonymia. 164.

An, & quomodo Conjugium ad contrahens referri possit, remissivè. 165.

Feudum cum dote comparatur. 166.
Num feudum possit dari in dotem. 167.

Fructus feudi rectè in dotem constituuntur. 168.

Quò discrimine feudum in dotem; & fundus dotalis in feudum datur. 169.

De Feudo Paraphernali, & Vasallo dotali remissivè. 170.

De re aliena, & communi. 171.

Tam fructus feudi, quam dotis ad onera conjugii sustinenda percipiuntur. 172. 173. 174.

Excusatio personarum mariti & uxoris aliquoties confusari. 175.

Magis attendi debent res, quàm verba. 176.

Ratione rei dotalis competit actio realis. 177.

Et pariter ratione feudi. 178.

Ad maritum spectant omnia dotis acquisita. 179.

Ad Vasallum omnia feudi augmenta. 180.

De arboribus gremialibus. 181.

Argumentum impensarum dotis ad impensas feudi ratione compensationis cum fructibus. 182. 183.

Feudo extincto pariter, ut soluto matrimonio, de fructibus dividendis questio est. 184.

Quâ ratione fructus pendentes ad Vasalli heredes allodiales pertineant. 185.

Objectio producitur. 186

Adeandem per collationem qualitatis fructuum ex pradio dotali respondetur. 187

Argumentum à fructibus pendentibus dotalis pradii & ad eosdem feudi non valet simpliciter & contra clamm J. feud. dispositio- nem. 188.

Remissivè de alio exemplo feudi cum matrimonio collati. 189.

Vasallus sine Domini consensu feudum neque alienare, neque oppignorare potest. 190.

Nec alienatio nec obligatio fundi dotalis, consentiente etiam muliere, jure novo procedit. 191.

Quomodo feudum validè alienetur & obligetur? 192. 193. 194.

Rei aliena in dotem, & in feudum data evictio praestanda est. 195.

Quid sit Cambium feudi? 196.

Thesis de praestatione evictionis limitatur. 197.

Dos inducitur per praescriptionem. 198.

Praescriptione feudum constituitur & à parte Vasalli & à parte Domini. 199. [201.

De Praescriptione juris Uxoris. 200.
Feudum finitum an in eadem qualitate quoad omnia restituendum sit? 202.

Res dotalis, & paraphernales periculo uxoris fiunt deteriores. 203.
204.

Feudum uti & pradium dotalis facta testè habenda. 205.

De thesauro in fundo dotali invento. 206.

De invento in fundo feudali. 207.

Augmentum dotis, ipsam dotem sequitur. 208.

Fundus allodialis feudali adjectus jure feudi censetur. 209.

Quid confortatio feudi? 210.

Filiabus, & viduis quid hodie ex feudo debeatur. 211.

Littere investiturarum equiparantur pactis dotalibus. 212.

Feudi natura alteratur per litteras investiturae. 213. 214.

Vasalli Clerici cum Domino Laico rectè conveniuntur. 215.

Uxor sequitur forum mariti. 216.

Uxor participat de honoribus & juribus mariti. 217.

Quomodo Civis vel rusticus de feudo nobili investitus fiat Nobilis? 218.

Servus feudum accipiens tacitè libertatem consequitur. 219.

Illustratur hoc simili nuptiarum Domini cum Liberta. 220.

De peculiari modo investiendi servum ex l. 25. de pecul. 221.

Feudum Camerae, & Cavenae quid 222. 223.

Dominus feudi non in amplius tenetur, quàm facere potest. 224.

Si Camera est exhausta, Vasallus melio-

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 49

melioris fortune tempus expectare debet. 225.

Maritus contra uxorem gaudet beneficio competentie. 226.

Beneficii hujus causa est favor conjugalis. 227.

Dominus feudi est Maritus similis ordinarius. 228.

Etiam Soldatus quid? 229.

De extensione text. 2. feud. 58, ad alia feuda remissive. 230.

Dominus per culpam vel dolum non solvendo existens beneficium competentie non habet. 231.

Idem in marito, qui dolo ad inopiam vergit. 232.

Nec uxor à marito in solidum convenitur. 233.

Num Vassallus partem dimidiam fructuum prestans à servitiis liber sit? 234. 235.

Aliquando ex suo ipsius marsupio Domino servitur. 236.

An Domino egenti Vassallus teneatur ad alimenta? 237.

Et Uxor debet alere Maritum in opem. 238.

Ad al alienum Domini Vassallus non tenetur. 139.

Servitia honoris, necessitatique Vassallo incumbunt. 240.

Exempla feudorum, in quibus servitia certa, & determinata. 141.

Conditiones turpes & impossibiles,

secutà feudi traditione, vitiantur. 242.

Conventio, ne fides prestetur, ipsam feudi constitutionem annulat. 243.

Idem de ejusmodi conditionibus matrimonio apposis. 244.

Honesta est conditio, vel modus, ut Vassallus uxorem Domini ad templum ducat vel comitetur. 245.

Inviatio ad saltandum. 246.

Non censetur turpe servitium, ut Vassallus coram Domino cantet, vel saltet. 247.

Habet tamen hoc interpretationem ex conditione Vassalli. 248. 249.

De alio saluti genere, quo feudum minime acquiritur, sed planè amittitur. 250.

De servitiis aliis, ludicris & ridiculis remissive. 251.

Singulare est servitium ablucendi porcam in Ecclesia. 252.

Utique obligari Vassallus potest, ut bene ornatus & vestitus compareat. 253.

Studium munditici & elegantioris forma indulgetur feminis. 254.

Interesse ob uxorem non adeò pulchram. 255.

Quanam dicantur sponsalia claudicantia? 256.

Pupillus sine tutoris auctoritate feudum

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 51

quod sexus, nempe quoad feudum nullam regulariter rationem haberi sexus sequioris feminini; & si qua habeatur, in eo consistere, ut masculis feminæ semper postponentur. Sed mitto hocce.

II. Propius ad ignem accedamus, necessum est, si incallescere volumus. Dicitur autem porro habere feudum originem suam ex benevolentia & amicitia; indeque non sub pre-textu pecunie, sed amore & honore Domini acquirendum esse, 1. feud. 27. contrarium enim amicitia est merces & pecunia, l. 1. §. 4. ff. mand. Hinc Feudum sapissime appellatur Beneficium 1. feud. 7 l. §. 2. & 4. l. feud. 14. pr. 2. feud. 24. in fin. quod nihil aliud est, quam benevola actio tribuens gaudium capientibus, capiensq; tribuendo, 2. f. 23. it. Res Beneficiata, eod. vocatur etiam Gratia, Anton. disp. feud. l. 1. th. 2. lit. 2. & Vassallus Beneficiarius, seu Beneficiatus, Vultej. de feud. c. 4. n. 12. Priusque Beneficia, quam Feuda dicta fuisse, testatur Conrad. Rittersh. lib. 1. c. 1. g. 12. Definitur etiam communiter Feudum jus in re aliena immobili plevisimè utenda fruenda alicui ex benevola Domini concessione sub promissione fidei etatis datum. Et German. Lehn rectissime dirivatur à verbo Leihen/ vel Lehnen/ quod significat commodare, vel utendum fruendum concedere, Eyben, Elect. J. f. 3. §. 8. Ludvv. synop. I. f. c. 2. p. 23. commodare autem est officii & humanitatis, l. 17. §. 3. ff. commod §. 2. I. quib. m. re contr. Hem egregiam cum Matrimonio harmoniam! est namque & hoc summum amicitia gradus, Carpz. lib. 2. Jurispr. Consist. tit. 2. de fin. 27. n. 13. & Connubia per benevolentiam coalescere, maximè est naturale, Dn. Pufendorff. de I. N. & G. lib. 6. c. 1. §. 9. Quamobrem similiter cayetur, ne matrimonia sint venalia, l. 2. ff. de Donat. int. V. & l. 1. §. 27. de pact. dot. al. Imò non dotibus, sed affectu matrimonia contrahuntur, l. 11. pr. C. de repud. Et nuptia ex solo affectu valent, ac rate sunt, Nov. 74. c. 4. pr. nec earum consensus pretio elici, aut invitari debet, l. 97. §. si tibi nupsero. ff. de V. oblig.

- 12 Hic tamen quaestio movetur; quid de *Fendo Emtio* sit habendum, seu an interventu pecuniæ feudum prorsus acquiri non possit? quod utique affirmatur; feudum non semper simplici donatione, sed præterea etiam emtione, permutatione, &
- 13 aliis modis rectè riteque constitui. Non opus est, ut respiciamus hic ad Conjugia Procerum & Magnatum, qui non sicut privati ex amore & affectionis amicitia, sed pro ratione & interesse statûs sui Uxores ducunt, vid. *Myler. ab Ehrenb. Gamo-*
- 14 *log. pers. Ill. st. Imp. c. 4. tb. 1. seqq.* Sufficit inter privatos quosc. etiam sub conditione dandæ pecuniæ, v. c. dotis nomine, mille thaleror. sponsalia legitimè contrahi, c. 3. *X. de condit. apposit.*
- 15 Neque id affectui conjugali contrariatur, sed ut accidentale quid matrimonio extrinsecus accedit; & est dos consecutiva matrimonii; licet enim possit esse matrimonium sine dote, l. 3. ff. *de jure dot.* attamen indotatam Uxorem quis facilè ducturus non est, l. 25. §. 1. ff. *que in fraud. credit. l. 5. §. 5. ff. de ex-*
- 16 *cept. doli.* Similiter quando feudum, interveniente quoque pecuniâ, acquiri posse disertè probatur, 1. feud. 7. 16. 24. & 2. f. 12, uti, sexcentis locis hoc statui, per insignem *ὁ πρεσβυτέρου* dicit Horomann. in 1. feud. 27. *vers. pretextu pecunia.* minimè istud naturam feudi immutat, aut ullam ejus improprietatem ar-
- 17 guit, *Henric. Bocer. Clas. 5. Disp. 13. tb. 32.* Nec enim pecuniæ accessio planè tollit benevolentiam Infeudantis, quam etiam vendendo Dominus exhibet, quod hunc potius, quàm alium Vasallum habere velit, *Dn. Strykius Ex. 1. feud. c. 2. q. 20.* Quomodo & feudum ut *beneficium* emidicitur, 1. feud. 20. ubi verò pecunia non eliciendi, sed tantum remunerandi benefi-
- 18 cii causâ intervenit, *Hattys. Anal. 1. feud. c. 3. lit. f.* Præsertim cum nec aliàs sit insolitum, ut in gratuitis interveniat etiam honor, munus, salarium & remuneratio, *Hattys. d. l. conf.*
- 19 *Bocer. clas. 5. disp. 16. tb. 4. lit. b.* Firmò ergò stat talò in feudi concessione benevolentia & affectio; quæ non minùs in aliis
etiam

etiam juris feudalis capitibus vestigia relinquit manifesta. Sic 20
 matri & aviæ meræ affectionis ratione tutela feudalis præ
 reliquis agnatis defertur, Schrader. *de feud. p. 10. sect. 19. n. 26.* u-
 bi non male conferri poterit *l. 21. §. ult. ff. de tutor. & cur. quæ ju-*
bentur Magistratus maximè observare, ne tutores creent eos, qui
pecuniam dant. Et *Laudemium* seu *releuvium*, quod est certa mer- 21
ces vel pecunia Domino feudi pro receptione novi Vasalli solven-
da; German. *Die Lehnwahr / Hand-Lohn* (dicitur aliàs *Pen-*
na Aurea, Franzk. *Tr. de Laudem. c. 1. n. 21.*) jure feudali non de-
 betur, sed renovatio investituræ gratis fieri debet, Franzk. d.
tr. c. 4. n. 9. Ut adeò Dominus, tale pretium per consuetudinem
 sibi deberi allegans, ad ejus probationem teneatur, Carpz. *lib.*
1. resp. 61. & 62. Quod vero Gothofr. *ad 1. feud. l. 1. §. ult. in fin.* 22
commentatur: non quidem ita decorum esse, pretium pro feudo
accipere, posset tamen id accipere Dominum, si velit, suo relin-
 quitur loco; subjicio tantum, moribus seculi præsentis hoc
 quadrare ad amussim, dum plerumque etiam in matrimo-
 nialibus pecunia vēννη τῶν χερσῶν, uti aliàs dicit Nov. Leon.
 52. & Germani: *Das Geld muß die Braut seyn.* Quorsum 23
 spectat, quod per mores & consuetudinem in ipsa etiam pe-
 cunia feudum constitui possit, vid. Schepliz *de Consue. March.*
tit. 27. §. 4. n. 4. seqq. licet alioqui jure feudali communi hoc
 non procedat, Ludvv. *synops. 7. feud. c. 2. p. 28.* Unde & tale feu-
 dum in re mobili, vel quæ usu consumitur, consistens inter
 impropria recensetur. De peculiari in multis olim Germaniæ 24
 locis usitato jure circa matrimonium ineundum addatur ex
 Jusf. Georg. Schottel. *de singul. in German. jur. c. 1. §. 35.* quod ho-
 hiedum in ducatu Brunsvicensi passim observari, Idem testa-
 tur, *Das Bedemunds-Recht:* ubi uxorem ducturus se co-
 ram Præfectis sistit, atque sic veniam consummandi matrimo-
 nii expetit, *interventu certa pecunie, quæ est velut merces copu-*
lationis oraliter petita, & vocatur propterea *die Bedemund:*

der Bräutigam muß Bedelweiß mündlich sein Vorhaben
 25 zu Heyrathen anbringen/Schottel. d.l. & C. 2. §. 13. Modos
 ducendi Uxorem apud Romanos jam attigi *suprà C. I. §. II.* ex
 quibus repetere, & plenius videre liceat modum *per Coëntio-*
nem, ubi nubens mulier tres ad virum asserserebat, atque unum
 quidem, quem in manu tenebat, tanquam emendi causa marito
 dare solebat, alium, quem in pede habebat, in foco Larium fami-
 liarium ponere, tertium in sacciperio cum condidisset, resignare
 solebat, & ita dicebatur Matrimonium per as & libram contra-
 ctum, Hotoman. de Vet. ritu nupt. c. 21.

26 III. Proxima autem Conjugii Feudalitii causa est solen-
 nis actus investituræ, cui in vero & corporali conjugio res-
 pondet *ιεεργολογία*, seu benedictio sacerdotalis, Die Priesterst.
 27 che Copulierung oder Zusammengebunge. Ubi ante omnia
 Dominus tam civiliter, quam naturaliter vacuam possessionem
 Vasallo tradere tenetur, 2. feud. 7. in fin. prohibitis du-
 28 dum relegatisque & *πολυγυναικία & πολυανδρία*. Hinc, si feudi
 possessione penes tertium est, Vasallus renovationem investitu-
 ræ petere, necesse non habet; neque si duo fortè in Imperio
 de vicariatu aut aliàs de hereditate contendunt, nisi alteruter
 29 in possessione sit, Ludvv. Tr. feud. de renov. invest. p. 415. Non
 verò eliminanda hic *Simultanea Investitura*, quando Vasallò
 consentiente Dominus alium de eodem feudo investit, eig. jus suc-
 cedendi tribuit, 1. feud. 3. vers. nisi ille. Germ. ein Mittbelehnter/
 30 der die gesambte Hand hat. Quo cum conferri posset,
 quod statuit *Vir Magni Nominis in Not. ad Inst. §. 6. de nupt.* po-
 lygamiæ simultaneam nec jure Divino N. T. Uxore prima
 consentiente prohibitam esse; quò abstineo.

31 IV. De Subinfeudatione, Vffter-Belehnung, quâ Vasallo
 competit jus feudum, quod habet, vel totum vel proparte alii
 in Subfeudum concedendi, 2. feud. 9. vers. si verò. Germ. Ein Vff-
 fer-Behn/ minus verendum est, ne per eam quasi polygamia,

in Conjugio Domini cum Vafallo introducatur. *Vafallus* enim³²
Vafalli mei Vafallus meus propriè non est, Ludvv. de renovat. in-
 verft. p. 342. Everb. Bronch. comm. ad l. 47. §. 1. ff. de R. J. cum nec
 Homo mei Hominis fit Homo meus, Menoch. de recup. poss. remed.
 10. n. 73. Quare & Subvafallus Subinfeudanti, non Domino dire-
 cto fidelitatem & servitia præstat, Ludvv. Synops. J. feud. p. 320.³³
 tametsi *Vafallus Vafalli Dominum Domini offendere non debet*, 2.
 feud. 55. §. fin. Equidem nec Vafallus duorum pluriumve Do-³⁴
 minorum esse prohibetur; sed tunc non debet nos capere
 oblivio divisionis feudi in ligium, & non ligium: illud est, quò
 Vafallus fidelitatem contra omnes promittit, nullò antepo-
 sito vel exceptò, C. Imperialis. §. satis, 2. feud. 25. Hoc est, quò
 Vafallus non contra omnes fidelitatem promittit, sed exceptò
 Imperatore vel superiore, C. Est & alia. De nova forma fidel. 2.
 feud. 7. & aliò Dominò antiquiore, qui ceteris est præferen-
 dus, 2. feud. 28. in fin. Non nulli vocant id feudum homologum,³⁵
 & non-homologum. Hattys, Analys. J. feud. c. 4. lit. h. Unde na-
 tum πολυθεύλλητον feudisticum: Duorum Vafallus homologus
 nemo esse potest, Hattys, d. l. seu potest quis duorum esse non li-
 gius, vel uni ligius, & alteri non ligius; at ligius homo duorum ne-
 mo esse potest, 2. feud. 99. conf. Ludvv. synops. p. 61. seqq. Ejusmodi³⁶
 Vafallus ligius in antiquioribus investiturarum instrumentis
 appellatur cin *Sedig Mann* / *Henr. à Rosenth. c. 2. concl. 4.*
 quod nempe *Sedig* seu liber sit ab omni arctiori fidelitatis nexu,
 uti volunt Anton. Disp. feud. 1. tb. 3. tit. B. Eybenius Elect. J. feud.
 c. 3. §. 8. Sed, si quidem etymologiam κατ' ἀντίφρασιν formare li-³⁷
 cet, nec inconveniens erit, dici *Sedig* / quasi minimè *Sedig* / re-
 spectu ejus, cui Vafallus arctissimò vinculo est obstrictus, &
 ligatus; uti & à ligando vox *ligii* deducitur commodissimè;
 hincque *Liga* foedus significat, quò etiam spectat Gallic, *lié*
 & *allié*. Et mulier dicitur *ligata* esse sub lege viri, c. 13. c. 27. q. 2.³⁸
 Nec ineptè quadrant huc dictiones, quibus uti de matrimo-
 nio

- nio junctis vel desponsatis assolent Germani: *Sie ist feste / ist*
 39 *gebunden / nicht mehr ledig.* Ubi pari modò, si cum diver-
 sis pluribusque una persona contaxit sponsalia, vel nuptias,
 fides priori & publicè data præfertur, adeò ut, licet aliis decem
 quis promiserit conjugii fidem, nexus tamen prior, & antiqui-
 or reputetur firmissimbs *Dn. Carpz. Jpr. Consist. lib. 2. def. 65.*
Berlich. p. 4. Concl. 25, n. 67. Germ. dicitur: *Er hat es Ihr erst*
zugesaget &c. Derogat enim prius pactum, aut juramentum
 posteriori, *c. 26. & 33. X. de jurejur. Conf. t. tit. X. de Sponsa Dnor.*
 40 V. Insuper de *Superinfudatione seu Expectativa* vi-
 deamus: quæ nihil aliud est, quàm *investitura conditionalis, aut*
promissio de infeudando in mortem Vasalli possessoris facta, die
Unwartung eines noch unentledigten Lehns / *Ludvv. tr.*
 41 *feud. p. 416.* Quomodò velut sponsalia de futuro, & conditio-
 nata contrahuntur, v. c. *Wann ich werde heyrrathen / will*
ich keine andere nehmen / *ic. ich begehre keinen andern; aber*
 42 *Er muß noch warten* &c. Ubi operæ pretium est, annotasse,
 si quis alicui contulerit expectativam in proximè vacatu-
 rum, adeòque incertum feudum, dici hoc German. *Ein Irre-*
lehn / ein Irre und ungewiß Beding. *Dn. Struv. Synt. J. feud.*
c. 7. §. 5. Denn solches Lehn-Guth gehet noch in der Irre/
daß es nicht eigentlich wissen kan / wo zu es sich halten soll /
 43 *vid. Sächs. Lehn-Recht. c. 5. §. 57.* Sicuti verò etiam sub con-
 ditione Uxoris superstitis morituræ alii validè promittitur
 matrimonium, *Grot. de J. B. & P. lib. 2. c. 11. tb. §. n. 3.* sicque ejus
 velut expectativa concedi potest, modò non pura sit promissio,
 vel per impuram adulterii copulam purificetur; sed &
 pura maneat & de futuro, *Cap. si quis Uxore vivente. ult. X. de*
 44 *eo qui duxit in matrimon.* Ita nec valorem haber, si de feudo
 viventis Vasalli purè quis investiat, *1. feud. 27. §. si quis.* in
 tantum ut nec post Vasalli mortem consequatur effectum,
arg. l. 29. ff. de R. J. nisi forte mens Domini concedentis in ca-
 sum

CONSTITUTIONE ET CONSECUTIONE. 57

sum futurum directa fuerit, *Dn. Struv. Syntag. J. f. c. 7. ab. 5. n. 2.* Diversa significatione venit vocabulum *Warten* / it. die 45 *Warthein* feudo *Guardie* vel custodiæ, *Ludvv. synops. p. 84. quando pro custodia castris, vel oppidi quid alicui assignatur, i. feud. 2.*

VI. Jam tum monitum est superiori cap. II. §. 5. magis 46
decere Feminam, expectare; quàm ipsam sibi quærere pro-
cum, vel se non petitam viro in matrimonium spontè offer-
re. Sed uti in praxi hoc fortè non ubique observatur; ita ad- 47
modum singulare est, quod aliquis seipsum ut Vasallum, sic-
que Domini futurum Conjugem offerre possit, offerendo
nempe bona sua allodialia & propria hac ratione, ut eorum
proprietas fiat accipientis, usumfructum verò ipse offerens in
feudum retineat; *So jemand seine eygenthümliche Güter*
einem Fürsten / Grafen / oder Herrn zu Lehen auff trägt /
und sich demselben zum Lehenmann obligirt, Henric. Bocer,
Clas. 5. disp. 16. th. 4. lit. C. Quale Feudum dicitur Oblatum, re. 48
cognitum & appropriatum, *Ein Aufgetragenen Lehen. At. 49*
que talia esse ferè omnia Pomeraniæ feuda, testatur *Dn. Stryk.*
Ex J. feud. c. 2. q. 16. Quia tamen & initium Connubii Feudali 50
cui regulariter à Domino rem suam concedente, non Vasallo
fieri debet; ut enim aliquis accipiat, & teneat, sicque sit Feuda-
tarius, requiritur, ut existat antè, qui det, præcedatve Infeudans,
conf. tamen hic omninò *Casp. Bitsch. Comm. ad 2. f. 23. prope fin. & Suprà Cap. II. §. 4. it. infrà h. Cap. §. 15. in fin.*
Hinc inter feuda impropria communiter hæc species collo-
catur; licet alii ob fictionem brevis manûs eandem inter pro-
pria retinere malint, vid. *Dn. à Rhez Comment. J. f. p. 49. n. 41.*

VII. Uxorem Conjugi suo tanquàm Superiori debere 51
esse subjectam *ἐμλογημένως*, & sine disputatione liquet, ipso-
que Codice Sacro comprobatur. Attamen & superior infe-
rioris quandoque est Vasallus; putà Rex à Principe, ipse etiam

Imperator, qui est totius mundi Dominus, l. 9. ff. de L. Rhod. à Marchionibus, Ducibus, Comitibus, &c. feudum tenere potest, 2. feud. 100. Quia autem Vasallus Uxoris instar esse supponitur, nonne jam Conjugi dominabitur Uxor? nonne de imperio in Maritum, à quo tanquam inferiori feudum accipit, triumphabit? ita videtur. Eandem enim ob causam, si Senatoris olim filia libertino nupsisset, nec nuptiæ erant l. 16. pr. ff. de ritu nupt. & Patrona Liberto suo malà ratione conjungitur, l. 62. §. 1. ff. eod. atque hujusmodi conjunctiones odiosas esse, meritiò putatur, l. 3. C. de nupt. quippe talis Femina etiam Conjugis Domina manere volet, Die Frau will Herr in Hause seyn/ contra clara edicti Regis Ahafveri verba, Esd. I. vers. ult.

Unde vix ac ne vix evitari poterit, quin *Connubium* Feudalium hoc casu degeneret in *Amazonicum*, de quo vid. Dn. Pufendorf, de Jure N. & G. lib. 6. c. 1. §. 9. Apud Ægyptios quoque in honorem Isis receptum esse, scribit *Diodorus Siculus*, ut plus potestatis & honoris sit penes Uxorem quàm Maritum, ideoque in pactis dotalibus imperium Femina in Virum assignari; ubi, Uxoribus per omnia se obtemperaturos Mariti, seu *Maritelli*, ut loquitur Bald. ad l. curatorem. C. de interd. maritali, profitentur. Ergo si placet, capiatur hic saltem emblemata *Conjugii Gynæocratici*, cujus nec olim perversus mos, nec hodie exempla deficiunt. Expressum casum, ubi Dominus Vasallum vocat; Seinen gnädigen Herrn/ vid. ap. Dn. à Rhez comment. ad I. F. lib. 1. n. 8. in fin. conf. Eyben. Elect. I. F. c. 8. §. 13. Ceterum, ut dicam, quod res est, salvus & regularis est manetque nexus feudalís etiam in Vasallo superiori erga inferiorem Dominum. Et si enim ordinariè Inferior in Superiorem jurisdictionem nullam habeat, l. 4. ff. de recept. potest tamen quis Major se submittere jurisdictioni alterius Minoris, 59 l. Est receptum. 14. ff. de Jurisd. Quomodo & plebejo per dationem in feudum illico adscribitur, & confirmatur jurisdictio feu-

feudalis; *Dn. Struv. Syn. J. F. c. 5. tb. 3.* Nisi quod soleat superior 60
 Vasallus non ipse in persona fidelitatem jurare, servitiâque
 præstare, sed aliorum vicariâ uti operâ, *Ludvv. synop. J. F. c. 6.*
p. 122. Sic Daniæ Rex qui certum regionis tractum vocatum 61
 das Budjadinger Land feudi jure tenet à Duce Zellenfi, in-
 vestituræ renovationem per Legatum petit, nec juramen-
 tum quidem corporale præstat; sed stipulatâ manu fidelitatem
 per Legatum promittit, uti ex ipsis literis investituræ
 videre est, quas retulit *Dn. Stryk. in Append. Ex J. feud. N. 18.*
 Aliud exemplum vid. ap. *Dn. Eyben. Elect. J. feud. c. 11 §. 9.* Nec 62
 etiam jus Vasalli semper connexum est cum jure subditi, vid.
Dn. à Rhez. Inst. J. publ. lib. 2. tit. 2. §. 21. Dn. Stryk. Ex. J. F. c. 13. q.
15. & c. 23. q. 39. sed sæpius in termini meræ confœderationis
 subsistit. Unum ex multis singularissimum hic adhuc expro- 63
 miam; sc. Archiduces Austriæ, pileo non detractô, sed tectô ca-
 pite, & equo insidentes intra suam provinciam feudum ab Im-
 peratoris Commissario accipiunt, nullaque Imperatori servi-
 tia feudalia præstant, vid. *Sprenger. J. Jur. publ. lib. 3. c. 9. p. m.*
405. Joh. Guilielm. Itter. de feud. Imper. c. 9. tb. 31. Imò ipsum pi- 64
 leum tanquàm investituræ signum aliquando exhiberi Vasal-
 lo, refert *Dn. Itterus d. r. c. 9. tb. 33.* Conf. *Dn. Struv. Syn. J. feud.*
c. 8. tb. 5. n. 1. Ubi protestor, ne Uxores pileatæ inque viros im- 65
 periosæ, welche auch vor ihren Männern den Hut wollen
 haben/ illud pro se allegent, vel ad consequentiam producen-
 dum existiment contra l. 14. ff. de LL. conf. *infra Cap. IV. §. 2.*
n. 7. Nam aliàs, quod inter solennia investiturarum potis- 66
 simum emineat, est summa Vasallorum submissio: quando nu-
 datô capite Imperatorem accedere, & flexis genibus totam
 causam peragere tenentur, *Dn. Stryk. in Append. J. F. Num. 1. 2.*
3. Itter. de feud. Imper. c. 9. tb. 35. Id ubique ferè locorum re- 67
 ceptum esse, ut Mariti feuda nomine Uxorum recognoscant,
 serviant, & illorum procuratores sint, Seynd ihrer Frauen
 Leben-Träger/ testatur *Henric. à Rosenth. c. 10. concl. 5. n. 18.*

- 68 VIII. Adhæc quando pares sunt genere ac moribus competitores, is potior existimatur, quem sibi consulens puellâ approbaverit, *l. 18. C. de nupt.* approbando autem non melius sibi est consultura, quàm si & sibi in omnibus magis parem elegerit, secundum tritum illud:

Siqua voles aptè nubere; nube pari.

- 69 Bene tamen à Nobili Ignobilis, à Cive Rusticus & plebejus feudum accipit. Nam, ut taceam, dari etiam *Rusticos Imperii*
 70 *immediatos*, qui nullius nisi Romani Imperatoris subjacent jurisdictioni, qui vocantur Germ. *Des. Heiligen Reichs Freye Bauren.* vid. *Martin Mager, in Tract. de Advocat. Armat. c. 6. n. 27. Unmittelbare Reichs-Bauren / in denen unmittelbaren Dorffschafften / Dmà Rhez. f. 7. publ. lib. 1. tit. 19. §. ult. (à*
 71 *quibus multis distant parasangis illi, qui aliàs quidem etiam dicuntur Reichs-Leute / Königs-Leute / Wehner, Obs. Pr. b.*
 72 *voc.) Sufficit in Conjugio paritas consensionis & animorum, non necessaria semper paritas status & conditionis; & pleraque feuda etiamnum à potentioribus Dominis recognosci solere, dicit Dn. Struv. Synt. f. f. c. 5. tb. 3. Hinc etiam, cum ejusd.*
 73 *Domini in eodem territorio Vasalli judicent de controversiis feudalibus Dominum vel directò, vel indirectò spectantibus, ideoque vocentur Pares, 2. feud. 39. §. si inter. 2. feud. 58. §. 2. in fin. & §. 3. passimque alibi; quod Pares sint inter se respectu ejusdem Domus, 2. feud. 16. Curtis, 2. feud. 46. vel Curie Domini, 2. feud. 55.*
 74 *§. penult. minis rectè à non nullis requiritur, ut sint ejusd. dignitatis & conditionis Pares cum Vasallo contra Dominum litigante, conf. Dn. Struv. Synt. f. f. c. 16. tb. 17.*

- 75 IX. Sicuti præterea inter absentes, maximè personas Illustres & Principes hodie dum mos viget, & de præterito historiz abundè testantur, sæpius eos non in persona cum Sponsa copulari; sed per Internuncium, Procuratorem vel Legatum cum speciali mandato missum non tantum sponsalia, sed etiam

CONSTITUTIONE ET CONSECRATIONE.

etiam nuptias imaginarias celebrare, *Dn. Johann. Georg. Nicolai, Tract. de Repud. & divort. part. 1. c. 13. 23.* Ubi & benedictio 76
sacerdotalis cum Principis Sponsi Legato peragitur, eidem-
que totum conjugalem ingredienti Sponsa ad latus ponitur,
sicque sicut concubitu matrimonium velut consummatur,
Paul. Cypræus *de Sponsal. c. 9. §. 14. 15.* conf. Reust. *de Jure Con-*
nub. part. 2. c. 43. *Dn. Stryk. de Success. ab intest. Dissert. 4. c. 3. 1b.*
7. Eodem modo utrum ipse vel alius pro te investituram faciat 77
vel suscipiat, nihil interesse putatur, potest enim hoc negotium,
& per Procuratorem ab utraq; parte expediri, 2. feud. 3. §. 1. vers.
sed utrum. & investitura per se vel per suum nuncium dari, &
accipi potest, 2. feud. 58. §. item sciendum. Quare nec Vassallus 78
investituram in propria persona accipere tenetur, sed perin-
de, hoc per Legatum vel Procuratorem fieri, sufficit, qui spe-
ciali ad jurandum mandato instructus, in Vassalli animam ju-
rat hac fortè formulâ: Ich Sempronius als Gevollmächtiger 79
Mevii schwere und gelobe in dessen Gewissen und Seele 10.
Dem ic. getreu gehorsam / und getwärtig zu seyn 10. So
wahr Ihm Gott helffe / *Dn. Struv. Synt. J. f. c. 8. 1b. 7. n. 5.* Et, si so-
plures Vassalli feudum commune & indivisibile teneant, pos-
sunt unum ex se eligere tanquam Curatorem, qui dicitur vul-
gò EinTrager / quod omnium nomine investitutam petat, &
juret, *Uldalr. Zas. de feud. part. 7. n. 11.* Solent tamen secundum 81
hodiernum stylum Curia Feudalis Principum Legati coram
Imperatore absentiam sui Principalis modestè excusare, vid.
Dn. Stryk. in Append. Ex. J. f. Num. 1. p. 344. & 347. Similiter Do- 82
minus investituræ actum per alium, cui hoc demandavit, ex-
pedire potest; quod de feudis Imperii minoribus nempe Baro-
natibus, Comitatibus est extra contrversiam, cum hæc non
semper in persona propria conferre Imperator solitus sit, *Dn.*
à Rhez. I. J. publ. lib. 2. tit. 29. §. 6. sed plerumque coram judicio
Cæsareo-Aulico collatio eorum fiat. At nec de feudis majori- 83

- bus aliter est sentiendum; quamvis enim Imperii Vicarii in talibus investiendi facultas denegetur tempore interregni, *A.B. c. 5. §. 1.* diversa tamen ratio est Procuratoris vel Commissarii ad id specialiter ab Imperatore constituti, vid. Limn. *de*
- 84 *I. publ. lib. 4. c. 7. n. 28.* Nihil etiam frequentius est, quàm aliorum feudorum investituras expediri non per Principem
- 85 ipsum, sed ejusdem Cancellarium. Atque in locis quibusdam singulariter constituitur, qui de feudis nomine Principis Vassallos investiat, diciturque *Prepositus feudi*, *Lehn = Probst* /
- 86 *Hubert. Giphart. de Jure feudor. c. 10. n. 6. 7.* Ubi de German. voce *Probst* notandum, quod aliàs potissimum sit fori Ecclesiastici, huc verò tracta Conjugio Feudalitia, ratione actus copulationis, quia persona Ecclesiast. ut plurimum expediendus optimè conveniat.
- 87 X. Investitura ipsa, quæ & *investitio* dicitur, *1. feud. 26. pr. vers. testes.* quod in solennibus inaugurationibus solenni plerumque veste (v. c. nuptiali, conf. *D. Hildebrand. de Nups. Vet. Christian.*) quis induatur, *Dn. Struv. Synt. J. feud. c. 8. sb. 1.*
- 88 *n. 1. conf. Bitsch. comm. ad 2. feud. 2. pr. Not. 2.* Alia propria & realis est, quando Dominus Vassallum in veram & actualem feudi possessionem inducit; alia est *impropria*, verbalis vel abusiva, quando, traditis certis signis futuram possessionem innuentibus, per hæc se investituram facere Dominus dicit, *2. feud. 2.*
- 89 *pr.* Istiusmodi symbolorum pro varia locorum consuetudine varia olim adhibita recenseri possunt. Velenim *Annulus* porrigitur (tanquam in desponsatione & copulatione, *Rittersh. part. feud. lib. 1. c. 8. q. 10.*) *Gothofr. ad 2. feud. 4. lit. b.* Omnia feuda antiquò more Gallico per *annulum* & virgam collata fuisse, quod dicebant *parrain & par batôn*, *Rain pro annulo, ut hodie Germanis Ring* / observat, *Cujac. de feud. lib. 2. tit. 2. lit. E.* Vel
- 90 *Chiroteca* datur (cogita hic manûs dationem inter Neonymphos) vel *Osculum* libatur, (de effectu osculi intervenientis
- 91 ratio-

CONSTITUTIONE, ET CONSECRATIONE. 63

ratione sponsi & sponsæ vid. *L. si à Sponsò. 16. C. de donat. ante nupt.* vel *Corona* imponitur (*der Braut-Kranz*) vel *Crucis* 92
signum offertur (de cruce Conjugio addita vid. *Dn. Carpzov. 93*
Jurispr. Confiss. lib. 2. tit. 8. def. 142. n. 7. sunt enim Conjuges or-
dinis Crucigerorum, & Cruce, signò benedictionis, per Sa-
cerdotem quasi de Cruce investiantur; Germani dicunt: *Das*
Creutz machet die dritte Person zwischen Braut und
Bräutigam/conf. jocosè *Balth. Conrad. Zahn. Ichnograph. Municip. c. 34. n. 10. & 11.*) De signis hisce aliisque pluribus, 94
vid. *Johann. Guil. Itter. de Feud. Imper. c. 9. tb. 33. & seqq.*
Albertus Krantz. lib. 4. Metrop. Conf. omnino Carolus du Fres-
ne in Glosar. ad Scriptores mediæ & infim. Latinitat. voc. investitura. p. 103. Dicuntur autem symbola illa *Donum investitura* 95
2. feud. 27. §. 2. vers. *si duo*, ubi ad *dona & munera sponsalitia*
posset allusio fieri. De modo investiendi in feudis Ecclesia 96
sticis per baculum & annulum magnam aliquando contro-
versiam Imperatoribus moverunt Pontifices, (num idè
quod datio annuli inter desponsatos copulandos à functione
Ecclesiastica dependeat?) donec tandem *Henricus V.* Impera-
tor hoc investituræ genus Pontifici cesit, sibi que reservavit
potestatem Clericos solum sceptrò investiendi; unde *Feudum* 97
Ecclesiasticum regale dictum *Scepter-Lehn*/ *Dn. Struv. Synr.*
J. feud. c. 3. tb. 7. n. 4. seqq. Uti *Seculare Feudum, ein Fahn-Lehn*/ 98
quod vexillò conferri solitum fuerit. Quamquam hodie feu- 99
dorum majorum investituras ferè omnes gladiò vel ense velint
expediri; hoc nempe modò, ut Vassallus, præstitò fidelitatis ju-
ramentò, capulum ensis apprehendat, atque extremum ejus
conum osculetur, *Dn. Reinking. de R. S. & Eccles. lib. 1. Clas.*
5. c. 9. Conf. tamen Dn. à Rhez. Institut. J. publ. lib. 2. lit. 29. §. 4.
& omnino *Dn. Itter. de feud. Imp. c. 9. tb. 33. & 34.* De feudo *Sci-* 100
tiferorum antiquitatis concessio vide 2. feud. 74. conf. *Speidel.*
specul. Jurid. voc. Schlid-Lehn / ubi, quod notat, *Scutiferum*
Germanos olim dixisse Edell-Knecht / it. *Besold. Thes. Pr. Contin.*
Dieth.

Dietb. Voc. Edell. Knecht / & Wehn. Observ. Pr. Voc. Uchman /
referatur ad Cap. II. §. 7. n. 41. seqq.

- 101 XI. Quemadmodum verò connubia non clandestinè, &
 furtim, sed in cœtu fidelium, aut ipsa Ecclesiæ facie celebrari
 102 debent, *can. 1. q. 5. c. XXX.* ita & Pares curiæ in investitura
 feudales necessario requiruntur præsentibus minimùm duo, 2. *feud.*
 2. *pr. 2. feud. 58. §. 1.* qui tanquam Paranympbi, & testes actui
 huic assistant, cum sine legitima testificatione vis investituræ
 103 nulla sit, 2. *feud. 32.* Et, sicut ampliùs juris morisque, uti, qui in
 aliâ provincia solennibus conjugii se usos profitentur, testi-
 monium Parochi exhibere cogantur, *müssen thren Traus*
Brieff auffweisen / conf. Carpzov. J. pr. Consist. lib. 2. tit. 8.
 104 *def. 142. n. 19.* ita jur. feudali notum est breve testatum, 1. *feud.*
 3. 1. *feud. 4. pr. & alibi*, quod *Feudistis est instrumentum super*
investitura confectum, German. *Lehn-Brieff / Hubert, Glyph.*
tr. dr. Jura feudor. c. 10. n. 3. 4. conf. huc Cap. illud X. de præsumpt.
 105 Ubi tamen monendum est, hodiernò usu ipsam Parium, vel
 aliorum præsentiam esse remissam, & sufficere breve testatum
 Domini confessione, & sigillò absque testibus confirmatum,
 vel attestatum Cancellariæ feudalis, *Dn. Stryk. Ex. J. feud. c. 12.*
q. 16.
 106 XII. Jam ad ipsam Conjugii Feudalitii animam seu
 formam internam penetramus, quæ præcipuè consistit in fi-
 de seu fidelitate invicem danda, & præstanda 2. *feud. 5. 2. feud. 6.*
 cum enim & aliàs *matrimonii fides vice æquiparetur*, *Grot. de J.*
B. & P. lib. 1. c. 2. §. 5. n. 7. certè Conjugium Domini cum Vasal-
 lo sine fide cessat, atque expirat instar unguenti, *quod idè res*
 107 *mortua appellatur*, l. 7. *pr. ff. de donat. intr. V. & Uxor.* Ipsaque
feudi etymologia hoc satis superque confirmat, deducitur
 namque à *fidelitate* vel *fide*, 2. *feud. 3. in fin. Dn. Mauriti. Position.*
Controv. J. feud. decad. 1. posit. 1. quæ Longobardis & Italis di-
 108 citur *Fede*, *Vultej. de feud. lib. 1. c. 2. n. 2.* Quamobrem & Va-
 falli

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 65

falli vocantur *Fideles*, 1. *feud.* 1. §. 1. & 2. 1. *feud.* 4. §. penult.
1. *feud.* 5. pr. 1. *feud.* 10. & c. Aded ut termini *feudum*, *fi*¹⁰⁹
des, & *fidelis* merito iudicentur esse de illis, qui dicuntur
πρὸς τὸν ἄρ' ἐνός. Cui illustrando saltem facit, quod Bodinus
de Republ. lib. 1. c. 9. pr. vocabulum *feudum* ex literis initiali-
bus juramenti fidelitatis vult collectum: *Fidelis Ero Domino*
Vero Meo, conf. 2. *feud.* 7. Mantissa loco hic addo c. 13. in med.
X. *qui filii sint legitimi*, ubi *fides* tori dicitur esse unum de tribus
bonis Conjugii; conf. c. 10. c. 27. q. 2.

XIII. Est igitur *Fidelitas* quasi *Annulus Pronubus* seu con- 110
nubialis, *De Trauring*/ quod *Conjugium Domini* cum Va-
sallo initiatur, & consummatur; proinde à feudo nulla ra-
tione abesse potest. Equidem, Wenceslaum Imperatorem 111
ob quatuor cupas Vini Bacherani Norimbergensibus fide-
litatem remisisse historię loquuntur, vid. Sprenger. *J. J. publ.*
lib. 3. C. 8. & C. 33. n. 3. ubi oblatione unius cupæ umbesin *Juder*
Bacheracher Wein hoc contigisse, idem Auctor est; Verum
non spectandum, quid factum sit Romæ, sed quid fieri debeat, l.
12. ff. de offic. *Præsid.* Nam & Carol. IV. unius prandii gratia 112
propè civitatem Avignon integrum regnum Arelatense in
Regem Gallię transtulit, Spreng. *J. J. publ. lib. 2. c. 26. p. m. 265.*
& *lib. 3. c. 2. pr.* *Servitiorum* feudalium aut determinatè aut pe- 113
nitius remissionem fieri posse, ambabus largior manibus; non
enim spectant hæc ad feudi substantialia, sed tantum ad na-
turalia; quæ ex voluntate contrahentium mutationi sunt
obnoxia, Andr. Kohl. de *Servit. Feud. pars. 4. n. 90.* Unde feu- 114
dum Francum ein *Frei-Lehn* dictum, quod ita conceditur, ut
nulla inde *servitia* præstentur, Dn. Struv. *Synt. j. feud. c. 4. tb. 9.*
Licet aliàs jure feudali *debita* *servitia* vocitentur, 2. *feud.* 55, 115
pr. Nam & Conjuges aliquando non malè paciscuntur, ne de- 116
bitum conjugale sibi invicem præstent, 1. *Cor. VII. 5.* Famosò
hic se exhibet exemplò *Conjugium Henrici II. Imperat. &* 117

- Kunigunda*, quos monumentum Bambergense, quod inde videlicet, *Virgineos Conjuges* nominat, conf. *Dn. Joh. Christ. Becmann. Polit. parall. c. 7. tb. 5.* in fin. ubi profert Moralistarum aliquam distinctionem, quâ alia est obligatio ad copulam radicalis, alia actualis, sicque existimat, tale conjugium
 118 subsistere potuisse. Et dicit Ulpianus, *scire se de Consularibus personis, quod mulier & maritus diu. seorsim habitaverint: sed honorem invicem matrimonii retinuerint, l. 32. §. 13. ff. de donat.*
 119 *inter V. & Ux.* Attamen votum perpetuæ continentiæ inter Conjuges nec suadendum, nec præcipiendum vult *Ludov. Dunte in Cas. Cons. c. 19. q. 9.* Conf. *Joh. Adam. Osand. Observat. in Hugon. Grot. lib. 2. c. 5. tb. 9. observ. 1.*
 120 XIV. Præterea etiam in feudo circa modum fidelitatis promittendæ aliquid licitè remittitur; nempe ne præcisè jurata sit, vel ne fidelitatis nomine iusjurandum præstetur, 2. *feud. 3. in fin.* Unde alius dicitur esse *Vasallus per sacramentum*, alius non, 2. *feud. 47.* estque distinctio fidelitatis in *sacram, & non sacram.* it. *feudi in jurabile & non-jurabile*, vid. *Eyben. Elect. 7. feud. c. 11. §. 30.* Ne autem ipsa fides vel fidelitas præstetur, hujus nulla vis est pactionis, quia tale pactum feudi substantiam immutat, atque ad delinquendum invitât, *Hattys. Anal. 7. feud. c. 2. lit. n. & c. 9. lit. a.* Sicut & nullò robore nititur conventio, ne Vasallus cadat feudò propter feloniam, quod enim directè fieri prohibetur, id nec per indirectum fieri permittitur, *Hattys. c. 3. lit. b.* seu quod prohibetur unâ
 123 viâ, nec admittitur aliâ, *c. 84. de R. Jin 6.* Modò leviter secum perpendens mox intelligit, illicitam, & non sine lenocinii suspitione esse inter Conjuges conventionem seu tacitam seu expressam, de fide conjugali non adeò strictè servanda, sed datâ invicem libertate citra conjugii violationem pere-
 124 grinos promiscuè amores sectandi. De permutatione & commodatione Uxorum multis olim gentibus rece-
 pra

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 67

pta, vid. Henning. Arnifæus de jure Connub. c. 6, sect. 1. de Uxore amicis communi conf. C. 2. C. 12. Q. 1. sed hem quàm summe hic opus est PALEA!

XV. Erronea, & tantum non periculosa opinio multo-
rum animos invalit, majus castitatis studium requiri in femina quàm in masculo, per l. 5. C. ad SCt. Orfician. conf. inf. Cap. ult. 125
ib. XI. Certè quidem ob defectum virginicatis sponsa, non verò 126
sponsi matrimonium rescindi, permittitur, Paul. Cypr. de Sponsal. c. 13. §. 57. Hic tantum facio meum, quod Cap. 12. X. de 127
pænit. meminit *utriusq. sexus Fidelium*; qua propter jam de nexu vel fide inter Dominum & Vasallum mutua seu reciproca quædam delibabimus. Namquè finis & effectus feudi idem 128
fens est, qui ceterorum contractuum, in quibus mutuum contrahitur *συνδράγμα*, seu obligatio ultro citroque efficax, Hattys. Anal. 7. feud. c. 10. Hinc dicitur eleganter, quod Dominus in omnibus vicem Fidei suo reddere debeat, 2. feud. 6. in fin. secundum illud Germanor. *getreuer Herr / getreuer Knecht* / Gothofr. Ant. disp. Feud. 7. ib. 1. lit. b. Rittersh. partit. feud. lib. 1. c. 10. 9. 12. & lib. 2. c. 4. q. 1. Eyben. Elect. 7. feud. c. 11. §. 9. Atque hæc est 129
causa *αυτοτοτον* quamobrem Vasallus Dominum in CONJUGEM vel amicum habere existimetur, 2. feud. 58. pr. scil. ut amor utrinque reciprocus, & commune fidei vinculum denotetur, Gothofr. ad 2. feud. 6. in fin. Dn. Struv. Synt. 7. feud. c. 2. 12
ib. 5. Uti enim Conjuges non solum exigere debitum conjugale; 130
sed & vicissim solvere tenentur, c. Tue fraternitatis. 10. X. de eo qui cogn. consang. Alter enim alterius auxilio eget, & uno semotò, & alterum corrumpitur, l. 14. C. de legitim. hered. ita lex vicissitudinis & paritatis inter Dominum & Vasallum idem introduxit, 2. feud. 6. §. 7. vers. Domino. & 2. feud. 47. qui textus mutuum adiutorium in Conjugio Feudalicio egregie stabiliunt, conf. 2. feud. 26. §. 7. vers. licet. O! fortunatum, felixque Con- 131
jugium, ubi duo equè charitate conjuncti, l. 10. pr. ff. de reb. dub.

ubi ter *Felicitissimus*, & *Felicitissima*, l. 41. §. 3. de leg. 3. O! æquale
Nuptiale Jugum, l. 10. pr. ff. de condit. & demonstr. ubi *Jugales* hoc
 32 est, *Conjuges* 2. feud. 104. §. 2. pariter *jugum ferunt*, O! æquale
mutui amoris vinculum, l. 1. ff. de donat. in tr. V. & Ux. Ecce non
 volupe sit hic mecum perscrutari scrinium *Dn. Eybenii*? qui
 formam feudi admodum concinnè atque eruditissimè descri-
 bit; esse *unionem seu mixturam quandam habitudinum illarum*,
 & *qualitatum moralium*, ex quibus cum *jura in re, directi & u-*
tilis domini, tum *jura ad rem vel personam Vasalli & Senioris*,
iisq; respondentes obligationes de mutua fide, atq; eò spectanti-
 bus officiis, intercedente re feudali efflorescunt; aut esse illam
 in omnium horum invicem combinatorum & unitorum præsentia.
 33 Hæc Ille in *Elect. 3. feud. c. 11. §. 4.* in fin. Idcirco perpetua quo-
 ad fidem inter Dominum & Vasallum est relatio, ac *neuter si-*
ne altero prius posterius vè oritur, vivit aut moritur, Idem d. l. §.
 9. vid. tamen §. *V. supra h. Cap.*

34 XVI. Quando verò sæpius recordamur præcipuarum
 Mariti præ Uxore partium; & obligationis Dominum inter at-
 que Vasallum discrimina quædam esse, minimè obliviscimur.
 Vasallus enim Domino principaliter obligatur, eique fide-
 litatem pollicetur; Dominus hanc Vasallo per consequentiam
 35 iterum exhibet, Rosenth. de feud. c. 1. concl. 2. n. 9. Nunquam
 verò ejus causâ Vasallo vicissim jusjurandum præstat, Joan.
 Thom. de Marinis Tr. de feud. tit. 15. n. 18. Rosenth. c. 6. concl. ult. in
 36 fin. Majorem enim fiduciam jus habet de Domino, quod in
 fide mansurus sit, quàm de Vasallo; tum quia, si Vasallus vel-
 let Dominum quoq; adigere ad jusjurandum, videretur velle in
 dubium vocare ipsius fidem, & metuere ab eo perfidiam, quod
 esset contrarium reverentia ipsi debita, Ritzersh. part. feud. lib. 2.
 37 c. 4. §. 1. in med. Quæ eadem est ratio, quam ob rem pro conser-
 vanda vel restituenda dote Maritus haud tenetur dare fidejus-
 sorem, fo. tit. C. de fidej. us. dot. dentur, ipsi autem pro dote sol-

ven-

venda à focero conceditur fidejussoris exactio, conf. Bachov.
ad Treutl. Vol. 2. disp. 7. tit. 4. De cetero quidem etiam Dominum 138
 ad eadem illa sex capita Vasallo 2. *feud. 6. §. in c. 18. c. 22. q. 5.* præ-
 scripta; nempe *incolumē, tutum, honestum, utile, facile, pos-*
sibile teneri, disertò probatur. Veruntamen generalis nimi- 139
 um hæc doctrina non immeritò videtur *Dn. Eybenio Elect.*
7. Feud. c. 11. §. 10. cum multas in Domino admittat fallentias,
Rosenth. c. 8. concl. 1. lit. c. quod plures dentur casus, ubi Domi-
 nus & Vasallus ad paria non judicantur; sed *melioris conditio-*
nis Dominus censetur, *Gothofr. ad 2. feud. 33. lit. X.* non aliter at-
 que in multis causis *deterior, conditio seminarum quàm masculo-*
rum habetur, l. 9. ff. de statu homin. Hocque tunc est evidentius, 140
 quando Dominus feudi non est simplex, sed respectus subje-
 ctionis concurrit. Ideoque *D. Vultejus* de mutua Domini fi- 141
 de agenti duobus eam securitatis & defensionis capitibus in-
 cludendò, *tr. defend. c. 10. n. 47.* plenè stipulatur sæpe laudatus
Dn. Eybenius d. l. ac saltem reverentiæ atque obsequii vincu-
 lis Dominum putat eximendum; adeò ut Domino vel *Seniori*
 tantum *reverentia* debeat, *2. feud. 22.* Namque & hoc est 142
на сѣхъ Uxoris erga Maritum, cui *receptam reverentiam* mo-
 net exhibendam *Ulpian, l. 14. in fin. soluto matrim. conf. l. un. §.*
7. C. de re ux. Idemque vult tenor edicti Regii, *Esth. I. vers. 20.*
 Daß alle Weiber ihre Männer in Ehren halten. Non ob- 143
 stante, quod ipse Justinianus & Conjugem suam vocet *Augu-*
stam Venerabilem §. ult. I. de usucap. Reginam suam, l. 26. C. de
donat. instr. p. §. Ux. & Reverendissimam, Nov. 8. c. 1. Solent e- 144
 nim & moribus hodiernis ex mera civilitate Mariti Uxoribus
 honorem præcedentiæ in sedendo vel eundo concedere, quod
 defendit *Barthol. Chasfan. Catal. glor. mundi part. 2. Considerat.* 37.

XVII. Brevibus; communi Feudistarum calculò pro- 145
 batur, laxiorem esse Domini obligationem erga Vasallum

- 146 quàm Vassalli erga Dominum, Eyben. *d.c.ii. §. 10.* Quæ omnia jam jam exposita hoc innituntur fundamentò, quod ipsa feudi proprietates, & Dominium directum, seu superius, principale, das mehrere, Grund/und Ober Eigenthum/ maneat penes
- 147 Dominum; contrà inferius, secundarium, (quod communiter utile vocatur) das Mindere/ nutzbare / und nieder Eigenthum / Vassallus consequatur, *Dn. Eyben. Elect. 3. feud.*
- 148 *c.ii. §. 6.* Ubi tamen cavendum est, ne nimium abjectè de Vassallo sentiamus, nudum ac simplicem usufructuarium eum appellando. Quippe & is titulò Domini certò respectu jure honoratur, Eyben *d.c.ii.n. 7.* Non aliter atque *societas vite & uxorem quodammodo Dominam facit*, *l. 1. ff. de act. rer. amot. nec aliàs in LL. peregrinum, Feminas etiam in comparatione ad Maritum Dominas appellari*, *l. 38. §. 4. ff. de leg. 3. l. 19. §. 1. de annuis leg. imò ab ipso Marito, l. ult. §. 1. de auro arg. & Titia omnia pro Domina egisse perhibetur*, *l. Titia. 48. ff. de solut. De Uxore Domina & Magistrav. Gothofr. ad L. 17. lit p.*
- 151 *ff. de pecul. ex jure feud. conf. feud. §. pr.* Atque de antiqua pompa nuptiali apud Romanos fuit, ut Mulier in limine domus Mariti diceret: *ubi tu Cajus, ego Cajo & c. ubi tu Dominus & familie Princeps, ego quoq. Domina & Hera & c. Ant. Hot-*
- 152 *toman. de Vet. rit. nupt. c. 16. & 23.* Quamvis Dominatum istum non debere extendi ultra colum, pensum, & fusum, *Gail. lib. 2. observ. 144. n. 3.* admoneat.
- 153 XVIII. Exemplum obligationis feudalitiae qui desiderat, taciturnitatem statuatur sibi ante oculos, virtutem tantò magis in feminis commendandam, quò agrius solent celare,
- 154 *nisi quod solent ignorare*, *Rosenth. c. 8. concl. 31. lit. b.* Vassallus autem credentiam sibi commissam manifestare *1. feud. 17. vel secretum pandere 2. feud. 7. vers. Est aliquid.* atque ita Domino in damno esse de secreto suo *2. feud. 6.* prohibetur, ejus intima nudando, & secretum negotii aperiendo, uti loquitur *l. 3. §. 1. ff. de recept.*

recepte Quantum mali afferat, matrimonii & aliàs reticenda 155
publicare, testificantur exempla Regis Lydorum Candaulis
ap. *Iustin. Histor. lib. 1. c. 7.* & Amicæ Samlonis *Delila*, welcher Er
sein ganzes Herz hatte offenbahret / ut ajunt Sacra Biblia,
Judic. XVI. ipsa tamen plena rimarum, ut cum Comico lo-
quar, hac atque illac perfluebat.

XIX. E summis ac maximis est, quod Vassallus etiam 156
contrafratrem, filium & parentem Domino servire, atque
auxilium ferre jubeatur, 2. *feud. 28. §. fin.* Rationem dicit *Glossa*
2. *feud. 6.* quia Vassallus liberis, & Parenti tenetur vinculo natu- 157
rali, sed Domino vinculo juramenti, quod est fortius, cum juret
per Deum; quod ex ordine diligendorum amplius deductum
vid. ap. *Andr. ab Ifern. in. d. §. fin. 2. f. 28.* Cui addatur tantum l. 158
1. §. 15. in fin. ff. de ventre in posses. mita. non solum Parenti, sed
& Reipubl. natos nos videri. Cujacius quidem lib. 4. f. tit. 31. 159
verba illa & patrem delenda monet; sed in eam sententiam
ire recusat Hotomann. add. §. fin. Nec sufficiens est ratio ob- 160
sequii & honoris naturalis, quâ Hattyserus *Anal. j. f. cao. lit. c.*
defensionem contra parentem improbat, contra fratrem ve-
rò & filium Vassallo incumbere arguit; Oppono enim ratio-
nem naturalis dilectionis & amoris, qui magis descendere,
quàm ascendere putatur, vid. *Disput. Inaugur. de Successione*
Claudicante inter Parent. & lib. cap. V. Tutius ergò à communi 161
Feudistarum affirmativa non receditur. Ludvv. *Synops. j. f. c. 14.*
p. 294. Licet hoc casu excusetur Vassallus per substitutum ser-
vitia præstans, Kohl. *de servit. f. p. 3. n. 11.* Et profectò cautè
hic monet *Magnif. Dn. Maur. posit. controuv. j. f. decad. 12. posit.*
§. cum quaestione hac non confundendam esse alteram: quo-
modo, & quatenus Vassallus Dominum adjuvare contra Pa-
trem debeat? Huic autem bene consonum est, quod aliàs de 162
vinculo Conjugii ipsius nostri Salvatoris extat effatum ex ver-
sione B. Lutheri; Es wird der Mensch seinen Vater und
Mut-

Mutter lassen / und wird seinem Weibe anhangen / Matth.

- 163 XIX. 6. Marc. X. 7. conf. Gen. II. 24. Ephes. V. 31. Atque Uxores etiam in effectu juris firmitus adhærere Marito, quàm Patri liberis, & fratri, demonstrat Dn. Mevius *Tractat. Von Zustand / Abford. und Abfolge der Bauren*, 3. Hauptp. n. 33. & seqq. Conf. Gothofred. ad l. 1. §. 5. ff. de liber. exhib. lit. e. Uxor enim pars Viri, & ejus quasi portio est, Goëdd. ad l. 1. n. 28. ff. de Verb. signif. sicuti partus viscerum matris portio, Iult. C. de liber. caus. Leon. const. 98.

- 164 XX. De evolutione homonymiæ vocabuli feudi, quod ab initio mox dicendum fuisset, huc reservavi: scilicet accipitur *feudum* vel pro *Contractu feudali*, seu ipsa feudi concessionem, vel, *pro jure* per concessionem illam *constituto*, vel pro ipsa re in feudum *concessa*, Dn. Rittersh. lib. 1. c. 3. q. 3. Priorum duarum significationum latitudinem quoad potissimam partem absolvunt modò jam exhibita; subijci hic poterit quaestio an, & quomodo etiam Conjugium vel matrimonium Contractus sit ex Bachov. ad Wesenb. tit. de Ritu Nupt. n. 3. Conf. Brunn. in J. Eccles. lib. 2. c. 16. §. 1. ibique Dn. Stryk. in Addit. Henr. Hahn. 166 ad Wesenb. tit. de Sponsal. n. I. Ratione autem significationis ultimæ, quâ capitur feudum pro re in feudum concessa, ipsum *Feudum quasi Dotem* in Conjugio Feudalicio constituens, e- 167 us velut *βασίλειον* quandam sum facturus. Primò autem omnium quaeritur, an feudem in dotem dari possit? & posse affirmatur, si quidem illud Femininum sit; quod Femina Marito validè in dotem constituit, 2. feud. 13. conf. Dn. Strauch. Dis- 168 sert. Just. 3. §. 8. Fructus quoque feudi quoad diem vitæ Concedentis à patre vel extraneo rectè in dotem dantur, Rosenthal. 169 c. 9. m. 1. concl. 8. n. 6. & concl. 9. n. 1. seqq. Quando verò dicunt Dd. feudum non dari in dotem nisi in æstimatò detur, vid. Strauch. Dissert. Just. d. l. è contrario notandum est, quod fundus do- aliis non aliter detur in feudum, nisi æstimatò in dotem da- tus

tus sit, *Du. Stryk. Ex. J. f. c. 8. q. 11. De Fendo Dotali & Parapher* 170
nali, ut vocant, pluribus vid. Rosenth. c. 10. *concl. 5.* item
de Vafallo dotali, c. 8. concl. 13. n. 4. & concl. 19. n. 7. Res aliena in
 feudum, 2. f. 8. pr. & in dotem dari potest, l. 6. §. 1. & l. 18. ff. de
jure dotium. De re aliena in feudum concessa textus ad unum
 omnes consuli possunt beneficiò *Concordant. J. feud.* Magnif.
Du. Lynckeri, sub. Voc. *alienare.* Res communis in dotem
 rectè datur, l. 16. C. de jure dot. ergò etiam in feudum concedi
 potest, *Du. Stryk. Ex. J. f. c. 8. q. 10.*

XXI. Dotis constitutionem fieri ad sustinenda onera 172
 matrimonii constat, l. Dotis fructum. 7. ff. de jure dot. Et ob 137
 commodiorem servitiorum præstationem Vafallus fructus
 redditusque feudi percipit; nam si feudum sit exiguum, ut fru-
 ctus sumtibus servitiorum faciendis non sufficiant, Domi-
 nus ipse hos suppeditare tenetur, licet aliunde bona habeat
 Vafallus, Kohl. de Servit. feud. p. 6. n. 12. Similiter atque qui 174
 lucrò dotis non fruitur, nec matrimonii onera sufferre cogi-
 tur, l. Pro oneribus. 20. C. de jure dot. Nemo verò, arbitror, vitio 175
 vertet, quod hic scenà cum personis quodammodo mutatam
 videre sit. Nempe in hoc & sequenti aphorismo, nec non alibi
 semel iterumq; Maritus confertur cum Vafallo, qui dudum ta-
 men gynæconitide inclusus Uxoris vicem præstare debet. Ut
 hinc objici forte possit Terentianū illud: *contaminari non dece-*
refabulas. Sed hisce in casibus velim respectus magis habeatur 176
 rerum quàm personarum; cum & aliàs rebus ipsis potius jura
 sint scripta, l. 2. in fin. C. comm. de legat. sicque in negotiis defi-
 niendis magis naturà & substantia rei, de qua quæritur, at-
 tendenda, quàm rei appellatio, arg. l. 67. de R. J. Peregendum
 igitur est, contemptò τῶν μικραίων in verbis strepitu.

XXII. Rei dotalis dominium transfertur, & comperit 177
 Marito ejus vindicatio, l. 9. C. de R. V. etiam contra ipsam U-
 xorem, l. 24. ff. de act. rer. amot. Atque Vafallus vigore domi-

Dieth. Voc. Edell. Knecht / & Wehn. Observ. Pr. Voc. Nchman / referatur ad Cap. II. §. 7. n. 41. seqq.

- 101 XI. Quenadmodum verò connubia non clandestinè, & furtim, sed in cœtu fidelium, aut ipsa Ecclesiæ facie celebrari debent, *can. i. 9. §. c. XXX. ita & Pares curiæ in investitura*
- 102 *feud. necessariò requiruntur præsentés minimùm duo, 2. feud. 2. pr. 2. feud. 58. §. 1. qui tanquam Paranympbi, & testes actui huic assistant, cùm sine legitima testificatione vis investituræ*
- 103 *nulla sit, 2. feud. 32. Et, sicut ampliùs juris morisque, uti, qui in aliâ provincia solennibus conjugii se usos profitentur, testimoniū Parochi exhibere cogantur, müssen ihren Trau- Brieff auffweisen / conf. Carpzov. J. pr. Consist. lib. 2. tit. 8. def. 142. n. 19. ita jur. feudali notum est breve testatum, 1. feud.*
- 104 *3. 1. feud. 4. pr. & alibi, quod Fendistis est instrumentum super investitura confectum, German. Vehn- Brieff / Hubert, Gylh. tr. dr. Jura feudor. c. 10. n. 3. 4. conf. huc Cap. illud X. de præsumt.*
- 105 Ubi tamen monendum est, hodiernò usu ipsam Parium, vel aliorum præsentiam esse remissam, & sufficere breve testatum Domini confessione, & sigillò absque testibus confirmatum, vel attestatum Cancellariæ feudalis, *Dn. Stryk. Ex. J. feud. c. 12. §. 16.*
- 106 XII. Jam ad ipsam Conjugii Feudalitii animam seu formam internam penetramus, quæ præcipuè consistit in fide seu fidelitate invicem danda, & præstanda *2. feud. 5. 2. feud. 6. cum enim & aliàs matrimonii fides vitæ æquiparetur, Grot. de J. B. & P. lib. 1. c. 2. §. 5. n. 7. certè Conjugium Domini cum Vassallo sine fide cessat, atque expirat inftar unguenti, quod idèò res*
- 107 *mortua appellatur, l. 7. pr. ff. de donat. inter V. & Uxor. Ipsa quæ feud. etymologia hoc satis superque confirmat, deducitur namque à fidelitate vel fide, 2. feud. 3. in fin. Dn. Maurit. Position. Contròv. J. feud. decad. 1. posit. 1. quæ Longobardis & Italis dicitur Fede, Vultej. de feud. lib. 1. c. 1. n. 2. Quamobrem & Vassalli*

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 65

falli vocantur *Fideles*, *L. feud. 1. §. 1. & 2. 1. feud. 4. §. penult. 1. feud. 5. pr. 1. feud. 10. & c.* Aded ut termini *feudum*, *fi. 109 des.* & *fidelis* meritò judicentur esse de illis, qui dicuntur *πρὸς τὸν ἄρ' ἐνός*. Cui illustrando saltem facit, quod Bodinus *de Republ. lib. 1. c. 9. pr.* vocabulum feudum ex liceris initialibus juramenti fidelitatis vult collectum: *Fidelis Ero Domino Vero Meo*, *conf. 2. feud. 7.* Mantissa loco hic addo *c. 13. in med. X. qui filii sint legitimi*, ubi *fides* tori dicitur esse unum de tribus bonis Conjugii; *conf. c. 10. c. 27. q. 2.*

XIII. Est igitur *Fidelitas* quasi *Annulus Pronubus* seu con- 110
nubialis, *Der Traturing*/ quò Conjugium Domini cum Va-
sallo iniciatur, & consummatur; proinde à feudo nulla ra-
tione abesse potest. Equidem, Wenceslaum Imperatorem 111
ob quatuor cupas Vini Bacherani Norimbergenfibus fide-
litatem remisisse historiæ loquuntur, vid. Sprenger. *J. J. publ. lib. 3. c. 8. & c. 33. n. 3.* ubi oblatione unius cupæ *umbein Zuder Bacheracher Wein* hoc contigisse, idem Auctor est; Verùm *non spectandum, quid factum sit Romæ, sed quid fieri debeat*, *l. 12. ff. de offic. Præsid.* Nam & Carol. IV. unius prandii gratia 112
propè civitatem Avignon integrum regnum Arelatense in
Regem Gallix transtulit, Spreng. *J. J. publ. lib. 2. c. 26. p. m. 265. & lib. 3. c. 2. pr.* Servitiorum feudalium aut determinatè aut pe- 113
nitius remissionem fieri posse, ambabus largior manibus; non
enim spectant hæc ad feudi substantialia, sed tantùm ad na-
turalia; quæ ex voluntate contrahentium mutationi sunt
obnoxia, *Andr. Kohl. de Servit. Feud. part. 4. n. 90.* Unde feu- 114
dum *Francum ein Frey-Lehn* dictum, quod *ita conceditur, ut nulla inde servitia præstentur*, *Dn. Struv. synt. j. feud. c. 4. tb. 9.*
Licet alias jure feudali debita servitia vocitentur, *2. feud. 55.* 115
pr. Nam & Conjuges aliquando non malè paciscuntur, ne de- 116
birum conjugale sibi invicem præstent, *1. Cor. VII. 5.* Famosò
hic se exhibet exemplò Conjugium *Henrici II. Imperat. &*

Kunigunde, quos monumentum Bambergense, quod inde videre licet, *Virgineos Conjuges* nominat, conf. *Dn. Joh. Christ. Becmann. Polit. parall. c. 7. tb. 5.* in fin. ubi profert Moralistarum aliquam distinctionem, quā alia est obligatio ad copulam radicalis, alia actualis, sicque existimat, tale conjugium
 118 subsistere potuisse. Et dicit Ulpianus, *scire se de Consularibus personis, quod mulier & maritus diu, seorsim habitaverint: sed honorem invicem matrimonii retinuerint, l. 32. §. 13. ff. de donat.*
 119 *inter V. & Ux.* Attamen votum perpetuæ continentiæ inter Conjuges nec suadendum, nec præcipiendum vult *Ludov. Dunte in Cas. Conf. c. 19. q. 9. Conf. Joh. Adam. Osiand. Observat. in Hugon. Grot lib. 11. c. 5. tb. 9. observ. r.*

120 XIV. Præterea etiam in feudo circummodum fidelitatis promittendæ aliquid licitè remittitur; nempe ne præcisè jurata sit, vel ne fidelitatis nomine iusjurandum præstetur, 2. feud. 3. in fin. Unde alius dicitur esse *Vasallus per sacramentum*, alius non, 2. feud. 47. estque distinctio *fidelitatis in sacram, & non sacram, it. feudi in jurabile & non-jurabile*, vid. Eyben, *Elect. 7. feud. c. 11. §. 10.* Ne autem ipsa fides vel fidelitas præstetur, hujus nulla vis est pactionis, quia tale pactum feudi substantiam immutat, atque ad delinquendum invitatur, *Hattys. Anal. 7. feud. c. 2. lit. a. & c. 9. lit. a.* Sicut & nullò roborè nititur conventio, ne Vasallus cadat feudò propter feloniam, quod enim directè fieri prohibetur, id nec per indirectum fieri permittitur, *Hattys. c. 3. lit. b.* seu quod prohibetur unâ
 122 viâ, nec admittitur aliâ, *c. 84. de R. Jin 6.* Modò leviter secum perpendens mox intelligit, illicitam, & non sine lenocinii suspitione esse inter Conjuges conventionem seu tacitam seu expressam, de fide conjugali non adeò strictè servanda, sed datâ invicem libertate citra conjugii violationem pere-
 124 grinos promiscuè amores sectandi. De permutatione & commodatione Uxorū multis olim gentibus rece-

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 67
pta, vid. Henning, Arnifæus de jure Connub. c. 6, sect. 1. de Uxore
amicis communi conf. C. 2. C. 12. Quid sed hem quàm sumtne hic
opus est PALEA!

XV. Erronea, & tantum non periculosa opinio multo. 125
rum animos invasit, majus castitatis studium requiri in femi-
na quàm in masculo. per l. 5. C. ad SCt. Orfician. conf. inf. Cap. ult.
tb. XI. Certè quidem ob defectum virginittis sponsa, non verò 126
sponsi matrimonium rescindi, permittitur, Paul. Cypr. de
Sponsal. c. 13. §. 57. Hic tantum facio meum, quod Cap. 12. X. de 127
pœnit. meminit utriusq. sexus Fidelium; qua propter jam de ne-
xu vel fide inter Dominum & Vasallum mutua seu reciproca
quædam delibabimus. Namquè finis & effectus feudi idem 128
fens est, qui ceterorum contractuum, in quibus mutuum con-
trahitur *συνάλλαγμα*, seu obligatio ultro citroque efficax, Hat-
tys. Anal. 7. feud. c. 10. Hinc dicitur eleganter, quod Dominus in
omnibus vicem Fideli suo reddere debeat, 2. feud. 6. in fin. secun-
dum illud Germanor. *getreuer Herr/getreuer Knecht* / Go-
dofr. Ant. disp. Feud. 7. tb. 1. lit. b. Rittersh. partit. feud. lib. 1. c. 10.
q. 12. & lib. 2. c. 4. q. 1. Eyben. Elect. 7. feud. c. 11. §. 9. Atque hæc est 129
causa *αὐτοράτη* quamobrem Vasallus Dominum in CONJU-
GEM vel amicum habere existimetur, 2. feud. 58. pr. scil. ut amor
utrinque reciprocus, & commune fidei vinculum deno-
tetur, Gothofr. ad 2. feud. 6. in fin. Dn. Struv. Synt. 7. feud. c. 2.
tb. 5. Ulti enim Conjuges non solum exigere debitum conjugale; 130
sed & vicissim solvere tenentur, c. Tue fraternitatis. 10. X. de eo
qui cogn. consang. Alter enim alterius auxilio eget, & unò semo-
to, & alterum corrumpitur, l. 14. C. de legitim. hered. ita lex vi-
cissitudinis & paritatis inter Dominum & Vasallum idem in-
troduxit, 2. feud. 6. §. 7. vers. Domino. & 2. feud. 47. qui textus
mutuum adiutorium in Conjugio Feudalicio egregie stabiliunt,
conf. 2. feud. 26. §. 7. vers. licet. O! fortunatum, felixque Con- 131
jugium, ubi duo aqua & caritate conjuncti, l. 10. pr. ff. de reb. dub.

- ubiter *Felicitissimus*, & *Felicitissima*, l. 41. §. 3. de leg. 3. O! æquale Nuptiale Jugum, l. 10. pr. ff. de condit. & demonstr. ubi Jugales hoc est, Conjuges 2. feud. 104. §. 2. pariter jugum ferunt; O! æquale mutui amoris vinculum, l. 1. ff. de donat. intr. V. & Ux. Eccui non volupe sit hic mecum perferutari scrinium *Dn. Eybenii*? qui formam feudi admodum concinnè atque eruditissimè describit; esse unionem seu mixturam quandam habitudinum illarum, & qualitatum moralium, ex quibus cum jura in re, directi & utilis dominii, tum jura ad rem vel personam Vasalli & Senioris, iisq; respondentes obligationes de mutua fide, atq; eò spectantibus officiis, intercedente re feudali efflorescunt; aut esse illam in omnium horum invicem combinatorum & unitorum præsentia.
- 133 Hæc ille in Elect. 7 feud. c. 11. §. 4. in fin. Idecirco perpetua quoad fidem inter Dominum & Vasallum est relatio, ac neuter siue altero prius posterius vè oritur, vivit aut moritur, Idem d. l. §. 9. vid. tamen §. V. *suprà h. Cap.*

- 134 XVI. Quando verò sæpius recordamur præcipuarum Mariti præ Uxore partium; & obligationis Dominum inter atque Vasallum discrimina quædam esse, minimè obliviscimur. Vasallus enim Domino principaliter obligatur, ei que fidelitatem pollicetur; Dominus hanc Vasallo per consequentiam iterum exhibet, Rosenth. de feud. c. 1. concl. 2. n. 9. Nunquam verò ejus causâ Vasallo vicissim jusjurandum præstat, Joann. Thom. de Marinis Tr. de feud. tit. 15. n. 18. Rosenth. c. 6. concl. ult. in fin. Majorem enim fiduciam jus habet de Domino, quod in fide mansurus sit, quam de Vasallo; tum quia, si Vasallus vellet Dominum quoq; adigere ad jusjurandum, videretur velle in dubium vocare ipsius fidem, & metuere ab eo perfidiam, quod esset contrarium reverentia ipsi debita, Rittersh. part. feud. lib. 2. c. 4. §. 1. in med. Quæ eadem est ratio, quam ob rem pro conservanda vel restituenda dote Maritus haud tenetur dare fidejussorem, fo. tit. C. ne fidejuss. dot. dentur. ipsi autem pro dote sol-

venda à focero conceditur fidejussoris exactio, conf. Bachov.
ad Treutl. Vol. 2. disp. 7. tit. 4. De cetero quidem etiam Dominum 138
 ad eadem illa sex capita Vasallo 2. feud. 6. & in c. 18. c. 22. q. 5. præ-
 scripta; nempe *incolumē, tutum, honestum, utile, facile, pos-*
sibile teneri, disertò probatur. Veruntamen generalis nimi- 139
 um hæc doctrina non immeritò videtur *Dn. Eybenio Elect.*
7. Feud. c. 11. §. 10. cùm multas in Domino admittat fallentias,
Rosenth. c. 8. concl. 1. lit. c. quod plures dentur casus, ubi Domi-
 nus & Vasallus ad paria non judicantur; sed *melioris conditio-*
nis Dominus censetur, *Gothofr. ad 2. feud. 33. lit. X.* non aliter at-
 que in multis causis deterior, *conditio feminarum quàm masculo-*
rum habetur, l. 9. ff. de statu homin. Hoc quæ tunc est evidentius, 140
 quando Dominus feudi non est simplex, sed respectus subje-
 ctionis concurrit. Ideoque *D. Vultejus* de mutua Domini fi- 141
 de agenti duobus eam securitatis & defensionis capitibus in-
 cludendò, *tr. de feud. c. 10. n. 47.* plenè stipulatur sæpe laudatus
Dn. Eybenius d. l. ac saltem reverentiæ atque obsequii vincu-
 lis Dominum putat eximendum; adeò ut Domino vel *Seniori*
 tantum *reverentia* debeatur, 2. feud. 22. Namque & hoc est 142
αἰσχροῦ Uxoris erga Maritum, cui *receptam reverentiam* mo-
 net exhibendam *Ulpian, l. 14. in fin. soluto matrim.* conf. l. un. §.
7. C. de re ux. Idemque vult tenor edicti Regii, *Esth. I. vers. 20.*
 Daß alle Weiber ihre Männer in Ehren halten. Non ob- 143
 stante, quod ipse Justinianus & Conjugem suam vocet *Augu-*
stam Venerabilem §. ult. l. de usucap. *Reginam suam*, l. 26. C. de
donat. intr. p. & Ux. & Reverendisssimam, Nov. 8. c. 1. Solent e- 144
 nim & moribus hodiernis ex mera civilitate Mariti Uxoribus
 honorem præcedentiæ in sedendo vel eundo concedere, quod
 defendit *Barthol. Chasfan. Catal. glor. mundi part. 2. Conside-*
rat. 37.

XVII. Brevibus; communi Feudistarum calculò pro- 145
 batur, laxiorem esse Domini obligationem erga Vasallum

- 146 quàm Vafalli erga Dominum, Eyben. *d.c. 11. §. 10.* Quæ omnia jam jam exposita hoc innituntur fundamentò, quod ipsa feudi proprietates, & Dominium directum, seu superius, principale, das mehrere, Grund/und Ober Eigenthum/ maneat penes
- 147 Dominum; contrà inferius, secundarium, (quod communiter utile vocatur) das Mindere/ nuybare / und nieder Eigenthum / Vafallus consequatur, *Dn. Eyben. Elect. 7. feud.*
- 148 *c. 11. §. 6.* Ubi tamen cavendum est, ne nimium abjectè de Vafallo sentiamus, nudum ac simplicem usufructuarium eum appellando. Quippe & is titulò Domini certò respectu jure honoratur, Eyben *d.c. 11. n. 7.* Non aliter atque *societas vita & uxorem quodammodo Dominam facit*, *l. 1. ff. de act. rer. amot.* nec aliàs in LL. peregrinum, *Feminas* etiam in comparatione ad Maritum *Dominas* appellari, *l. 38. §. 4. ff. de leg. 3. l. 19. §. 1. de annuis leg.* imò ab ipso Marito, *l. ult. §. 1. de auro arg. & Titia* omnia pro Domina egisse perhibetur, *l. Titia. 48. ff. de solut. De Uxore Domina & Magistra* vid. *Gothofr. ad L. 17. lit. p.*
- 151 *ff. de pecul. ex jure feud. conf. 1. feud. 5. pr.* Atque de antiqua pompa nuptiali apud Romanos fuit, ut Mulier in limine domus Mariti diceret: *ubi tu, Cajus, ego Caja & c. ubi tu Dominus & familia Princeps, ego quoq. Domina & Hera & c. Ant. Hotoman. de Vet. rit. nupt. c. 16. & 23.* Quamvis Dominatum istum non debere extendi ultra colum, pensum, & fufum, *Gail. lib. 2. observ. 144. n. 3.* admoneat,
- 152

- 153 XVIII. Exemplum obligationis feudalitiae qui desiderat, taciturnitatem statuatur sibi ante oculos, virtutem tantò magis in feminis commendandam, quò egrius solent celare, nisi quod solent ignorare, *Rosenth. c. 8. concl. 31. lit. b.* Vafallus autem credentiam sibi commissam manifestare *1. feud. 17. vel secretum pandere 2. feud. 7. vers. Et si aliquid.* atque ita Domino in damno esse de secreto suo *2. feud. 6.* prohibetur, ejus intima nudando, & secretum negotii aperiendo, uti loquitur *l. 3. §. 1. ff. de recept.*

recept. Quantum mali afferat, matrimonii & aliàs reticenda
publicare, testificantur exempla Regis Lydorum Candaulis 155
ap. *Justin. Histor. lib. 1. c. 7.* & Amicæ Samlonis *Delile*, welcher Er
sein ganzes Herz hatte offenbahret / ut ajunt Sacra Biblia,
Judic. XVI. ipsa tamen plena rimarum, ut cum Comico lo-
quar, hac atque illac perfluebat.

XIX. E summis ac maximis est, quod Vasallus etiam 156
contra fratrem, filium & parentem Domino servire, atque
auxilium ferre jubeatur, 2. *feud. 28. §. fin.* Rationem dicit *Glossa*
2. *feud. 6.* quia Vasallus liberis, & Parenti tenetur vinculo natu-
rali, sed Domino vinculo juramenti, quod est fortius, cum juret 157
per Deum; quod ex ordine diligendorum amplius deductum
vid. ap. *Andr. ab Isern. in. d. §. fin. 2. f. 28.* Cui addatur tantum l. 158
1. §. 15. in fin. ff. de ventre in pos. mitt. non solum Parenti, sed
& Reipubl. natos nos videri. Cujacius quidem lib. 4. f. tit. 31. 159
verba illa & patrem delenda monet; sed in eam sententiam
ire recusat Hotomann. ad d. §. fin. Nec sufficiens est ratio ob- 160
sequii & honoris naturalis, quâ Hattyserus *Anal. j. f. c. 10. lit. c.*
defensionem contra parentem improbat, contra fratrem ve-
rò & filium Vasallo incumbere arguit; Oppono enim ratio-
nem naturalis dilectionis & amoris, qui magis descendere,
quàm ascendere putatur, vid. *Disput. Inaugur. de Successione*
Claudicante inter Parent. & lib. cap. V. Tutius ergò à communi 161
Feudistarum affirmativa non receditur. Ludvv. *Synops. j. f. c. 14.*
p. 294. Licet hoc casu excusetur Vasallus per substitutum ser-
vitia præstans, Kohl. de servit. f. p. 3. n. 11. Et profectò cautè
hic monet *Magnif. Dn. Maur. posit. controuv. j. f. decad. 12. posit.*
8. cum quæstione hac non confundendam esse alteram: quo-
modo, & quatenus Vasallus Dominum adjuvare contra Pa-
trem debeat? Huic autem bene consonum est, quod aliàs de 162
vinculo Conjugii ipsius nostri Salvatoris extat effatum ex ver-
sione B. Lutheri; Es wird der Mensch seinen Vater und
Mut-

tus sit, *Du. Stryk. Ex. J. f. c. 8. q. 11. De Feudo Dotali & Parapher-* 170
nali, ut vocant, pluribus vid. Rosenth, c. 10. *concl. 5.* item
de Vasallo dotali, c. 8. concl. 13. n. 4. & concl. 19. n. 7. Res aliena in 171
 feudum, 2. f. 8. pr. & in dotem dari potest, l. 6. §. 1. & l. 18. ff. de
jure dotium. De re aliena in feudum concessa textus ad unum
 omnes consuli possunt beneficiò *Concordant. J. feud.* Magnif.
Du. Lynckeri, sub. Voc. *alienare.* Res communis in dotem
 rectè datur, l. 16. C. de *jure dot. ergò etiam in feudum concedi*
potest, Du. Stryk. Ex. J. f. C. 8. q. 10.

XXI. Dotis constitutionem fieri ad sustinenda onera 172
 matrimonii constat, l. *Dotis fructum. 7. ff. de jure dot.* Et ob 137
 commodiorem servitiorum præstationem Vasallus fructus
 redditus feudi percipit; nam si feudum sit exiguum, ut fru-
 ctus sumptibus servitiorum faciendis non sufficiant, Domi-
 nus ipse hos suppeditare tenetur, licet aliud bona habeat
 Vasallus, Kohl. de *Servit. feud. p. 6. n. 12.* Similiter atque qui 174
 lucrò dotis non fruitur, nec matrimonii onera sufferre cogi-
 tur, l. *Pro oneribus. 20. C. de jure dot.* Nemo verò, arbitror, vitio 175
 vertet, quod hic scenā cum personis quodammodo mutatam
 videre sit. *Nempe* in hoc & sequenti aphorismo, nec non alibi
 semel iterumq; Maritus confertur cum Vasallo, qui dudum ta-
 men gynæconitide inclusus Uxoris vicem præstare debet. Ut
 hinc objici forte possit Terentianū illud: *contaminari non dece-*
re fabulas. Sed hisce in casibus velim respectus magis habeatur 176
 rerum quàm personarum; cùm & aliàs rebus ipsis potius jura
 sint scripta, l. 2. in fin. C. *comm. de legat.* sicque in negotiis defi-
 niendis magis natura & substantia rei, de qua quæritur, at-
 tendenda, quàm rei appellatio, arg. l. 67. de R. J. Peregendum
 igitur est, contemptò τὸν μὴ καὶ ἴσιν in verbis strepitu.

XXII. Rei dotalis dominium transfertur, & competit 177
 Maritò ejus vindicatio, l. 9. C. de R. V. etiam contra ipsam U-
 xorem, l. 24. ff. de *act. rer. amot.* Atque Vasallus vigore domi-

- nii utilis, quod in feudo habet, actionem pariter realem instituire, 2.f.8.§. *Rei.* & ab ipso etiam Domino feudum vindicare potest, *Gothofr. Anton. Disp. feud. 13. tit. 3. lit. c.* Tum ut *Vasallus est quasi Dominus, & omnes fructus ex re Feudali percipit; sic & Maritus in re Dotali, Conrad. Rittersh. part. feud. lib. 1. c. 2. q. 6.* Omnia enim dotis acquisita ad Maritum spectant, vid. *Wehn.*
- 179 *voc. Errungenschafft.* Et omnia feudi augmenta, melioramenta & emponemata Vasallus retinet, quia fructus feudales sunt allodiales, *Ludvvel, Synops. J. f. c. 17. p. 364.* Sicque consentur jure bonorum hereditariorum, & acquiritorum, *Erh*
- 181 *und Errungene Gfiter / Eyben, Elect. J. f. c. 7. §. 7.* Pertinent & huc arbores gremiales, quarum mentio in *l. 7. §. 12. ff. solut. matrim.* Ubi de singulari arbore gremiali tanquam Matrimonii fructu conf. *Justin. Histor. lib. 1. c. 4.*
- 182 XXIII. Non compensantur cum fructibus tam ex feudo quam dote perceptis impensæ, quæ ad perpetuam rei feudalis, & dotalis utilitatem pertinent, *l. 1. §. 5. & 15. ff. de impens. in res dotal. Ludolph. Schrader. de feud. part. 2. part. princ. 9. sect. 2. n. 29.* quod alias obtinet in b. f. possessoribus, *l. Sumtus. 48. ff. de R. V.* Argumentò hoc impensarum dotis ad impensas feudi utitur etiam *Hotomannus ad 2 feud. 28. §. 3. lit. c.* Aliud verò dicendum est de sumtibus, quæ spectant commodum præsentis anni, ubi locus est compensationi, uti hic iterùm à fundo dotali ad feudum concludit *Andr. ab Isernia ad d. text. feud. n. 17.*
- 184 XXIV. Ut inter Virum & Uxorem, solutò matrimonii per divortium, sæpe quæri solet de fructibus dotis, quomodo sint dividendi; sic etiam extinctò feudò, verba sunt *Rittersh. in partit. feud. lib. 1. c. 2. q. 6.* sæpe oritur controversia inter heredes Vasalli & Dominum, quemadmodùm fructus nondum
- 185 percepti dividantur. Fructus verò pendentes illius anni, quò decesit Vasallus, pertinent ad heredes allodiales, si post Calendas Martii ante Calend. Aug. obiit, *2 feud. 28. §. bis consequen-*

sequenter. Nec obstat, quod in ipso textu moneatur; *secundum* 186
quosdam omnes pendentes fructus ad Dominum pertinere,
quocumq; tempore anni decedat Vasallus; cui sententiæ posteriori
 etiam nonnulli adhærere malunt, siquidem fructus penden-
 tes sint pars rei, *l. 44 ff. de Rei vind.* Eleganti autem feudi cum 187
 dote collatione respondet Rosenthalius: fructus hic non ut
 accessorium, seu ad feudum esse considerandos, sed ad jus
 possessoris, quomodo nempe Vasallo, cui rei onera hactenus
 incubuerunt, ut feudi servitia, debeantur; sicut & prædii do-
 talis fructus tempore, quo matrimonium solvitur, penden-
 tes tamen rem non sequuntur, sed pro rata temporis dividun-
 tur, nam & *matrimonii onera eò usq; durarunt,* Rosenthal. c. 10.
concl. 42. n. 36, 37. Planè quando Alexander in *l. 7. §. Papinia-* 188
nus. ff. solut. matrim. ejusque insistens vestigiis Cujacius *com-*
ment. in feud. lib. 4. tit. 30. volunt simpliciter pro rata temporis
 seu partis anni, quò feudum commissum, atq; apertum est, fructus
 præstandos esse Vasallo, ejusve heredi, reliquum restitu-
 endum Domino, siue fructus sint pendentes, siue à solo separa-
 ti, ac percepti tempore amissi feudi; ductò pro hac opinione
 argumentò ab exemplo Mariti & Uxoris solutò matrimonii
 dividendum fructus fundi dotalis pro rata temporis, quò ma-
 trimonium consistit, huic non fatisturò adhæreri, sed claro
 textui 2. f. 28. §. *bis consequenter,* id ipsum adversari, docet Dn.
 Rittersh. *partic. f. lib. 2. c. 6. g. 34.* propè fin. De collectione 189
 juris feudi ad jus matrimonii exemplum in simili vid. apud
 Dn. Stryk. *in Exercit. de Feudis Pomeran. c. 5. n. 12.*

XXV. Porro nequit Vasallus feudum oppignorare, *pro* 190
anima judicare, 2. feud. 55. pr. (h. e. Ecclesiæ addicere, vel te-
 stamentò legare sub conditione precationum, quæ pro Domi-
 ni propria vel aliorum anima fieri debeant, Hotomann. *de*
Verb. feud. voc. judicare. seu de eo testari ad pias causas, Go-
 thofr. *ad 2. f. 9. §. donare.* Judicare enim hic idem significat,

- quod *testari*; quemadmodum aliàs & testamentum, vel ultima defuncti voluntas appellatur *Judicium*, Bitsch. *ad text. 2. f. 9. §. Donare.*) ubi nec in una candela pro anima valere dispositionem, dicunt; *vid. Marin. Freccia comment feud. lib. 3. summ. §. n. 4.* aut quocunque modò alienare *sine permissione illius Domini*, ad quem feudum spectare dignoscitur, *cap. Imperialem. de prohibita feudi alienat. 2. feud. 55.* Prædium quoque dotale invitò olim muliere per legem Juliam prohibebatur alienari, atque etiam consentiente eadem, obligari; quod postea eò extendit Justinianus, ut neutrum, neque alienatio neque obligatio consentientibus etiam mulieribus procederet, *pr. 7. quib. alien. lic. vel non. Conf. t. t. ff. & C. de fundo dotali.* Ut tamen eatenus adhuc liberior feudi sit conditio, utpote quod, Domini consensu legitimè imploratò, licitè alienatur. Rosenthal. *193 c. 9. concl. 28. n. 2.* Agnatis consentientibus, feudum antiquum *194* non retrahitur, nec revocatur, Rosenthal. *d. l. n. 3. 4.* Atque feudi obligatio expressò Domini & agnatorum consensu munita valida habetur, *Dn. Struv. Syntr. J. f. c. 13. t. b. 7.*
- 165* XXVI. Amplius rei in dotem datæ alienæ præstanda est evictio, *l. 34. ff. de jure Dot.* Et rei alienæ in feudum collatæ *196* pariter, *2. feud. 8. pr.* Ubi ad cambium feudi Dominus tenetur, prout loquitur jus feudale, *2. feud. 25.* hoc est ad aliud *197* feudum ejusdem bonitatis. Modò utrobique accipiens rei alienæ scientiam non habuerit, *d. text. conf. l. 13. C. de jure dot.*
- 198* XXVII. Quemadmodum dos nunquam reverà & corporaliter illata, sed, ut sæpius fit, *inaniter dotalium instrumentorum tenore conscripta, l. 9. pr. C. de bonis proscript.* inducitur per præscriptionem ob negligentiam Mariti, statutò in jure tempore eam non exigentis, *aut b. Quod locum. C. de dot. caut. non numer.* Sic quoque præscriptione feudum constituitur *199* tam ratione Vasalli, si is rem aliquam alienam per 30. annos pos-

posfederit ut feudalem, & servitium alteri tanquam Domino exhibuerit, 2. feud. 26. §. si quis per 30. quàm ratione Domini, qui per tanti temporis lapsum nomine certi prædii allodialis servitia acceptavit; ita enim dominium directum sibi acquirat, & verum prædii dominum Vassallum nanciscitur, quod ex natura correlativorum palam est, Hattys. Anal. 3. §. c. 7. lit. g. Ludvv. *synops. j. f. p. 176.* Non minus curiosum; quàm loco huic²⁰⁰ congruum observatur, quod ex *Jure Danic. lib. 1. c. 27.* testatur Dn Rosenkranz. *de Jure Danic. posit. 5.* si quis in domo sua habeat concubinam, ejusque consuetudine palam utatur, claves illi committat, & in communi victu per triennium²⁰¹ cum illa sit, hoc elapso eandem justæ Uxoris vicem consequi. Imò & olim Uxor, quæ usu tantum habebatur, ex *LL. XII. Tab. l. 5. de usucap.* post annum erat usucapta, & verè Uxor seu Mater familiæ fiebat, inque Mariti manum venire dicebatur, si intra annum illum usus ab Uxore trinoctio non interruptus, conf. *Anton. Hotomann. de Veter. ritu nupt. c. 22.*

XXVIII. Demum quæritur an feudum amissum vel fini-²⁰² tum in eodem statu & qualitate quoad omnia, uti datum est, restituendum sit? videbaturque dicendum, quod sufficiat, si restituatur in illo statu, in quo reperitur eò tempore, quò est finitum, præsertim si conditio feudi absque dolo vel culpa Vassalli facta fuerit deterior, Dn. Schrader. *part. 2. part. princ. p. sect. 5. n. 1.* Nam dicit ipse ibid. *n. 9. res dotales non estimata periculò*²⁰³ *mulieris seu Uxoris deteriores sunt, l. 10. pr. ff. de j. dot. c. n. 10.* Maritus solutò matrimonio non tenetur bona paraphernalia re-²⁰⁴ *stituere in eodem statu, sed sufficit, si illa restituat talia, quæ hanc nunc reperiuntur, quantumvis attrita.* Sed utique adificia²⁰⁵ Vassallus facta tacta habere, & casu etiam fortuitò destructa restaurare debet; quod si non fecerit, tenetur Domino ad emendationem damni illius, quod feudo contigit propter negligentiam in non reficiendo, quia, inquit iterum Schrader-

rus *part. 2. part. princ. 9. sect. 5. n. 23. etiam Maritus in fundo dotali ad hanc refectionem, seu restorationem tenetur, arg. l. 1. junct. l. 4. ff. de impens. in res dot. al.* Sufficiant hæc de comparatione feudi cum dote, ut selectiora.

- 206 XXIX. Pinguiora qui desiderat, thesaurum capiat, qui in prædio dotali inventus, pro parte dimidia est restituendus
- 207 Uxori, *l. 7. §. 12. in fin. ff. solut. matrim.* Atque idem de invento à Vassallo in fundo feudali, ut pro dimidia restituatur Domino,
- 208 verius videtur *Dn. Ludvv. synopsis. §. f. c. 15. p. 302.* Sic augmentum dotis, quando Maritus in Pomerania doti acceptæ dimidiam ejus partem addit, (Germ. *die Verbesserung*) ipsam dotem sequitur, *Dn. Mev. p. 2. Decis. 228. n. 4. conf. §. l. 3. C. de jure dot.* Quod idem de incrementis, quæ ex facto Vassalli proveniunt æstimandum, scil. si is prædium aliquod allodiale & proprium feudali adjecerit, vel ædificium imposuerit, illud feudo accedit, & de eo tanquam feudi parte disponendum est, *2. feud. 28. §. 3. Ludvv. syn. §. f. c. 15. p. 303. Rittersh. part. feud.*
- 210 c. 2. q. 7. Nonnunquam etiam expressè agi solet, ut prædium fortè per alluvionem feudo adjectum, & ipsi feudo uniatur, & feudale efficiatur, cujusmodi conventio dicitur *Confortatio feudi*, *Ludvv. synopsis. §. feud. d. l. Pro filiabus & viduis non parùm pingue & opimum jus est, quando ipsis dotalitium, dos & alimenta moribus Germaniæ ubique ferè ex feudo debentur, Dn. Mev. p. 3. decis. 367. n. 2. & alibi.*
- 212 XXX. Quoniam in controversiis feudalibus eò ordine proceditur, ut ante omnia *literæ investiturarum* inspiciantur, *2. feud. 12.* Hæc æquiparo *pactis dotalibus*, quæ inter Conjuges ratione dotis imprimis sunt attendenda, *conf. t. r. ff. & C. de pact. dotal.* Investituræ enim tenor. derogat naturæ feudali, *2. feud. 18. & 48.* Namque hinc aliud dicitur *feudum ex pacto & providentia*, *Dn. Struv. c. 4. t. b. 12. n. 1.* aliud *mixtum*, *idem. t. b. 13. n. 3.* aliud *feudum merè hereditarium*, *Wurmser. de Feud.*

Feud. Impropr. clas. 3. sect. 5 n. 30. Imò hinc fit, ut & novum feu-
dam jure veteris concedi possit, *Sigism. Finkelth. Feudal. Con-
trov. disp. 2. tb. 15.* Quæ aliæque plura *περὶ τὸ σκελετὸν* examinare
velle, ultra propositi terminos foret.

XXXI. Nondum tamen meum mihi absolvisse pensum ²¹⁵
videor; itaque effectus adhuc aliquot Conjugii Feudalicii in
signiores pervestigabo. Nempe etiam Clerici Vasalli jure feu-
dali obligantur, & licet aliàs à seculari jurisd. exempti sint,
coram Domino feudi Laico rectè conveniuntur, *Ludvv. Sy-
nop. 7. feud. c. 1. p. 15. & c. 6. p. 125.* quod & ipsum Jus Can. ap-
probat, *c. Extramissa. 6. X. de Foro Compet. conf. Baro à Tau-
tenberg Tr. de feud. lib. 2. tit. 20. n. 16.* Namque Uxor forum & do- ²¹⁶
micilium Mariti sequitur, *l. Exigere. 65. ff. de judic.* illiusque
loci jure censetur, ubi Maritus originem, & incolatum ha-
bet, *l. un. C. de mulieribus, in quo loco.* Unde sicut inter Conju- ²¹⁷
ges est jurium communicatio, *l. 1. ff. de ritu nupt.* & ideò Uxor
honore & nobilitate Mariti splendescit, *L. femina. 8. de Sena-
tor. l. mulieres. ult. C. de incol. l. 3. C. de natur. liber. Conf. Dn.
à Rhez. Inst. 7. publ. lib. 1. tit. 21. §. 3. seqq.* Quæritur annon & Civi- ²¹⁸
cus, vel rusticus de feudo nobili investitus Nobilis evadat? &
vulgò conveniunt Dd. ex tacita voluntate Infeudantis simul
nobilitatis insignia consequi Vasallum, *Rosenth. c. 2. concl. 2.
n. 2.* modò concedens feudum talis sit persona, quæ jus nobili-
tandi habeat, *ibid. n. 9.* Servus quoque tacite libertatem acce- ²¹⁹
pisse videtur, si à proprio Domino feudum capiat, *Franc. Sòns-
bec. tr. de f. part. 7 n. 22.* *Ludvv. synop. c. 6. p. 121.* nec non si ab a-
lieno teneat facta feudi in concessione ipsius servi contempla-
tionem; si tantum hoc sciverit verus Dominus, eumq; servum
suum investiri passus sit, *Andr. ab Isern. inc. investitura. §. 1. vers.
personam. 2. feud. 3.* Qui rursus uritur simili, quod scopo nostro ²²⁰
apprimè conducit, scilicet uti Dominus nuptiis libertæ con-
sentiens, vel ducens eam in Uxorem dignitatem ei auget, &
operas

operas remittit, *l. 48. ff. l. 8. §. 1. u. §. 1. C. de Oper. libert.* Confer Liparulum in *addit. ad d. Auct. 2. feud. 3. n. 14. lit. q.* Eadem comparatione utentem vid. *Matth. de Affict. ad d. c. 2. feud. 3. vers.*

221 *personam. n. 2.* Ceterum eodè modò, quò Dominus servum suum investit in *l. 25. ff. de pecul.* is libertatem minimè adipiscitur.

222 XXXII. Notam meretur præcipuam, quod in *c. Notandum est. De Notis feudorum. 2. feud. 58. pr.* velut insigni asteriscò est conspicuum de feudis Camera & cavena, aut de Camera vel canipa, ut dicit *Petr. Revenn. add. text.* cùm Princeps vel Dominus alicui certos redditus pecuniarios, vel quantitatem fructuum, vini frumentivè singulis annis solvendam in feudum concedit. Hotomann. vocat hæc *feuda pecuniaria, & pen-
223 nuaria* seu annonaria, *comment. ad d. text.* Quorum feudorum
224 natura est, ut non aliter solvantur, nisi cùm sit in Camera vel Cavena, unde solvi commodè possit, sicque Dominus eatenus solùm conveniatur, quatenus facere potest, seu quatenus facultates ejus patiuntur, Hotomann. *d. l. lit. c.* deductò ære alienò, atque retentò tantum, ne egeat, sed secundùm suam conditionem honestè possit vivere, Rosenth. *c. 2. concl. 76. n. 1.*
225 Si ergò Camera vel Cavena exhausta sit, expectandum est Vasallo, donec evacuata erit repleta, & exhausta iterùm impinguata, uti loquuntur, seu donec meliores existant Cameraæ proventus, & melior aspiret fortuna, Rosenth. *d. concl. 76.*
226 *n. 4.* Eodem planè modò atque Marito contra Uxorem datur beneficium competentia, ut nisi in id quod facere possit, rectè
227 non condemnetur, *l. 12. §. 14. §. 1. ff. soluto matrim.* Quod est *se-*
quisissimum & reverentia debitum maritali, l. un. §. 7. C. de rei Ux.
act. sicque matrimonii favore est introductum; hic enim vix ac ne vix permittit, ut alter Conjugum ad sacrum & peram usque excutiatur; quò & favore Conjugii Feudalitii rectè collimat ratio *d. 2. feud. 58. pr.* in fin: *Non enim equum est, quem seu cum
videre egentem, quem prius Vasallus habuit in CONJUGEM.*

ubi

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 8r

Ubi inspicitur meretur *comment. Jacobi Alvarotti*, qui ex Baldo 228
disserit, quod *textus iste loquitur per similitudinem de Marito*
ad Dominum, Dn. Contr. Rittersh. partit. feud. lib. 2, c. 6. q. 9. in
med. Caspar. Bitsch. comment. in d. text. 4. 5. 6. Notabb. Idem de 229
feudo soldata judicandum: quando præstatio quædam annua
gratuita certæ pecuniæ vel solidorum, aut alius rei consum-
tibilis; alicui ad vitam conceditur, 2. *feud. 10. in fin. Germ.*
Enaden Gelder/ Dn. Stryk. Ex 7. feud. c. 4. q. 55. An verò & 230
quomodo in aliis feudistextus 2. *feud. 58. pr.* locum habeat, ad
eundem vid. *Petr. Ravenn. in fin. d. pr.* Quod si tamen Camera 231
inops vel inidonea reddita sit culpâ vel dolô ipsius Domini
vel Infeudantis, qui baractavit, ut ajunt Dd. quod erat in a-
potheca, Camera vel Cavena, nihilominus solvere cogitur.
Cujus rationem itidem inde desumunt Feudistæ, quod & Ma- 232
ritus, si dolô ad inopiam vergit, in solidum condemnetur, l.
18. §. 1. ff. sol. matrim. l. un. §. 7. C. de rei Uxor. conf. *Andr. ab I-*
fern. in 2. feud. 58. pr. n. 1. lit. g. Matth. de Afflict. ibid. n. 1. in fin.
Hoc amplius quæritur; cum etiam Uxor contra Maritum e- 233
andem habeat exceptionem, ne in solidum teneatur, l. *Ex di-*
verso. 17. §. 1. ff. solut. matrim. An non Vasallus dimidium redi- 234
tûs feudi Domino subministrando se à servitiis liberare pos-
sit? quod tutò affirmandum videbatur per *text. 2. feud. 55. §.*
firmiter. & vulgò hoc firmiter statuunt, *Udalr. Zas. Tr. de feud.*
p. 7. n. 42. Schrader. p. 6. c. 6. n. 56. segg. Bidenbach. cap. 21. propè
fin. & Alii. Verum quia non fructuum, sed servitiorum causâ 235
feudum confertur, invitò Dominò illud non admittendum,
Kohl. de servit. feud. p. 6. n. 43. Quod autem, si redditus feudi non 236
sint tanti, ut servitiorum præstationem sufferant, Dominus ex
bursa sua hoc supplere debeat, jam suprà dictum, §. XXI. n. 173.
b. Cap. conf. Wurms. lib. 1. observ. 31. tit. 50. Dn. Brunn. ad l. 16. ff. de
re jud. prope fin. Quod tamen Vasallus Dominum egenum ex- 237
hibere, & alere teneatur, licet vulgò & communiter id nolint;

- aliis verius videri existimat *Dn. Rittersh. part. Feud. lib. 2. c. 1. q. 20.* nempe Vasallum cogendum esse, Domino egenti præstare alimenta pro feudi quantitate usque addimidiam partem fructuum, vel reddituum annuorum, *arg. 2. feud. 34. & 55. §. 1. juncto 2. feud. 6.* debet enim Vasallus Domino succurrere in necessitatibus, eumque servare incolumem, *conf. Dn. Struv. Syn. 238 7. feud. c. 11. 1b. §. n. 15.* Atque etiam ab Uxore Maritus, ad inopiam reductus, est alendus, *vid. Dn. Brunn. ad. L. 12. n. 16. ff. solut. matr.*
- 239 XXXIII. Ad æs alienum Domini solvendum Vasallus minimè tenetur, *2. feud. 26. §. licet. Rosenth. c. 8. concl. 28. Conf. 240 r. t. C. Ne Uxor pro Marito &c.* Ad servitia verò tam honoris, quàm necessitatis, & belli causà debita, *In Ehren und Nothen* semper promptum, paratumque se sistat, oportet. Qualia servitia meminerimus quandoque esse certa, & in Vasallis determinata; hinc enim sunt *Feudum Conditionatum*, Germanis *Gef. Lehen / Udalr. Zas. de feud. part. 12. n. 13. Feudum Censuale*, *Laudemiale*, *Quaterniatum*, (*Tassel-Lehen*) *Gastaldie*, *1. feud. 2. Advocatie*, & alia, quæ ratione servitiorum impropria nuncupantur, *Wurmser. de feud. improp. cl. 3. sect. 18. 19. 242 segg.* Conditiones verò turpes & impossibiles, traditione secutà, non vitiant, sed vitiantur, & pactum vel servitium turpe & probrosum mutatur in licitum & honestum, *Rosenthal. 243 c. 6. concl. 22.* Nisi contra feudi substantiam conventum, *ne fe- 244 des præstetur*, *Hattys. Analys. 7. feud. c. 2. lit. a.* Sicuti ejusmodi conditiones appositæ in matrimoniis debent propter favorem ejus pro non adjectis haberi; nisi & ipsæ repugnent matrimonii substantiæ, *v. c. si Uxor se dederit adulterandam, c. fin. X. de condit. apposit.* Honestà & non improbanda est conditio seu modus, si ita feudum datum, *ut Vasallus in Festivis diebus vadat cum Uxore Domini ad Ecclesiam, 2. feud. 2. §. fin.* Cujusmodi pactum usu non insuetum esse, monet *Andr. ab Ifern.*

in *d. text. n. 13.* cùm in multis locis *curtizentur*, uti ait, in festis Domini à Vasallis. Insuper quia inter festivitates nuptiales²⁴⁶ suavissimus plerumque Musicæ sonus auditur, nec non saltationibus in signum lætitiæ indulgetur, secundùm vulgatum; *ein Ehren-Tanz ist vergönnet*; Et jam tempus est, si cui placeat, quia mensa secunda, & alia bellaria nequicquàm fortè expectabuatur, ad saltandum surgere; quippe nec Choragus nec Choraula hic deficit. Non enim creditur illicitum²⁴⁷ vel indecorum servitium; quò jubetur Vasallus certà die coram Domino canere cantilenam, pulsare citharam, vel harpam, Alvarott. *lind. §. fin. 2. feud. 2.* Nam etsi quis artem non profiteatur, quando tamen sonatori violæ feudum datum ideo, si aliquandò violam sonaret, ut Dominum recrearet saltando, non esset, inquit Isernia ad *d. text. n. 16.* in fin. in hoc ulla turpitudine. De quo tamen ex conditione & paritate utriusque²⁴⁸ ram Domini quàm Vasalli judicandum est; nam *Vasallo Doctori probrosum est, saltare in publico in diploide & sonare tamburum*, verba sunt *Matth. de Afflict, ibid. n. 13. 14. qui uberrimè id tractat.* Unde hoc casu tale statutum servitium vel in aliud²⁴⁹ convenientius est mutandum, vel per substitutum præstandum, *Rosenth. c. 8. concl. 22. n. 6.* De diverso saltus vel *asfultus* genere *ext. feud. 5. vers. similiter.* da durch das Lehen gar wird vertanget / und verlohren / *seq. Cap. ult.* dicitur. Talia & si²⁵¹ milia, nec non ludicra, ridicula, inepta & levia servitorum genera recensuere *Limn. tom. 1. addit. lib. 4. p. 602.* *Spreng. J. Juris publ. lib. 2. c. 41. p. 340.* *Speidel. voce Lehen. Dienst. Dietherus ad Besold. Thes. hac voc. p. 570. & in Contin. p. 362. seqq.* In²⁵² ter alia plura hoc refert singulare *Matth. de Afflict. add. §. fin. 2. feud. 2. n. 5.* quod in civitate *Neapol. Vasalli Ecclesiæ in festo S. Januarii Martyris & Pontificis debeant venire ad abludum aqua porcam in Ecclesia majori Neapolit.* Quicquid huius²⁵³ sit, dubio certè caret, validum & obligatorium esse pactum,

- ut Vassallus bene mundatus vestitus, & ornatus, mit anstän-
diger Mundirunge / ad serviendum compareat; vid. *Exer-
cit. Dn. Stryk. de Feud. Pomeran. c. 1. n. 3. ibi: allegata ex privi-
leg. Pomeran. und sich in unser oder unserer Erben Farbe*
254 *kleiden sollen &c. Quorsum refero, jura expressè concedere*
feminis, quò se elegantiores & mundiiores reddere possint, l. 21.
255 *S. unguentis. ff. de auro arg. mundo &c. Quancquàm; putant,*
inquit Ummius process. judic. disp. 21. n. 60. nostrà interesse, non
habere domum delectabilem, & pulchram bispitam propter
magnum numerum eam visitantium.
256 XXXIV. Antequàm claudam, si claudicem, venia mihi
dabitur; nam & ipsum Conjugium Feudalitiū quandoque
claudicat, uti dicunt, Dd. *claudicare Sponsalia*, quæ pubes
cum impubere contraxit, B. Brunn. *J. Eccles. lib. 2. c. 16. n. 11.* hic
enim nullà obligatione tenetur, ille verò, quia semel con-
sensit, amplius non potest dissentire, c. 7. *vers. mulier. X. de de-*
257 *spons. impub. Qua propter, factà inter Dominum atque im-*
puberem seu pupillum de vassallagio conventionē sine tuto-
ris auctoritate, pupillus quidem feudum sibi acquirit, ad servi-
tia autem non obligatur, arg. pr. Inst. de auct. tutor. Dn. Struv.
258 *Synt. J. feud. c. 5. th. 13. n. 1.* Etsi verò minor vel pubes etiam non
adhibito curatoris consensu ad servitia teneatur, arg. l. 1. *or. ff.*
de V. oblig. potest tamen hic minor in integrum restitutionem
petere, si viderit, se in acceptance feudi nimium esse grava-
tum servitiis, aliisque oneribus, Ludvv. *Synops. J. feud. c. 6. p. 117.*
259 *Stolidus enim est, qui uxorem ducit, vel viro nubit; cujus sum-*
tibus ad mendicitatem sit redigendus, Dn. Pufendorf. de I. N. &
G. lib. 6. c. 1. §. 36. p. 815. Licet hoc casu aliud haud supersit reme-
dium Canonicum, quàm ut, *qui stultus fuit in culpa, sapiens fi-*
260 *at in pœna, c. 10. distinet. 39.* Si Dominus sit inops nec feudi,
quod promisit, tradendi facultatem habeat, quarit Matth.
de Afflict. in 2. feud. 2. §. ult. n. 15. an standum sit pactò, quod Va-
fallus

CONSTITUTIONE, ET CONSECUTIONE. 85
fallus feudum stipulans adjecit tale: ne Dominus teneretur ad
interesse secundum 2. feud. 26. §. si facta. sed ut Dominus acce-
deret per sedilia in diploide cum corrigia in collo, & peteret sibi
veniam; quod ipsum negandum est, arg. l. 14. §. eleganter. 1.
ff. sol. matr. ibi: contra bonos mores id pactum esse, melius est, di-
cere; quippe cum contra receptam reverentiam, qua Maritis ex
hibenda est, id esse apparet.

XXXV. Tandem de successione inter Dominum & Va- 261
fallum, quod conferam, nihil habeo, nullus enim hic succes-
sioni est locus; sed quando vel Dominus simul utile, vel Vasa-
lus directum adipiscitur feudi dominium, feudum ipsum ces-
sare & desinere incipit; de quo, nunc restat, agamus. An 262
verò & quatenus veri Conjuges sibi in feudo succedant, vid.
Rosenth. c. 7. concl. 60. n. 6. seqq. Ludvv. tr. de Success. feud. c.
ult. §. 6. Dn. Stryk. Tr. de success. ab intest. dis. 4. c. 2. Sic ergò co- 263
ronidem imponat tritum Feudistarum proverbium: der
krumme Stab schleust niemand auß/ conf. Werner. Thum-
mermuth. sing. tr. h. tit. Secundum quod Dd. bene multi opi-
nantur, feuda Ecclesiastica (Krumbstäbische Leben) naturâ suâ
transire in feminas; de quo cogitent Ecclesiastici illi, quibus ni-
hil quidquàm communicare cum femina permissum est. Conf.
sup. Cap. II. §. XVI. n. 115. Interim brocardicum illud ἀπο τῆς γυν- 264
καινο Φιλίας natum videtur ipsi Rosenthalio, quod femina in fe-
dis Ecclesiasticis per Prælatos facilius, quàm in aliis per Dominos
seculares fuerint admisse, c. 7. concl. 31. n. 7. Sanè nisi singularis 265
doceatur consuetudo, femina in feudo regulariter non
succedit, Rosenth. d. l. Dn. Struv. c. 3. t. b. 4. n. 3.

CAPUT IV.

DE CONJUGII FEUDALITII DISSOLUTIONE.

SUMMARIA.

Bene consonantia matrimonia non sunt dissolvenda 1.

Vinculum inter Dominum & Vassallum est perpetuo duraturum. 2

Uti filium temporalem, sic nec temporalem uxorem habere licet. 3.

Rerum humanarum mutabilitas & inconstantia. 4.

Feudum Aperturæ Aufgebigs Lehen quid? 5.

Sponsus olim nova nupta domum deducta clavem tradebat. 6.

De effectu oblationis, & dationis clavium. 7.

Vitium superveniens matrimonium non rescindit 8.

Ab initio furiosus, cæcus, surdus & mutus a feudi successione removetur. 9.

Ex postfacto talis existens feudum non privatur, 10.

Nisi sua quis culpa ejusmodi vitium vel inhabilitatem contraxerit. 11.

Clericus factus etiam ante questum feudum amittit. 12.

Ratio ex Jure feudali. 13.

Quidnam in illa ratione videatur desiderandum? 14.

Quid vero ad hoc videatur respondendum? 15. 16.

Apud Protestantes nemo ob Clericatum feudum privatur; 17.

Jure Saxoniæ, tamen ob Monachismum. 18.

De Marito monachismum proficiente. 19.

Matrimonium solo contrahentium dissensu non potest dissolvi. 20.

De feudi refutatione. 21.

De singularibus modis jure Civili solvendi matrimonium. 22.

Biennii lapsu tolluntur sponsalia. 23.

Uxor maritum absentem quamdiu expectare debeat, remissive. 24.

Vassallus justo tempore investitura renovationem non petens feudum perdit. 25.

Et Dominus debito tempore non conferens vassallum jus amittit. 26.

- Quomodo dissolvatur feudum per prescriptionem.* 27. 28.
- Multa sunt causa separationis Domini & Vasalli* 29.
- Multa etiam causa solvendi matrimonii prostant* 3. Civili. 30.
- Famosa malorum in Jure Civili virorum & seminarum nomina & descriptiones.* 31.
- Ipsos Feudali cause solutionis matrimonii, & vinculi inter Dominum & Vasallum eadem perhibentur.* 32.
- Rationem ejus reddit* Alvarottus. 33.
- Solvitur hodie vinculum matrimonii tantum ob Adulterium & malitiosam defectionem.* 34.
- Et Vasallus non propter omnis, sed solum egregie ingratitudinis causas feudum excidit.* 35.
- Non nisi ordine judiciario, & legitime ad feudi ademptionem procedendum.* 36.
- Condemnatur Vasallus sententia privatoria.* 37.
- Etiam inter Conjuges demum causa cognita fit separatio.* 38.
- Ob solam feudi alienationem Vasallus ipso jure feudum perdit.* 39.
- Ejus confirmatio.* 40.
- Semel investitus non facile deinvestiendus.* 41.
- Si argenti fidem fides frangatur eidem* 42.
- Vasallus Dominum malitiose deserens feudum privatur.* 43.
- Objectione uxoris Maritum non defendente.* 44.
- Ob feudum Advocacie dicitur Vasallus Bogtevz Herr / 2c.* 45.
- Et Maritus appellatur Eher Bogt.* 46. (47.
- Amplius ratione feudi Gastaldie, Et ratione feudi Guardie Vasallus Marito respondere videtur.* 48. 49.
- Responsio ad precedentia.* 50.
- Aliquando, & uxori permittitur defensio Mariti.* 51. 52.
- Vasallus defendit Dominum, quatenus potest.* 53.
- Femina saltem voce & clamore succurrere potest.* 54.
- Femina non omnium officiorum feudarium in capax est.* 55.
- Potest Vasallus Domino servire per substitutum.* 56.
- Cujuscunque servitii debiti recusat pro defectione est.* 57.
- Et debiri conjugalium non - prestatio defectioni comparatur.* 58.
- Divortio se non censetur Uxor brevi reversa.* 59.
- Vasallus ab initio refractarius modo post se sistat, vel defector illico revertatur, feudum non amittit.* 60. 61. 62.
- Quid? si Vasallus vocatus dixerit: credo me non venturum.* 63.
- An, & quo modo Vasallus propter conventionem super alienatione* fine

Domini consensu feudum perdat? 64. 65.

Distinctio inter velle & laborare. 66.

Affectus sine effectu non punitur. 67.
Vasallus obstinaci malicia Dominum derelinquens meritis repudiatur. 68.

Fides violata eo gravius punitur quod sanctius erat servanda. 69.

Injuria ab amico vel cognato illata plus afficit, quam facta ab extraneo. 70.

Majores (Barones) feudatarii ob perfidiam magis puniuntur, quam minores. 71.

Non solum Vasallus, sed & Dominus feloniam committere potest. 72.

Dominus etiam Vasallo in periculo non succurrens feudi proprietate excidit. 73.

De pena Mariti uxorem egrotantem non curantis; remissive. 74.

Rarissime Domino adimi proprietatem, observatur. 75.

Ratio ejusdem. 76.

Epicrisis. 77.

Nec facile ratione Vasalli ad privationem proceditur. 78.

Vir atq; Uxor quoad separationem ob desertionem eodem jure censentur. 79.

Vasallus dotalis Marito potius quam Uxori subveniens excusatur. 80.

Dominus quodcumque Vasalli Uxorem vel filiam &c. adulterans dictum dominium amittit. 81.

An major castitas in femina, quam in masculo requiratur? 82.

Quare Justinianus dicatur Uxori-
us. 83.

Num adulterium ex persona patris tantum judicandum? 84.

Vasallus Dominum cucurbitans feudum perdit. 85.

Quid vocabulo cucurbitandi significetur. 86.

Deducitur ratio amissionis feudi ob cucurbitationem Domini. 87.

Patrem afficit etiam injuria suorum. 88.

Confirmatur exemplo Virginii. 89.

De differentia internecionis fratris Domini & stuprationis fororis. 90.

Honoris Domino debiti extensio ad ejusdem familiam. 91. 92.

Si modo turpiter luserit Vasallus cum Uxore Domini, feudum amittit. 93.

Ampliatur hoc ipsum. 94.

Discrimen amissionis feudi & dotis ob praesumptionem adulterii. 95.

Quid de osculo? 96.

Alii adulterandam procurans Uxorem Domini Vasallus poenam amissionis feudi subit. 97.

Ob causam lenocinii Uxoris & Mariti separatio est. 98.

Anne Vasallo cum extranea adulteri.

- seriam committenti etiam feudum sit adimendum? 99.
- Rationes: ob quas id affirmandum videatur. 100.
- Communiter tamen negatur. 101.
- Quid si putet Vasallus, cum Uxore Domini se concumbere? 102.
- Moraliter committitur adulterium etiam cum propria conjugē. 103.
- Uxor, ignorans maritum decessisse, cum alio concubens ut adultera non punitur. 104.
- Nec Vasallus Uxorem Domini ignoranter adulterans feudō privatur. 105.
- Ob notabilem feudī deteriorationem idem Vasallo adimi potest. 106.
- Uxor solo & fundo aequiparatur. 107.
- Uxor à marito bona dissipante dote aufert. 108.
- Dominō feloniam committente, feudī proprietates spectat ad Vasallum. 109.
- Dominus à Vasallo directō offensus in ultionem injuria feudum capiat. 110.
- Factā inter Conjuges separatione Maritus ad consolationem lucratur dorem. 111.
- Intercessio Conjugis laesi pœnam adulterii tollit, vel minuit. 112.
- Poterit Dominus Vasallo remittere feloniam. 113.
- An, & quomodo etiam Vasallorum liberi, & agnati feudō priventur? 114, 115.
- Maritus, si Uxori adultera adhuc cohabitavit ad separationem agere nonquit. 116.
- Et Dominus feloniam remisisse putatur aliquem ut Vasallum tractando. 117.
- Quid si uterq; tam Dominus quàm Vasallus Felonia reus? 118.
- Matrimonia solvantur per mortem. 119.
- Quomodo interitū rei feudalis pereat jus feudi. 120, 121.
- Dominum Vasallō interficiente, nexus feudalis dirimitur. 122.
- Ampliatio. 123.
- Maritus aliquando Uxori aliam leniorem dare potest, non vice versa. 124.
- Propter insidias vitæ alterius ab altero structas datur inter Conjuges separatio. 125.
- Conjux Conjugem è medio tollens feudi amissione punitur. 126.
- Num Dominus Vasallum adulterum deprehensum licitè occidat? 127.
- De Vasallo necante Dominum adulterum. 128, 129.
- Non aqualis est Mariti atq; Uxoris potestas tori violationem ulciscendi. 130.
- Seu Viro seu femina moriente, solvitur Conjugium. 131, 132.
- Ratio. 133.

*Quomodo feudum in successore
continetur? 134.*

*Heredes Domini contra Vasallum
ad privationem agere nequeunt.
135.*

*Nec Mariti heres contra Uxorem
adulteram validè agit, ut ipsa
dote privetur. 136.*

*Vasalli quoq; heredem actionem su-
per feudi privatione contra Do-*

*minum non habere, casu matri-
moniali simili firmat. 137.*

*Quando tamen Domini & mariti
heredes contra Vasallum & Uxo-
rem validè agant? 138.*

*Quando contra Vasalli & Uxoris
heredes rellè agatur? 139.*

Conclusio. 140.

Subnexa formula precativa. 141.

I.

- B**ene concordantia matrimonii turbari non debent l.
1. §. 5. ff. de liberis exhib. Et omni lucro preferenda est
concordia maritalis, l. 5. C. de instit. & substit. dura
enim atque acerbæ inter Conjuges seperatio est,
arg. l. 12. §. 7. ff. de instr. vel instrum. vocaturque Con-
jugium individua vitæ consuetudo, §. 1. 7. de patr. potest. Sic nec
vinculum inter Dominum & Vasallum temerè dissolvendum,
quia, ut perpetuò duraret, & usque ad dies vitæ produceretur,
constitutum est, l. feud. 1. §. 1. Si enim non convenit, filium tem-
poralem habere, l. 34. ff. de adopt. nec decebit habere Uxorem
vel Vasallum temporalem; quidquid sit de subditis temporari-
is, vid. Dn. à Rhez. Inst. 7. publ. lib. 2. tit. 19. §. 8. Verùm quid erit
stabile inter homines? quærît ipse Imperator, quid ita immobi-
le, ut nullam patiat mutationem, cum omnis noster status sub
perpetuo motu consistat, Nov. 7. c. 2. pr. cùm rerum humanarum
vicissitudo sit, vitæq; inconstans arg; multiformis status, Nov.
Leon. 1. proœm? Causas igitur, ob quas Conjugium Feudaliti-
um *ὁδὸν* nobis monstrabit, perpendemus.

- II. Non autem huc pertinet feudum *Apertura* seu aperi-
bile, uti quidem germana appellatio *Auffgebirg-Lehen* /
Wurm-

Wurmser, *de feud. improp. cl. 3. sect. 20. n. 28.* seducere posset eum, qui illud hac conditione conferri ignorat, ut loco servitorum tempore belli aperiatur certa arx vel castrum Domino extra territorium ipsius situm; unde est jus *Apertura die Deffnung/das Deffnungs-Recht/* *Dn. Struv. c. 4. §. 21.* Cui est proximum quod olim Paganis pudor Virginum & par-
 tus nuptiarum sub clavibus *Jani Portum & Patulcii* esse creditus
 fit; indeque sponsum sponsæ clavem dare, usu obtinuerit, *Jacob. Masen, Specul. Imag. c. 77. n. 15.* Traditæ autem claves in divor-
 tio rursus adimebantur, veletiam ultrò remittebantur, *Rit-
 tersh. part. feud. lib. 1. c. 8. q. 30. conf. Idem in Novell. p. 227. n. 1.* Ob-
 latio clavium, *die Schlüssel entgegenträgen/* signum est
 non nudi vasallagii, sed subjectionis, & supremæ potestatis,
Besold. Thef. Pr. contin. Diether. lit. S. n. 39. Omnes itaque omni-
 um rerum claves novæ nuptæ semper hæud concedantur, ni-
 si si contra *l. 62. ff. de adul. edict. & l. 50. ff. de rejud. liberalitatis*
sua maritus poenam pati velit; sed hoc ex incidenti. Quem
 admodum etiam vitium vel defectus superveniens, quam-
 vis ab initio existens meritò contrahendum impedivisset;
 matrimonium contractum tamen non rescindit, quia *nihil*
tam humanum, est quam fortuitis casibus mulieris Maritum, vel
Uxorem Viri participem esse, l. 22. §. 7. ff. soluto matrim. Ita qui-
 dem furiosus, cæcus, surdus & mutus, vel aliâ imperfectione
 laborantes à successione feudi excluduntur, *1. feud. 6. §. mutus,*
2. feud. 36. in fin. Quod sitamen feudum semel justè illis quæsi-
 tum, ob supervenientem casum non est adimendum, *arg. §. 1.*
in fin. f. quib. non est permis. fac. test. Franci. Sonsbec. de
feud. part. 12. n. 132. seqq. Dn. Struv. Synt. f. feud. c. 9. th. 10. n. 5.
 multa enim rem fieri impediunt, quæ factam non infringunt,
c. Quammodum. 25. X. de jurejur. Uti communiter statuunt
Id. vid. Dn. Stryk. Tract. de Jure Sens. diser. 2. n. 52. & seqq.

- 11 *Et disert. 2. n. 71.* Atque hoc obtinebit, si quis casu factus sit inhabilis, nulla sua culpa accedente, conf. *Baro Schöneck tr. de feud. lib. 1. tit. 6. n. 5.* Eos verò inter, qui seipso reddunt inhabiles, & ille censetur, qui habitum religionis assumit, Clericusque factus est, qui etiam feudum antè acquisitum perdit, 12 *2 feud. lib. 1. tit. 6. n. 5.* Cujus ratio dicitur, quod ejusmodi Vassallus desit esse miles seculi, quia factus est miles Christi, 2. *feud. 21. 2. feud. 26. §. qui clericus.* ergò miles Christi serviat Christo, milites seculi serviant seculo, 2. *feud. 109.* nam, secundum vulgatum: *Pastor cambucam, sambucam fert phaleratus.*

- 14 Mirum autem videri poterat, cur beneficium debeat amittere, qui culpæ nullius potest accusari; imò qui potius præmiò dignus, quod seculo renunciaverit. Ubi tenendum est, *multa fieri sine culpa, qua tamen non fiunt sine causa, c. sine culpa. 23. de R. 7. in 6.* causam verò habeas ex 2. *feud. 21. in fin.* Aut dicendum cum Gothofr. ad Nov. 5. c. 2. §. 1. *lit. K. non omnes esse Clericos, qui volunt videri, multi enim palli sanctitatem mentiuntur, qui idcirco non parùm culpæ committunt.* (Singulariter & in specie hic Clericorum causam perorans defendensque conferri meretur *Baro Schenk. de feud. lib. 2. tit. 21.*) Verùm quod hodie apud nos feuda hanc ob causam non amittantur, monet *Dn. Struv. Synt. 7. feud. c. 15. apb. 7.* Nisi fortè quis fiat Monachus, *Dn. Carpz. c. 28. def. 3. num. 2.* confer *Sachsen Spiegel / lib. 1. art. 25.* *Wer ein Mönch wird / hat damit den Herr. Schild nieder- 19* *geleget.* Nam & maritus monachismum proferens, quantum ad Matrimonium videtur mori aliud pro alio vita eligens iter. Nov. 22. c. 5.

- 20 III. Quantumvis nihil tam naturale sit, quàm eo genere quicquid dissolvere, quò colligatum est. 1. 35. ff. de R. J. attamen matrimonium solò dissensu nequit dissolvi, quia spiritalia facilius construuntur, quàm destruantur, & quos Deus conjunxit, homo 21 non debet separare, c. 2. X. de transl. Episc. Vassallus autem feudum

dum in manus Domini refutare potest, 2. feud. 9. & 14. quâ factâ refutatione, Conjugii Feudalitii nexus solvitur, arg. 2. feud. 38. & Dominici juris non nisi scintilla quadam ac reliquie manens, Hattys. Anal. 7. feud. c. 11. lit. d. De matrimonio castitatis concupiscentiâ dissolvendo, nec non dissolvendo bona gratiâ, uti patriâ linguâ id est Romanâ dicitur, Nov. 140. quâ jure civili permissa sunt, vid. l. un. §. ult. C. de rei lxx. act. Nov. 117. c. 10. & Nov. 22. c. 4. & 5.

IV. Per biennii præscriptionem Sponsa liberatur, si ante hujus spatii decursum finem Sponsus nuptias exequi superfederit, l. 2. C. de Sponsal. conf. Dn. Strauch. Disfert. 2. tb. 6. Quamdiu Uxor Maritum malitiosè absentem expectare te-²⁴ neatur, fusè tractat Finckelth. obs. 100. n. 111. Certè *prima* id est ²⁵ principalis causa dissolvendi nexus feudalitii existimatur, si Vasallus intra annum & diem à facta mutatione investituræ renovationem petere neglexerit, 2. feud. 24. pr. Vel Dominus pe-²⁶ tentem intra legitimum tempus non investierit; qui enim terminus ad petendam renovationem Vasallo est præfixus, idem Domino ad concedendam, adeò ut hic proprietate ipsâ, ille feudi jure cadat, Ludvv. Tr. de renovat. invest. p. 391. Porro et ²⁷ iam Dominus feudum jure pleni dominii, tacente & non contradicente Vasallo, per 30. annos possidendò utile domi-²⁸ nium contra Vasallum præscribit. Uti Vasallus intra idem temporis spatium rem ut allodiam tenendo, Domino servi-²⁹ tia nullâ exigente, directum dominium præscribit, Dn. Struv. C. 35. apb. 3. n. 45. quod dicitur *consolidatio*, Dn. Rittersh. par-³⁰ tit. feud. lib. 2. c. 5. q. 2. Sicque feudum per præscriptionem dissolvitur.

V. At causas, ob quas Dominus & Vasallus velut sepa-²⁹ rantur omnes enumeratas significare, difficile est, quoniam illæ sub aliqua certa regula aut definitione rotunda non com-³⁰ prehendi posse creduntur, 2. feud. 33. Itidemque plurimæ ju-³⁰

- re civili inventæ sunt causæ, ex quibus nuptiarum solutiones fiunt, *Nov. 117. c. 8. §. conf. t. 1. ff. & C. de divort.* Equidem proverbiali schemate circumfertur: *non soli Atride amant Uxores suas*, l. 13. §. 1. ff. ad L. Jul. de adult. attamen quis Maritus obscuram umbrosæ & morosæ *Xanthippes* frontem patiatur? Et quæ Uxor sævientis *Sabini* asperitatem toleret? improbi *Neratii* nequam facinus quænam Conjux perferat? & quis Vir improbisimæ feminæ *Carfanie* maledicentiam? Et quis non potius à tam malo contermino liberari, vid. *Gothofr. ad l. 35. §. ult. lit. s. ff. de contr. emt.* vel tam malo domesticò, vid. *L. un. §. 5. ff. furti advers. naut.* cupiat? quis tandem cervice suò non excutiat intolerabile non Conjugiū, sed Conjurgii jugum? Ex illis dem verò etiam ingratitude & repudiū causis vinculum inter Dominum & Vasallum dirimendum esse, quibus matrimonia rectè contracta solvuntur, *κατὰ πρὸν* constitutum est, 2. feud. 24.
- 33 §. *predictis modis.* conf. *Casp. Bittsch. Comment. ad b. §. Rittersh. part. feud. lib. 2. c. 5. q. 2. p. 371. & q. 3.* Rationem conspice apud *Alvarottum ibid. not. 1.* quia de uniformibus meritis uniformiter judicari debet; eadem autem aequitas, quæ cadit in
- 34 matrimonii dissolutione, insurgit etiam in feudi privatione. Itaque cum hodie duæ tantum receptæ sint causæ, quare Conjuges & quoad vinculum separari possint, & dotis donationisque propter nuptias amissio locum habeat, inque conjugem innocentem recidat, *Nov. 117. c. 8. 9. Adulterium* nempe, & *malitiosa desertio*, *Strauch. Dissert. Just. 2. §. 26.* & hæ causæ duæ potissimum hic considerabuntur. Nam ipse quoque Feudistarum antesignanus *Obertus de Orto* non hic, inquit, sufficit omnis occasio, per quam Vasallus accepti beneficii videtur ingratus, sed sunt quedam ut ita dixerim, egregia ingratitude causa, quibus feudum secundum mores Curiarum solet amitti, 2. feud. 23. §. de illa tamen.
- 36 VI, Quodcunque verò committat delictum Vasallus, Dominus non potest eum feudò propriâ auctoritate expellere,

re, aut privare de absoluta potentia, sed requiritur ordo judiciarius, Alvarott. in 2. feud. 27. §. quicumque. 7. n. 2. Culpa enim in iudicio Parium ritè laudanda & probanda, 1. feud. 21. & 22. §. 2. Ut ita demum actione legitimè institutà, & causà cognità, 37 sententia condemnatoria feratur; quæ verè *privatoria*, non tantùm *declaratoria*, est putanda, Dn. Struv. c. 15. apbor. 11. n. 3. Ulti conjugibus non licet mōx se ipsos ab invicem separare, 38 quamvis adulterii vel desertionis liquida in alterutro causa adsit; sed separatio coram Consistorio debet petenda, processus desertionis formandus, & sententia expectanda, B. Brunn. 7. Eccles. lib. 2. c. 17. & Dn. Stryk. in addit. add. lib. 2. c. 17. §. 31. Nec e- 39 nim nisi in feudo alienato Vassallus ob feloniam ipsò jure feudum amittit, Dn. Struv. d. C. 15. apb. 11. Quod ratione ex legibus 40 de Maris & Femine conjunctione confirmat Joan. Thom. de Marinistr. de feud. tit. 2. n. 62. quia, ubicunq; non exprimitur verbum ipsò jure, vel ipso factò, vel æquipollens, cum tractatur de pœna, semper intelligitur per sententiam, secundum Bald. in l. si qua. 2. C. de secund. nupt. cont. l. 3. C. de incest. & inut. nupt.

VII. Nunc primùm videamus, quomodò maliciosà desertione Conjugium nostrum Feudalitiū dirimatur. Certè, 41 uti modò feci mentionem, non simplariam aut levem ob causam dividi & separari Conjuges debent. Et, cui semel investituram fecit Dominus, non tam facilè rursus exuere vestimentum potest, quàm servo in l. 25. ff. de pecul. semel enim investitus non est injuste devestiendus, 1. feud. 7. & 3. feud. l. §. illis vero. nec infestucatus exfestucandus; consule de his vocabb. Hotomann. de Verb. feud. Si rament prius alter Conjugum alter- 42 rum deseruit animò maliciosò; & vel *Dominus malefidus*, vel *Vassallus perfidus & perjurus* evasit, 2. feud. 6. in fin. æquitatis ratio permittit, ut fidem frangenti fides frangatur, l. Cum proponas. 21. C. de pact. sicque in eo quis puniatur, in quo deliquit, Autb. omnes peregrini, C. comm. de success. frustra enim sibi fidem

dem ab alio postulat, qui ipse fidem minimè servat, c. 75. de R. 7. in

- 43 6. Quando ergò Vassallus Dominum justè guerram alicui facientem non adjuvit, 2. feud. 28. sed indictà expeditione publicà vocatus ad ipsum defendendum venire super sedit, 2. feud. 55. §. 1. vel Dominum suum, cum quo ad prælium ivit, in acie periclitantem dimisit, 1. feud. 5. pr. 2. feud. 24. §. 2. feloniam committit, & tanquam malitiosè deferens feudò privatur. Conf. Disp. Dn. Stryk. de Vassallo Desertore.

- 44 VIII. Sed redit hic dubium jam suprà objectum, scil. Vassallo vicem Uxoris in conjugio præsentis symbolico tenente, *παρρηγόριον* esse, incumbere eidem defensionem Domini sui, quia feudum Viros ab Uxoribus, minùs convenire putatur
- 45 §. 2. *J. de injur.* cum defensio masculorum sit, l. 2. ff. de injur. Immo aliquando certi loci defensio ratione feudi Vassallo committitur expressè; ut est in feudo *Advocatie*, quò provincia, urbs, vel Ecclesia alicui defendenda incumbit. Qualis defensor seu Advocatus dicitur ein Voigt / Schutz Herr / oder Vogten Herr / Dn. Struv. *Synt. 7. feud. c. 4. §. 20.* hucque amplius spectant vocabb. Schirm Vogt / Bursch Vogt. Maritus verò stylò quoque Camerae Imp. appellatur Ehe Vogt / vel ut qui est procurator, & defensor Uxoris, vid. Paul Matth. Wehn. *Pr. Obs. lit. E. in Ehe Vogts Namen.* Et in feudo *Gastaldie* Vassallus nominatur Gastaldus h. e. actor vel procurator rei Dominicæ, Casp. Bitsch. *ad pr. 1. feud. 2.* Cui optimè respondet, quod Maritus bonorum Uxoris administrator sit
- 47 legitimus, per *L. ult. C. de pact. convent.* De feudo *Custodie* vel *Guardie* idem Bitsch. conferatur, qui vel à German. *betwahren* / vel à vet. voce *warden* deductum refert. Quò pariter facit, & Maritum Jure Saxon. Uxoris curatorem esse, vid. Land-Recht lib. 1. art. 31. ibi; Wann ein Mann ein Weib nimt / nimt er Sie in seine Getwehr / und alle ihre Güter in rechter Vormundschafft / conf. Joan. Cöpp. *Observ. pr. lib.*

lib. 1. Observ. 58. n. 10. Ergo aut Vasallus pro femina non stabit, 49
 conf. omnino *sup. Cap. II. §. VI.* aut *Dominum campestre preli-*
um habentem sequi, atq; in acie eidem succurrere, 1. feud. 5. pr. non
 cogatur; sicq; nec jure feudi indignus fiet, quia exigenti aliquid
 sibi non conveniens impunè denegatur, *arg. l. ult. ff. de jurisd.*
 Verùm regeritur ad hoc, non attendere jus feudale subtilita- 50
 tem juris civilis, vid. *Ludv. tr. de feudi. p. 52.* sed potius ratio-
 tionem naturalem, quæ ipsa & feminae injungit, Conjugi suo
 in quovis vitæ atque honoris discrimine assistere, quoniam
non decet à capite membrum discedere, c. 1. dist. 12. Tum quoque 51
 dictus §. 2. *J. de injur.* suas patitur exceptiones; nempe si injuria
 Marito illata tangat etiam personam Uxoris, *arg. l. 5. C. de his, 52*
qui accus. non poss. junctâ *l. 29. pr. ff. ad L. Jul. de adult.* potestque
 Uxor Maritum, qui in servitute detinetur, in libertatem vindicare,
l. Amplius. 3. §. 2. ff. de liberali causa. Unde amplius probat
 Gail. *lib. 1. obs. 133. n. 8.* posse Uxorem se se interponere pro
 Marito, & eum defendere, ut libertati restitatur, & à carce-
 re liberetur; *Idemq; testatur de praxi Camerae,* quod Uxoribus
 ejusmodi casu mandata cum vel sine clausula dentur. Dein 53
 tantum *per posse suum* Vasallus Domino subvenire obligatur,
 2. *feud. 7. §. quod verbum.* quod & *Evangelis* illa de fragilitate & in-
 firmitate sexûs oppidò prostermitur; namque si fortuita impo-
 tentia contingat Vasallo, aut eâ is membrorum habitudine
 est, ut aliter juvare Dominum non possit, clamore saltem cie-
 re, & advocare auxiliaturos necesum habet, *Gothofr. ad 1.*
feud. 5. pr. lit. d. & 1. feud. 21. lit. I. Quod perbene callent famina 54
 in omni ferè infortunio & periculo vocem locò auxilij, & pro
 armis adhibere solita; unde etiam ancillæ exprobratur, quæ
 in eodem conclavi cum Domina sua fuerat, potuisset eam au-
 xilium ferre, si non corpore, certè proclamando, ut domesti-
 ci, vel vicini audirent, *l. 1. §. 28. ff. de Scit. Silan.* Tum quo- 55
 que ipsa femina Domino fidelis manere, & ne inimicis ejus
 suas

- Domini consensu feudum perdat? 64. 65.
- Distinctio inter velle & laborare. 66.
- Affectus sine effectu non punitur. 67.
- Vasallus obstinaci malicia Dominum derelinquens merito repudiatur. 68.
- Fides violata eo gravius punitur quod sanctius erat servanda. 69.
- Injuria ab amico vel cognato illata plus afficit, quam facta ab extraneo. 70.
- Majores (Barones) feudatarii ob perfidiam magis puniuntur, quam minores. 71.
- Non solum Vasallus, sed & Dominus feloniam committere potest. 72.
- Dominus etiam Vasallo in periculo non succurrens feudi proprietate excidit. 73.
- De poena Mariti uxorem agrotantem non curantis; remissum. 74.
- Rarisime Domino adimi proprietatem, observatur. 75.
- Ratio ejusdem. 76.
- Epicrisis. 77.
- Nec facile ratione Vasalli ad privationem proceditur. 78.
- Vir atq; Uxor quoad separationem ob desertionem eodem jure censentur. 79.
- Vasallus dotalis Marito potius quam Uxori subvniens excusatur. 80.
- Dominus quodque Vasalli Uxorem vel filiam &c. adulterans directum dominium amittit. 81.
- An major castitas in semina, quam in masculo requiratur? 82.
- Quare Justinianus dicatur Uxoribus. 83.
- Num adulterium ex persona patientis tantum judicandum? 84.
- Vasallus Dominum cucurbitans feudum perdit. 85.
- Quid vocabulo cucurbitandi significetur. 86.
- Deducitur ratio amissionis feudi ob cucurbitationem Domini. 87.
- Patrem afficit etiam injuria suorum. 88.
- Confirmatur exemplo Virginii. 89.
- De differentia internecionis fratris Domini & suprationis sororis. 90.
- Honoris Domino debitis extensio ad ejusdem familiam. 91. 92.
- Si modo turpiter luserit Vasallus cum Uxore Domini, feudum amittit. 93.
- Ampliatur hoc ipsum. 94.
- Diserimen amissionis feudi & dotis ob presumptionem adulterii. 95.
- Quid de osculo? 96.
- Alii adulterandam procurans Uxorem Domini Vasallus penam amissionis feudi subit. 97.
- Ob causam lenocinii Uxoris & Mariti separatio est. 98.
- Anne Vasallo cum extranea adulteri-

teriam committenti etiam feudum sit adimendum? 99.

Rationes: ob quas id affirmandum videatur. 100.

Communiter tamen negatur. 101.

Quid si putes Vassallus, cum Uxore Domini se concumbere? 102.

Moraliter committitur adulterium etiam cum propria conjuge. 103.

Uxor, ignorans maritum decessisse, cum alio concubens ut adultera non punitur. 104.

Nec Vassallus Uxorem Domini ignominanter adulterans feudum privatur. 105.

Ob notabilem feudi deteriorationem idem Vassallo adimi potest. 106.

Uxor solo & fundo aequiparatur. 107.

Uxor à marito bona dissipante dotem aufert. 108.

Dominò feloniam committente, feudi proprietates spectat ad Vassallum. 109.

Dominus à Vassallo directò offensus in ultionem injuriæ feudum capiat. 110.

Facta inter Conjuges separatione Maritus ad consolationem lucratur dotem. 111.

Intercessio Conjugis læsi penam adulterii tollit, vel minuit. 112.

Poterit Dominus Vassallo remittere feloniam. 113.

An, & quomodo etiam Vassallorum

liberi, & agnati feudum priventur? 114, 115.

Maritus, si Uxori adultera adhuc cohabitavit ad separationem agere nonquit. 116.

Et Dominus feloniam remisisse putatur aliquem ut Vassallum tractando. 117.

Quid si uterq; tam Dominus quam Vassallus Felonia reus? 118.

Matrimonia solvuntur per mortem. 119.

Quomodo interitus rei feudalis pereat jus feudi. 120, 121.

Dominum Vassallò interficiente, nexus feudalis dirimitur. 122.

Ampliatio. 123.

Maritus aliquando Uxori aliam leniorem dare potest, non vice versa. 124.

Propter insidias vite alterius ab altero structas datur inter Conjuges separatio. 125.

Conjux Conjugem è medio tollens feudi amissione punitur. 126.

Num Dominus Vassallum adulterum deprehensum licite occidat? 127.

De Vassallo necante Dominum adulterum. 128, 129.

Non aqualis est Mariti atq; Uxoris potestas tori violationem ulciscendi. 130.

Seu Viro, seu femina moriente, solvitur Conjugium. 131, 132.

Ratio. 133.

M

Quò-

*Quomodo feudum in successore
continetur? 134.*

*Heredes Domini contra Vasallum
ad privationem agere nequeunt.
135.*

*Nec Mariti heres contra Uxorem
adulteram validè agit, ut ipsa
dote privetur. 136.*

*Vasalli quoq; heredem actionem su-
per feudi privatione contra Do-*

*minum non habere, eisu matri-
moniali simili firmat. 137.*

*Quando tamen Domini & mariti
heredes contra Vasallum & Uxo-
rem validè agant? 138.*

*Quando contra Vasalli & Uxoris
heredes rectè agatur? 139.*

Conclusio. 140.

Subnexa formula precativa. 141.

I.

- B**ene concordantia matrimonia turbari non debent. l.
1. §. 5. ff. de liberis exhib. Et omni lucro preferenda est
concordia maritalis, l. 5. C. de instit. & substit. dura
enim atque acerba inter Conjuges seperatio est,
arg. l. 12. §. 7. ff. de instr. vel instrum. vocaturque Con-
jugium individua vita consuetudo, §. 1. 7. de patr. potest. Sic nec
vinculum inter Dominum & Vasallum temerè dissolvendum,
quia, ut perpetuò duraret, & usque ad dies vitæ producè retur,
constitutum est, l. feud. 1. §. 1. Si enim non convenit, filium tem-
poralem habere, l. 34. ff. de adopt. nec decebit habere Uxorem
vel Vasallum temporalem; quidquid sit de subditis temporari-
is, vid. Du. à Rhez. Inst. 7. publ. lib. 2. tit. 19. §. 8. Verùm quid erit
stabile inter homines? quærit ipse Imperator, quid ita immobi-
le, ut nullam patiatur mutationem, cum omnis noster status sub
perpetuo motu consistat, Nov. 7. c. 2. pr. cum rerum humanarum
vicissitudo sit, vitæq; inconstans atq; multiformis status, Nov.
Leon. 1. proöem? Causas igitur, ob quas Conjugium Feudaliticum
solvitur, præcipuas, quotquot verum & proprium conjugii
um óðryv nobis monstrabit, perpendemus.

- II. Non autem huc pertinet feudum Apertura seu aperi-
bile, uti quidem germana appellatio Hufſſgebüg. Leben /
Wurm-

Wurmser, *de feud. improp. cl. 3. sect. 20. n. 28.* seducere posset cum, qui illud hac conditione conferri ignorat, ut loco servitorum tempore belli aperiatur certa arx vel castrum Domino extra territorium ipsius situm; unde est jus *Apertura die Deffnung/das Deffnungs-Recht/* *Dn. Struv. c. 4. §. 21.* Cui est proximum quod olim Paganis pudor Virginum & par-
 tus nuptiarum sub clavibus *Jani Portuni & Patulcii* esse creditur sit; indeque sponsam sponsæ clavem dare, usu obtinuerit, *Jacob. Masen, Specul. Imag. c. 77. n. 15.* Traditæ autem claves in divor-
 tio rursus adimebantur, ve etiam ultro remittebantur, *Rit-
 tersh. part. feud. lib. 1. c. 8. q. 30. conf. Idem in Novell. p. 227. n. 1.* Ob-
 latio clavium, *die Schlüssel entgegenragen/* signum est
 non nudi vasallagii, sed subjectionis, & suprema potestatis,
Befold. Thes. Pr. contin. Diether. lib. 5. n. 39. Omnes itaque omni-
 um rerum claves novæ nuptæ semper hæc concedantur, ni-
 si si contra *l. 62. ff. de adil. edict. & l. 50. ff. de rejud. liberalitatis*
sua maritus poenam pati velit; sed hoc ex incidenti. Quem-
 admodum etiam vitium vel defectus superveniens, quam-
 vis ab initio existens merito contrahendum impedivisset;
 matrimonium contractum tamen non rescindit, quia *nihil
 tam humanum, est quam fortuitis casibus mulieris Maritum, vel
 uxorem Viri participem esse, l. 22. §. 7. ff. soluto matrim.* Ita qui-
 dem furiosus, cæcus, surdus & mutus, vel aliâ imperfectione
 laborantes à successione feudi excluduntur, *l. feud. 6. §. mutus, 10
 2. feud. 36. in fin.* Quod sitamen feudum semel justè illis quæsi-
 tum, ob supervenientem casum non est adimendum, *arg. §. 1.
 in fin. J. quib. non est permis. fac. test. Franci. Sonsbec. de
 feud. part. 12. n. 132. seqq. Dn. Struv. Syn. J. feud. c. 9. eb. 10. n. 5.
 multa enim rem fieri impediunt, quæ factam non infringunt,
 c. Quammodum. 25. X. de jurejur. Uti communiter statuunt
 Dd. vid. Dn. Stryk. Tract. de Jure Sens. disser. 2. n. 52. & seqq.*

- 11 *Et disert. 4. n. 71.* Atque hoc obtinebit, si quis casu factus sit inhabilis, nulla sua culpa accedente, conf. Baro Schiënck. *tr. de feud. lib. 1. tit. 6. n. 5.* Eos verò inter, qui se ipsos reddunt inhabiles, & ille censetur, qui habitum religionis assumpsit, Clericusque factus est, qui etiam feudum antè acquisitum perdit,
- 12 *2 feud. 30. in fin.* Cujus ratio dicitur, quod ejusmodi Vassallus desit esse miles seculi, quia factus est miles Christi, *2. feud. 21. 2. feud. 26 §. qui clericus.* ergò miles Christi serviat Christo, milites seculi serviant seculo, *2. feud. 109.* nam, secundum vulgatum: *Pastor cambucam, sambucam fert phaleratus.*
- 14 Mirum autem videri poterat, cur beneficium debeat amittere, qui culpæ nullius potest accusari; imò qui potius præmiò dignus, quod seculo renunciaverit. Ubi tenendum est, multa fieri sine culpa, quæ tamen non fiunt sine causa, c. sine culpa. *23. de R. J. in 6.* causam verò habeas ex *2. feud. 21. in fin.* Aut dicendum cum Gothofr. ad Nov. *5. c. 2. §. 1. lit. R.* non omnes esse Clericos, qui volunt videri, multi enim palliò sanctitatem mentiuntur, qui idcirco non parùm culpæ committunt. (Singulariter & in specie hic Clericorum causam perorans defendensque conferri meretur Baro Schenk. *de feud. lib. 2. tit. 21.*) Verùm quod hodie apud nos feuda hanc ob causam non amittantur, monet Dn.
- 18 Struv. *Synt. J. feud. c. 15. apb. 7.* Nisi fortè quis fiat Monachus, Dn. Carpz. *c. 28. def. 3. num. 2.* confer Sachsén Spiegel *lib. 1. art. 25.* Wer ein Mönch wird/ hat damit den Herr: Schild nieder-
 19 geleet. Nam & maritus monachismum proficens, quantum ad Matrimonium videtur mori aliud pro alio vitæ eligens iter. Nov. *22. c. 5.*
- 20 III. Quantumvis nihil tam naturale sit, quàm eò genere quicquid dissolvere, quò colligatum est. *l. 35. ff. de R. J.* attamen matrimonium solò dissenso nequit dissolvi, quia spiritalia facilius construuntur, quàm destruantur, & quos Deus conjunxit, homo
 21 non debet separare, c. 2. *X. de transl. Episc.* Vassallus autem feudum

dum in manus Domini refutare potest, 2. feud. 9. § 14. quâ factâ refutatione, Conjugii Feudalitii nexus solvitur, arg. 2. feud. 38. & Dominici juris non nisi scintilla quadam ac reliquiæ manent, Hattys. Anal. 7. feud. c. 11. lit. d. De matrimonio castitatis concupiscentiâ dissolvendo, nec non dissolvendo bona gratiâ, uti patriâ linguâ id est Romanâ dicitur, Nov. 140. quæ jure civili permissa sunt, vid. l. un. §. ult. C. de re l. l. x. aff. Nov. 117. c. 10. §. Nov. 22. c. 4. & 5.

IV. Per biennii præscriptionem Sponsa liberatur, si ante hujus spatii decursum finem Sponsus nuptias exequi superfederit, l. 2. C. de Sponsal. conf. Dn. Strauch. Dissert. 2. th. 6. Quamdiu Uxor Maritum malitiosè absentem expectare te- neatur, fusè tractat Finckelth. obs. 100. n. 111. Certè prima id est principalis causa dissolvendi nexus feudalitii existimatur, si Vasallus intra annum & diem à facta mutatione investituræ renovationem petere neglexerit, 2. feud. 24. pr. Vel Dominus petentem intra legitimum tempus non investierit; qui enim terminus ad petendam renovationem Vasallo est præfixus, idem Domino ad concedendam, adeò ut hic proprietate ipsâ, ille feudi jure cadat, Ludvv. Tr. de renovat. invest. p. 391. Porro etiam Dominus feudum jure pleni dominii, tacente & non contradicente Vasallo, per 30. annos possidendò utile dominium contra Vasallum præscribit. Uti Vasallus intra idem temporis spatium rem ut allodiam tenendo, Domino servitiâ nullâ exigente, directum dominium præscribit, Dn. Struv. C. 35. aph. 3. n. 45. quod dicitur *consolidatio*, Dn. Rittersh. par. tit. feud. lib. 2. c. 5. §. 2. Sicque feudum per præscriptionem dissolvitur.

V. At causas, ob quas Dominus & Vasallus velut separantur omnes enumeratas significare, difficile est, quoniam illæ sub aliqua certa regula aut definitione rotunda non comprehendi posse creduntur, 2. feud. 33. Itidemque plurimæ ju-

re civili inventæ sunt causæ, ex quibus nuptiarum solutiones
 fiunt, Nov. 117. c. 8. §. conf. 1. 2. ff. C. de divort. Equidem prover-
 biali schemate circumfertur: *non soli Atride amant Uxores su-*
 31 *as, l. 13. §. 1. ff. ad L. Jul. de adulst.* attamen quis Maritus obse-
 ram umbrosæ & morosæ *Xanthippes* frontem patiatur? Ec-
 quæ Uxor savientis *Sabini* asperitatem toleret? improbi *Ne-*
ratii nequam facinus quænam Coniux perferat? & quis Vir
 improbissima femina *Carfania* maledicentiam? Et quis non
 potius à tam malo contermino liberari, vid. Gothofr. ad l. 35. §.
ult. lit. s. ff. de contr. emt. vel tam malo domesticò, vid. L. un. §. 5. ff.
furti advers. navis. cupiat? quis tandem cervice suâ non excu-
 32 tiat intolerabile non Conjugiū, sed Coniurgiū jugum? Ex iis-
 dem verò etiam ingratiitudinis & repudiū causis vinculum inter
 Dominum & Vasallum dirimendum esse, quibus matrimonia re-
 33 ctè contracta solvuntur, *κατὰ πρὶν* constitutum est, 2. feud. 24.
 §. *prædictis modis.* conf. *Casp. Birsch. Comment. ad b. S.*
Rittersh. part. feud. lib. 2. c. 5. q. 2. p. 371. & q. 3. Rationem con-
 spice apud Alvarottum *ibid. not. 1.* quia de uniformibus meritò
 uniformiter judicari debet; eadem autem æquitas, quæ cadit in
 34 matrimonii dissolutione, insurgit etiam in feudi privatione. Ita-
 que cum hodie duæ tantum receptæ sint causæ, quare Conju-
 ges & quoad vinculum separari possint, & dotis donationis-
 que propter nuptias amissio locum habeat, inque conjugem
 innocentem recidat, Nov. 117. c. 8. 9. *Adulterium* nempe, & *ma-*
licioſa desertio, *Strauch. Disſert. Just. 2. §. 26.* & hæ causæ duæ po-
 35 tissimùm hîc considerabuntur. Nam ipse quoque Feudistarum
antesignanus Obertus de Orto non hic, inquit, *sufficit omnis occa-*
sio, per quam Vasallus accepti beneficii videtur ingratus, sed sunt
quædā ut ita dixerim, egregia ingratiitudinis causæ, quibus feudum
secundum mores Curiarum solet amitti, 2. feud. 23. §. de illa tamen.

36 VI, Quodcunque verò committat delictum Vasallus,
 Dominus non potest eum feudo propriâ auctoritate expelle-

re, aut privare de absoluta potentia, sed requiritur ordo judi-
 ciarius, Alvarott. in 2. feud. 27. §. *quicumque*. 7. n. 2. Culpa enim
 in judicio Parium rirè laudanda & probanda, 1. feud. 21. & 22. §.
 2. Ut ita demum actione legitimè institutà, & causà cognità, 37
 sententia condemnatoria feratur; quæ verè *privatoria*, non
 tantum *declaratoria*, est putanda, Dn. Struv. c. 15. *apbor.* 11. n. 3.
 Ulti conjugibus non licet mox se ipsos ab invicem separare, 38
 quamvis adulterii vel desertionis liquida in alterutro causa
 adsit; sed separatio coram Consistorio debetè petenda, proces-
 sus desertionis formandus, & sententia expectanda, B. Brunn.
 7. *Eccles. lib.* 2. c. 17. & Dn. Stryk. in *addit. add. lib.* 2. c. 17. §. 31. Nec e- 39
 nim nisi in feudo alienato Vassallus ob feloniam ipsò jure feu-
 dum amittit, Dn. Struv. d. C. 15. *apb.* 11. Quod ratione ex legibus 40
 de Maris & Feminae conjunctione confirmat Joan. Thom. de
 Marinistr. de feud. tit. 2. n. 62. quia, ubicunque non exprimitur
 verbum ipsò jure, vel ipso factò, vel æquipollens, cum tractatur
 de pœna, semper intelligitur per sententiam, secundum Bald.
 in l. *si qua*. 2. C. de secund. nupti cont. l. 3. C. de incest. & in ut. nupt.

VII. Nunc primùm videamus, quomodò malitiosà de- 41
 fertione Conjugium nostrum Feudalicium dirimatur. Certè,
 uti modò feci mentionem, non simplariam aut levem obcau-
 sam dividi & separari Conjuges debent. Et, cui semel investi-
 turam fecit Dominus, non tam facilè rursus exuere vestimen-
 tum potest, quàm servo in l. 25. ff. de pecul. semel enim investi-
 tus non est injuste devestiendus, 1. feud. 7. & 3. feud. 1. §. *illis ve-*
rò. nec infestucatus exfestucandus; consule de his vocabb. Ho-
 tomann. de Verb. feud. Sitamen priùs alter Conjugum alte- 42
 rum deseruit animò malitiosò; & vel *Doming malefidus*, vel *Va-*
sallus perfidus & perjurus evalit, 2. feud. 6. in fin. æquitatis ratio
 permittit, ut fidem frangenti fides frangatur, l. *Cum pro-*
ponas. 21. C. de pact. sicque in eo quis puniatur, in quo deliquit,
Autb. omnes peregrini. C. comm. de success. frustra enim sibi fi-
 dem

dem ab alio postulat, qui ipse fidem minimè servat, c. 75. de R. 7. in
 43 6. Quando ergò Vassallus Dominum justè guerram alicui facien-
 tem non adjuvit, 2. feud. 28. sed indictà expeditione publicè
 vocatus ad ipsum defendendum venire super sedit, 2. feud. 55. §. 1.
 vel Dominum suum, cum quo ad prælium ivit, in acie periclitan-
 tem dimisit, 1. feud. 5. pr. 2. feud. 24. §. 2. feloniam committit, &
 tanquam malitiosè deserens feudò privatur. Conf. *Disp. Dn.*
Stryk. de Vassallo Desertore.

- 44 VIII. Sed redit hic dubium jam suprà objectum, scil. Va-
 fallo vicem Uxoris in conjugio præfenti symbolico tenente,
 παρόξενος esse, incumbere eidem defensionem Domini sui,
 quia defeudi Viros ab Uxoribus, minùs convenire putatur
- 45 §. 2. *J. de injur.* cum defensio masculorum sit, 1. 2. ff. *de injur.* Im-
 mò aliquando certi loci defensio ratione feudi Vassallo com-
 mittitur expressè; ut est in feudo *Advocatie*, quò provincia,
 urbs, vel Ecclesia alicui defendenda incumbit. Qualis defen-
 sor seu Advocatus dicitur ein Voigt / Schutz- Herr / oder
 Vogten, Herr / Dn. Struv. *Synt. 7. feud. c. 4. §. 20.* hucque am-
- 46 plius spectant vocabb. Schirm- Vogt / Burs- Vogt. Ma-
 ritus verò stylò quoque Camera Imp. appellatur Ehe- Vogt /
 vel ut qui est procurator, & defensor Uxoris, vid. *Paul Matth.*
- 47 Wehn. *Pr. Obs. lit. E.* in Ehe- Vogts Namen. Et in feudo
Gastaldie Vassallus nominatur Gastaldus h. e. actor vel procu-
 rator rei Dominicæ, *Casp. Bitsch. ad pr. 1. feud. 2.* Cui optimè
 respondet, quod Maritus bonorum Uxoris administrator sic
- 48 legitimus, per *L. ult. C. de pact. convent.* De feudo *Custodie* vel
Guardie idem Bitsch. conferatur, qui vel à German. beswa-
 ren / vel à vet. voce warden deductum refert. Quò pariter
 facit, & Maritum Jure Saxon. Uxoris curatorem esse, vid.
Land- Recht lib. 1. art. 31. ibi; Wann ein Mann ein Weib
 nimt / nimt er Sie in seine Getwehr / und alle ihre Güter
 in rechter Vormundschafft / conf. *Joan. Cöpp. Observ. pr.*
lib.

lib. 1. Observ. 58. n. 10. Ergò aut Vasallus pro femina non stabit, 42
 conf. omninò *sup. Cap. II. §. VI.* aut Dominum campestre preli-
 um habentem sequi, atq; in acie eidem succurrere, *1. feud. §. pr.* non
 cogetur; sicq; nec jure feudi indignus fiet, quia exigenti aliquid
 sibi non conveniens impunè denegatur, *arg. l. ult. ff. de juris d.*
 Verùm regeritur ad hoc, non attendere jus feudale subrilita- 50
 tem juris civilis, vid. *Ludv. tr. de feud. p. 52.* sed potiùs ratio-
 tionem naturalem, quæ ipsa & feminae injungit, Conjugi suo
 in quovis vitæ atq; honoris discrimine assistere, quoniam
non decet à capite membrum discedere, c. 1. dist. 12. Tum quoq; 51
 dictus §. 2. *J. de injur.* suas patitur exceptiones; nempe si injuria
 Marito illata tangat etiam personam Uxoris, *arg. l. 5. C. de bis, §. 2.*
qui accus. non poss. junctà *l. 29. pr. ff. ad. L. Jul. de adult.* potestq; 52
 Uxor Maritum, qui in servitute detinetur, in libertatem vindic-
 care, *l. Amplius. 3. §. 2. ff. de liber. ali. causa.* Unde ampliùs probat
 Gail. *lib. 1. obs. 133. n. 8.* posse Uxorem se se interponere pro
 Marito, & eum defendere, ut libertati restituatur, & à carce-
 re liberetur; *Idemq;* testatur de praxi Camera, quod Uxoribus
 ejusmodi casu mandata cum vel sine clausula dentur. Dein 53
 tantùm *per posse suum* Vasallus Domino subvenire obligatur, 54
 2. *feud. 7. §. quod verbum.* quò & *visus* illa de fragilitate & in-
 firmitate sexus oppidò proster nitur; namq; si fortuita impo-
 tentia contingat Vasallo, aut eà is membrorum habitudine
 est, ut aliter juvare Dominum non possit, clamore saltem cie-
 re, & advocare auxiliaturos necessum habet, Gothofr. ad 1.
feud. §. pr. lit. d. & 1. feud. 21. lit. I. Quod perbene callent faminae 54
 in omni ferè infortunio & periculo vocem locò auxilij, & pro
 armis adhibere solitæ; unde etiam ancillæ exprobratur, quæ
 in eodem conclavi cum Domina sua fuerat, potuisse eam au-
 xilium ferre, si non corpore, certè proclamando, ut domesti-
 ci, vel vicini audirent, *l. 1. §. 28. ff. de SC. Silan.* Tum quo- 55
 quæ ipsa femina Domino fidelis manere, & ne inimicis ejus
 suas

- suas amicitias copulet, cavere, 2. *feud.* 57. aliaque Vasalli officia subire poterit, ita ut eadem non explens hoc amissione feudi luat, vid. 2. *feud.* 24. §. 2. vers. *præterea si*. Conf. l. 48. pr. ff. de *oper. libert.* ubi Uxorem ad officia teneri Marito probatur. Immo tale plerumque servitium Vasallo injungi solet, quod ipse commodè potest expedire; vel indulgetur ei facultas per substitutum præstandi, uti in feudo feminino clarum manifestumque est. In genere autem cujuscunque debiti servitii recusatio caducitatis poenâ plectitur, 2. *feud.* 24. §. 2. vers. *sed non est alia*. nam & sic habet animum deferendi malitiosè Dominum Vasallus. Quod declaratur inde, quia aliàs etiam desertioni comparatur denegatio debiti conjugalis, uti ob hanc quoque causam quoad vinculum rectè dissolvatur matrimonium, referente *Dn. Richt.* Vol. 2. part. 1. conf. 26.
- 59 IX. Quemadmodum tamen, si Uxor missò per calorem repudiò à Marito discedat, brevi reversa divortisse non videtur, l. *Divortium.* 3. ff. de *divort. & repud.* quia sic non intercescit *divortium*; sed tantùm *frivusculum*, h. e. de re frivola subitanea ira, & jurgium, l. 32. §. 12. ff. de *donat. inter V. & Uxor.*
- 60 Similem in modum non ex omni culpa, & ingratitude, per quam est inobediens Domino Vasallus, & sic apud bonos & graves Dominos & Viros ejus opinio gravatur & fama, quod sit inobediens, perdit feudum, 2. *feud.* 24. §. 2. vers. *illud certum.* Andr. ab
- 61 *Ifern.* b. l. n. 7. 8. Sic etsi initio Vasallus ex sui quadam animi festinatione dicto audiens vocanti Domino non sit, & in expeditione spatium competentem venire differat, 2. *feud.* 55. §. 1. quando tamen mox poenitentia ductus se sistit, veniam merebitur, neque enim magnum damnum est in mora modici temporis, l. 21. ff. de *judic.* Imò quamvis ipsâ fervente acie Dominum dereliquerit, & vel metu amittenda vitæ vel propter crudelitatem hostium fugâ se explicaverit, si tamen rediit ad Dominum, quàm primum potuit, dereliquisse non putabitur, vid. *Ma-*

rin. Frecc. comment. feud. lib. 2. p. 252. n. 13. qui hoc inter alia illustrat per l. pleriq. 33. ff. de ritu nupt. ubi mulier mox ad maritum revertens, divertere non dicitur; sed *idem id esse matrimonium*. Adhuc non est vera ac manifesta contumacia in Va-
 63 fallo; qui citatus respondet: *credo me non venturum*, Dn. Schrader. part. 9. c. 7. n. 70. unde *supervenienti obedientia faciliè purgat culpam præcedentem*, quæ in utroque jure feudata regula est. 64
 Nec Vassallus ob conventionem de alienando citra Domini consensum, reali traditione non secutâ, privationis pœnam incurrit, Dn. Struv. c. 13. aphor. 9. n. 5. Et quod magis est, modò 65
 alienatam possessionem incontinenti recuperet, feudum eum retinere Dd. plurimi volunt, Ludvv. Synop. J. feud. c. 17. p. 353. Referenda etiam huc est notabilis & perpulchra Jur. feudalis 66
 distinctio inter *velle*, & *laborare*, aded ut, si voluerit Vassallus Dominum offendere, sed non laboraverit, feudum non amittat, 2. feud. 51. §. 2. Non enim *punitur affectus, nisi sequatur effectus*, Matth. de Afflict. b. l. & pœnitentia in delictis nondum consummatis excusat, vid. Rittersh. partit. J. feud. lib. 2. c. 5. q. 5. 67
in fin. & q. 6. E contrario autem si Vassallus consultò & perniciosè delinquendo perseverat, in obstinaci inobedientia & offensione *ἐν πᾶσι τοῖς* persistens, nec per culpæ aut moræ purgationem, quatenus ei locus relinquitur, sibi consulens, vid. Dn. Schrad. part. 9. c. 7. n. 67. & part. 9. part. princ. 2. sect. 14. 68
 n. 64. & alibi, cum ex perseverantia appareat ejusdem animus malitiosè deserendi, arg. l. 48. ff. de R. J. justissimè certè abdicatur Vassallus, & repudiatur, omniq. Domini beneficiò exuitur. Quæ enim *Conjux prioris est oblita Mariti, non rursus ex priori adjuvabitur*, Nov. 22. c. 36. Quia cum, & aliàs *fidem fallere* 69
grave sit, l. 1. pr. ff. de constit. pecun. & infame, l. 41. C. de transact. tantò gravius hoc vindicandum, quantò majori & sanctiori obligatione personæ v. c. Conjuges fidem sibi invicem stipulati sunt, arg. c. cum quidem. 12. X. de jure jur. Et minorem do- 70
 71

lorem mala ingerunt, quæ ab extraneo inferuntur; *plus vie-
rò ea tormenta servant, quæ ab illis patimur, de quorum ment-
bis bene præsumebamus, Matth. de Afflict. in 1. feud. §. item si fi-
delis. n. 3, in fin. charitas enim debet nos defendere & juvare,
non injuriare & impugnare, arg. l. vindicantem. 17. ff. de Edict.*

71 Quâ occasione insimul observandum, quod annotat Marin.
Frecc. lib. 2. comment. feud. de different. inter feud. & gal. titul.
& alia & c. p. 323. majorem pœnam imponi Baronibus, qui pa-
cem frangunt, quàm minoribus feudatariis; & licet magna &
parva feuda à pari procedant, in hoc tamen differre.

72 X. Jam quomodò adulteriò solvatur Conjugium Feuda-
litium, attendamus. Ante verò, quàm hoc explicare ingredi-
ar, de ipso etiam Domino deservire paucissimis agam, neces-
se est. Jus autem feudale vel unò oculo insipienti patet, tam
à Domino quàm Vasallo feloniam committi posse, 2. feud. 26.
§. Domino. 2. feud. 47. paria enim jura in Domino & Vasallo

73 consistunt, Schrad. p. 7. c. 4. n. 70. Proinde etiam Dominus renu-
ens Vasallo in periculo versanti subvenire, atque opem ferre,
excidit feudi proprietate, Ludvv. Synops. 7. feud. c. 15. in fin.
& in summa, quibus ex causis Vasallus feudò privatur, ex iis-
dem causis id Dominus quoque amittere debet, Contr. Rittersh.

74 in part. feud. lib. 2. c. 7. q. 1. De pœna Mariti, qui Uxorem ægro-
rantem negligit, tempore pestis secum non abducit, vel è do-
lore partus laborantem deserit, de obstetrice aut aliis non
prospiciendo, vid. Dn. Stryk. in addit. ad 7. Eccles. Brunnem. lib.

75 2. c. 17. §. 32. Sed rarissimè & ferè nunquam proprietate suâ exui
Dominos, quotidianam experientiam testem provocat Dn.

76 Eybenius in Elect. 7. feud. c. 11. §. 10. in fin. Cujus rationem dat
Rittersh; d. c. 7. q. 1. quia plerumq. Domini sunt potentiores, &
legum & judiciorum telas, tanquàm aranearum vespa & cra-
brones, vi percurrunt, in quibus imbecilliores, quasi musca &
77 culices, ferè adhaerescunt. Verùm hæc magis occasione facti

quàm

quàm juris contingunt, quamobrem regulam non constituunt. Quanquàm nec desint, qui existimant, moribus non⁷⁸ facile tolerare etiam ratione Vasalli super commisso, & feudi privatione pronunciari, conf. Rittersh. *lib. 2. c. 5. q. 4.* Rosenth. *c. 10. concl. 29. n. 55.* Certè inter Virum atque Uxorem ratione se-⁷⁹ parationis ex capite malitiôsæ desertionis discrimen est nullum, *arg. l. 8. §. 3. C. de repud. ibi: Vir quod, pari sine claudetur;* nisi fortè, quod diutius expectare femina debeat; antequam alii rursus nubat, *arg. l. 9. ff. de his qui not.* Conf. Gothofr. *ad d. l. 8. §. 3. lit. X.* De Vasallo in dotem dato singulare est, quod,⁸⁰ Uxore & Marito servitiò ejus simul egentibus, à pœna excusetur Vasallus, si Marito potiùs, omisâ Dominâ, succurrerit, Rosenthal. *c. 8. concl. 19. n. 8.*

XI. In Adulterio, quò Conjugium dissolvitur, tantùm⁸¹ abest, ut Maritò præ Femina impunitatis prærogativa vel privilegium aliquod competat, ut etiam ipse Dominus, si Uxorem vel Sponsam Vasalli adulteraverit ejusve filiam, sororemve amore venerèò dilexerit, & constupraverit, feudi directò dominiò sit privandus, Rittersh. *part. feud. lib. 2. c. 7. q. 2.* Ulti e-⁸² nim fundamentò innititur nullò, quod majorem in Uxore castitatem, quàm in Viro communiter Dd. exigunt, tanquàm si impudicitia mulierum longè sit detestabilior, fœdiorque, quàm masculorum, *arg. l. un. C. de mul. quæ servis propr. se junx. collatâ l. ult. C. comm. de manumis.* Conf. & *sup. Cap. III. §. XV.* vid. *Johann. Goëdd. l. 101. n. 4. de V. Signif.* ita prorsus etiam *αὐτολόγου* est, Marito, & Maritum præsentanti Domino feudi⁸³ magis esse connivendum. Ut taceam, non minùs Feudistis satyrici quid à parte Maritorum verendum esse, atque pari debet à parte Uxorum Justinianus Imperator, *Uxoriùs* dictus Sutholtio *Disfert. ult. Coroll. 13.* quod adulterii pœnam in femina mitigaverit, *Nov. 134. c. 10.* conf. *Auth. sed bodie. C. ad. L. Jul. de Adult.* Nec alicujus est ponderis, quando adulterium ex-⁸⁴

persona patiente æstimandum vulgò Dd, autumant, *per. l. 18. C. ad. L. jul. de adult.* aded ut jure civili Maritus non cum soluta; uxor verò omninò etiam cum soluto adulterium committat: nam & illo casu adulterium esse jure civili, statuitur *Dn. Philippius pr. Inst. Eccl. 81. n. 2. & seq. lib. 4. tit. 18.*

- 85 XII. Sed de adulterio Conjugii Feudalitii dissolutionis causa sermonem continuo. Apertissimi namque juris est, feudum amitti, si Vassallus Dominum *cucurbitaverit*, 1. *feud. 5. §. item si. & 2. feud. 57.* vel ut alii dicunt *cuculitaverit*, Ger-
 86 manni dicunt, *zum Hahnrey machen*. Hoc autem cucurbitandi vocabulò Feudistæ complexi sunt omnes libidinum effrænatarum impuritates, quas præter Uxorem in personas potestati, affectuique Domini subjectas Vassallus emisit, *Rittersh. lib. 2. c. 5. q. 92.* puta si Dominicæ filiæ, nepti ex filio, nurui, vel sorori Domini in domo adhuc manenti, quæ *in capitulo*, id est innupta, dicitur, sese immiscuerit, 2. *feud. 24. §. rursum.* eas impudicè tangendo, assectando, earumve pudicitiam attentando. Rationem ejus nemo nosse cupiet, quia norunt omnes; quod Vassallus Dominum *cucurbitans*, seu Uxorem ejus adulterio polluens æstimet eundem pro homine *argyū* seu stùpido & inertì, vid. *Hotomann. de Verb. feud. voc. cucurbitare*, qui habeat velut *pro capite cucurbitam*, & *peponem loco cordis*, *Rittersh. d. l.* quæ gravissima in Dominum est
 88 injuria & contumelia. Nec minùs in personis suorum hæc eundem afficit, *arg. §. 7. J. de nox. action. l. 8. §. ult. ff. quod met. caus.* quid enim egriùs ferat bonus paterfam. quàm per scelerata supra tam insignem domesticæ turpitudinis notam sibi
 89 inuri? Unde & *Virginus* quidam nomine castitatem filiæ vitæ quoque ejus præferendam putasse, arreptòque cultrò de tabernaculo filiam interfecisse dicitur, ut morte virginis contumeliam stupri arceret, 1. 2. §. 24. *de orig. Jur.* Et miratur i-
 90 pse Gothofr. quare Vassallus fratrem Domini interneccioni
 dans

dans feudo non privetur, *c. 1. an ille qui interfec. frat. Domin. 2. feud. 37.* privetur autem, si sororem Domini constupraverit? Gothofr. *ad 2. feud. 24. § rursus. lit. r.* Atqui reverentiam honoremque Domino Vassallus debet, & clausulam honesti in forma fidelitatis expressam diligenter observare tenetur, *2. feud. 6. versic. honestum.* De quo jure & Domini familia participat, ut etiam illi debitus honor tribuendus sit, nec contra honestatem, quidquam in eam committendum, quia hæc omnia in personam Domini redundant.

XIII. Ampliantur jam dicta notabiliter, ut adhuc amissionis feudi infligatur pœna, si Vassallus cum Uxore Domini turpiter luserit, *1. feud. 5. §. item si.* non-tangenda tetigerit, Stryk. *de Jure sens. disert. 7. c. ult. n. 24.* vel osculum luxuriosum fixerit, Matthei *de Afflict. in d. text. 1. feud. 5. n. 1.* Quod tunc verum esse, declarat Rosenthalius, etiamsi ex turpi illo lusu adulterium præsumtivè non sit probatum, vel etiam manifestò constet, id non esse secutum; Adducitque ex Dec. *in rubr. C. de edend. n. 2.* in vero conjugio Uxorem propter osculum vel tactum impudicum aliter dotem non amittere. Adeò ut diversa inter dotem & feudum hoc casu ratio sit, quia Vassallus ob inhonestas injurias in Dominum commisas feudum amittit, non item Uxor dotem, Rosenth. *c. 10. concl. 28. n. 5.* Ista tamen de osculo thesis tum pro more regionis, tum pro distinctione osculorum est accipienda, Rittersh. *part. feud. lib. 2. c. 5. q. 95.*

XIV. Perinde autem est, an sit ipse Vassallus adulter, & cubet ipse cuculus, vid. Hotomann. *de Verb. feud. voc. cucurb.* in fin. an agat accipitrem, conf. Guil. Forner. *comment. de feud. p. 101.* tanquam emissarius Domini Uxorem alii adulterandam procurans, sicque turpissimum lenocinium exercens, Andr. ab Isern. *1. feud. 5. n. 12.* Namque etiam simili ex causa licitum esse Uxori à Marito divortium, notat Alvarottus. *in 2. feud.*

2. feud. 24. versic. *item si delator. num. 11. Conf. 1. 8. §. 2. C. d. repud.*

- 99 XV. De quaestione, num etiam Vasallus cum alia, quàm quæ est ex domo seu familia Domini adulterium committens feudi amissione mulctandus sit? *eis ἐξάττειν* disputatur.
- 100 Affirmandum illud videtur ex ratione, quod adulter seu infamis honestè in Curia Domini stare, ei que ministrare nequit; tum qui suæ, suorumvè exultimationi ac famæ non pepercit, nec Domini parceret, *arg. l. 3. §. 6. ff. de bonis eorum, qui mortem &c.* & qui fidem propriè sic dictæ Conjugi promissam temerè violavit, nec Conjugi Domino feudi servaturus creditur; semel enim perfidus, & malus semper præsumitur talis,
- 101 *c. 6. & 24. X. de appellat.* Attamen negativam defendunt *Dn. Rittersh. pars feud. lib. 2. c. 5. q. 123. & alii.* Utramque verò sententiam conciliare intendit *Rosenth. c. 10. concl. 36. n. 44. seqq.*

- 102 XVI. Planè Vasallus, qui existimat cum Domini Uxore, filia, nepte, vel sorore se concumbere; cum tamen Uxor propria in loco ad hoc scelus destinato Viro suo se stiterit, & oscula non adulterina sed sincera ignorantia quidem præbuerit, feudum non perdit. Quamvis enim ita à Vasallo moraliter utique committatur adulterium etiam cum propria con-
- 103
- 104 juge, hoc tamen in foro pœnali externo non attenditur. Sicuti porro si femina maritum adhuc in vivis credens se stuprari patiatur à juvene, qui eadem fuit opinione, cum eodem tempore jam deceserit maritus, in neutrius persona adulterii pœna locum habet, *Brunn. ad L. Genero. 8. n. 3. ff. de his qui not.*
- 105 E diverso nec feudum perdit Vasallus Uxorem Domini ignoranter adulterando, v. c. quando, ut allegat ex *glos. Matth. de Affict. in 1. feud. §. 5. item si fidelis. n. 5. ipsa iur. ad lectum Vasalli de nocte sine lumine, & Vasallus credens esse suam Uxorem, habuit rem cum ea.*

XVII. Tanquàm in transitu hic consideratur, propter 106
 abusum vel insignem feudi deteriorationem saltem dolò vel
 latà culpà Vasalli factam eundem repudiari posse, *Dn. Schra-*
der. p. 9. c. 6. n. 68. Juris enim abusus punitur amissione juris
 per vulgata, conf. *Alvarott. in 2. feud. 27. §. quicumq.* 7. Sicùt 107
 etiam legitima & iusta separationis causa est, quando Maritus
Uxore suà, quæ dicitur *fundus fecundus*, *Nov. Leon. 98.* per le-
 nocinium abuti, ejusque castitatem aliis prostituere audet,
arg. l. 8. §. 2. C. de repud. Nam aliàs quoque mater solo compara-
 tur, & vis patris *sato*, *Jacob. Cujac. ad §. 4. J. de J. person.* Et 108
Uxor etiam constante matrimonio dotem potest reperere,
 si Maritus vel dolò vel culpà ad inopiam vergat, & bona dissi-
 pet, *l. 24. pr. ff. solut. matrim. l. 29. C. de jure dot.*

XVIII. Ut quoque sciamus, ad quem pertineat feudum 109
 delictò vel culpà Domini, aut Vasalli apertum: res est confe-
 cta: Domino feloniam committente, proprietatem indistinctè
 Vasallo applicari, *Ludvv. Tr. de feud. c. 18. p. 382.* Vasallo au- 110
 tem delinquente, distinctio est adhibenda, ut, si quid in a-
 lium extraneum sit commissum, Vasalli successorì seu proxi-
 mo agnato feudum aperiatur; sin peccatum fuerit in Domi-
 num, ad eundem feudum revertatur, *ut hanc saltem habeat con-*
temptus atq. injuria sua ultionem, per textum expressum *2. feud.*
24. §. denig. quasi ad solatium, sicùt cum elegantiglossa d. l. ele-
 ganter connotat *Dn. Rittersh. lib. 2. c. 6. q. 22.* Modò abhinc 111
 non diversò, justà inter Conjuges divortii causà existente,
 pars innocens & læsa lucro habet dotem, ante nuptialem do-
 nationem, & tantum ex alia Mariti vel Uxoris substantia,
 quantum dotis vel donationis propter nuptias tertia pars esse
 cogoscitur, *idq. pro tali injuria*, ut loquitur *Nov. 117. c. 9. §. 5.*
Quod optimè illustrat Leo Imperator Nov. 32. hisce verbis:
quoniam maritum pro tantà injuria citra consolationem relinqui
non oportet; in matrimonii jus injuria mulieris dotem percipien-
do se consolator.

- 112 XIX. Quia verò inhumanum putatur, *venia nullam esse rationem*, l. 6. §. 3. ff. de his qui not. potest Conjux innocens remittere injuriam sibi illatam, atque intercedere pro delinquente, non solum ne tori separatio inducatur, sed & ut favore matrimonii poena condonetur, vel mitigetur, arg. *Auth. sed bodie. C. ad L. Jul. de adult. Dn. Carpz. Pr. Cr. p. 1. q. 55.* Et poterit Dominus delicti in se perpetrati seu commissæ felonie veniam concedere Vasallo; gratia enim potior, & potentior est jure,
- 114 Gothofr. ad 2. feud. 31. lit. n. Præsertim cum quodammodo durum & acerbum sit, ob culpam patris delinquentis filios etiam & agnatos reliquos omnes excludi, quod ita jure feudali scriptum est, Rittersh. lib. 2. c. 6. q. 23. & seqq. Liberum ergo erit Domino, gratiam facere, Rittersh. d. l. q. 30. minimum Vasalli liberis, aut post eorum mortem agnatis feudum relinquere; quod ad agnatos simpliciter reverti, statuunt Dn. Struv. Syn.
- 116 J. feud. c. 10. aphor. 8. n. 5. & Alii. Quemadmodum verò non solum expressa adulterii remissio impedit divortium, sed & tacita ex facto seu copula oriunda; nempe si, postquam delicti scientiam sibi comparavit Maritus, Uxori nihilominus, cohabitaverit carnaliter, debitumvè conjugale præstiterit, B.
- 117 Brunn. J. Eccle. lib. 2. c. 17. tb. 20. Ita pariter Vasallus Domino censetur reconciliatus, si post commissam caducitatem eum Dominus etiamnum appellaverit Vasallum suum, Fidelem, aut Parem curiæ; nec non si servitia debita & consveta ab eo receperit, vel tantum exegerit, Ludvv. tr. feud. c. ult. p. 420.
- 118 seqq. Denique ubi Dominus ipse enormem feloniam commisit, nec Vasallo oberit causa amissionis vel repudii; paria enim & inter Conjuges delicta mutuâ compensatione tolluntur, l. Viro. 39. ff. soluto matrim. conf. Schrad. p. 9. c. 4. n. 50. seqq. spectatque huc illud Juvenalis: — frustra

Clodius accusat mæchum, Catilina Cethegum.

- 119 XX. Verum ut supremum fabulæ actum addam ultima-

tò ad id, quod omnium rerum ultimum est, me converto, mortem scilicet. Nam *matrimoniorum terminum, quæ omnia similiter solvit, mors expectat*, dicit Imperator, Nov. 22. c. 20. conf. l. i. ff. de divort. 1. Cor. VI. Morte itidem Conjugium nostrum Feudalium dirimitur. Mortem improprie & abusive dictam quod spectat; *res enim sunt multe mortales*, l. 11. §. 2. ff. de minor. Sic interitu rei ipsius in feudum concessæ vassallagii jus extinguitur, quando fundus feudalis chasmate periit, insula feudalis exusta &c. Rittersh. lib. 2. c. 6. §. 9. Licet, ædibus collapsis vel incendio consumtis, adhuc in area feudum subsistat, Struv. C. 15. aphor. 4. quod & de area fundi dotalis nemini dubium est.

XXI. Morte violentà & funestà nexus feudalis dissolvitur, si Vassallus Dominum *assaserit*, 1. feud. §. seu *insultaverit*, Alvarott. b. limpias manus in personam ejus ingesserit, & nefarie ipsi vitam eripuerit, 2. feud. 24. §. 2. vers. *porro si*. (de phrasi juris feudalis *morti insidiatus*, vid. Casp. Bitsch. Comm. h. l. i. Notab.) Quod multi Dd. extendunt ad casum, quò Vassallus manum tantum contra Dominum levavit, vid. Ludvv. Synops. J. feud. c. 16. p. 327. Ipsa enim manus levatio, seu *admenatio*, uti vocatur, satis per se continet injuriæ, licet verbera non sequantur, l. 15. §. 1. ff. de injur. conf. peculiaris disert. Dn. Taboris de *Admenatione in Armament. Justin.* Facit huc, quod nunquam accepimus, Maritum immorigerum verberibus corrigere, atque emendare Femine concessum esse; tamen aliquando Maritus leniorem alapam Uxori infligere, & pro ratione commissæ eam verbis & verberibus castigare possit, Dn. Stryk. in *Addit. ad J. Eccles. Brunnem. lib. 2. c. 17. §. 31.* conf. Baltb. Contr. Zahn. Ichnogr. Municip. c. 34. n. 9. Ceterum machinatio in mortem Conjugis, si venenò vel aliter Maritus Uxori, & vice versà insidiatus fuerit, sufficiens divortii causa est, arg. c. 1. X. de divort. & l. 8. §. 2. C. de repud. ibi: *vite*

- venenò aut gladiò, &c. & §. 3. ibi: *venenò, vel gladiò, aut alio simili modò insidiatricem &c. aut manus audaces sibi pro-*
- 126 *baverit ingerentem, conf. 2 feud. 24. §. 2. vers. porro sf.* Conjux quoque Conjugem interneccioni dans, sive Maritus sive Uxor sit Vassalla, ceu parricida feudò privari potest, Rosenth. c. 10.
- 127 *concl. 36 n. 11. Quod si autem Dominus invenerit, seu ἐπ' αὐτοῦ φέσῃ Vassallum adulterum cum Uxore sua deprehenderit, licet eundem occidit, & feudum lucratur, atque hoc secundum l. Gracchus. 4. C. ad L. Jul. de adult. & l. Marito, 24. ff. cod. prolixiùs deducit, & confirmat Matth. de Afflict. in 1. feud. 5. §. item si fidelis. n. 3. hoc inter alia utens argumentò, quia Vassallus per adulterium, uti inquit, occidit Domini bonorem; cui addo legem ἐπ' αὐτοῦ φέσῃ 3. C. de Episc. aud. ibi: homicida,*
- 128 *quod fecit, expectet.* Vicissim quoque Vassallus Dominum in adulterio Uxoris suæ deprehensum è medio tollens feudum
- 129 propterea non perdit, Rittersh. *part. feud. lib. 2. c. 5. q. 8.* Ubi tamen communiter statuunt Feudistæ, ab alia pœna extraordinaria non liberari Vassallum etiam adulterum Dominum necantem, arg. l. 38. §. 9. ff. ad l. Jul. de adult. vid. Matth. de Afflict. d. l. n. 5. Schrader. p. 6. c. 4. n. 92. Huic forsassis conveniet, non parem Uxori & Marito violati tori vindictam jure permissam reperiri, seu non ita licere Uxori adulteram, atque Marito adulterum deprehensum impunè perimere; *imprimis enim Maritum genialis tori vindicem esse oportet, l. 30. C. ad L. Jul. de adult.*
- 131 XXII. De Morte sicca & naturali quod restat, est eadem ferè tanquàm simultanea rerum & jurium ἀνάλλυσις; sive enim morte viri, sive sine mulieris solvitur matrimonium, Nov. 22. c. 20. pr. Omnibus quippe hominibus terminus vitæ est mors, Nov. 1.
- 132 c. 1. §. 4. in fin. Unde seu Dominum seu Vassallum fati conditio rapuerit, ruptum quoque erit inter eos vinculum feudale; alterutro vitæ decedente, finitur nexus conjugalis. Nam bene-

benevolentia atque amoris obligatio, & fidelitatis jureju- 133
randò facta præstatio, tanquàm personalia cum personà ex-
tinguuntur, Rittersh. *lib. 1. c. 9. §. 11.* Ut hinc si jus feudi con- 134
tingari per successores debeat, solennissimè sit renovandum;
Es muß das Lehen auffß neu gemuthet werden.

XXIII. Tandem ipsa etiam feudi caducitas solvitur 135
morte Vasalli vel Domini, *Sebast. Medic. Tr. Mors omnia
solvit. concl. 43* Nam si defensionia Vasalli Dominus totò vitæ
tempore querelam non movit, heredibus ejus non patet via
agendi idcirco ad feudi privationem, *Dn. Schrader. p. 2. part.
princ. 9. sect. 10. v. 5.* Quam decisionem stabilire satagit ipse 136
Schraderus communi Dd. conclusione: heredem Mariti non
posse conqueri de adulterio Uxorìs hunc in finem, ut ideò do-
te priveretur Uxor eò casu, quò Maritus de adulterio hoc totò
vitæ tempore non fuit conquestus, *ibid. v. 6. Rittersh. part.
feud. lib. 1. c. 1. §. 10.* Morum enim coercitio Uxorìs ad heredes
non pertinet, *l. 15. §. 1. ff. solutio matrim. conf. Goth. h. l. l. At.* 137
que uti petitio & persecutio illarum pœnarum, quæ in favo-
rem liberorum primì matrimonii contra parentes transeun-
tes ad secunda vota sunt introductæ, non transeunt ad heredes
filiorum, qui de hoc nunquàm querimonjum habuerunt; ita
etiam heres Vasalli contra Dominum propter delictum per-
petratum ad privationem proprietatis actionem intentare
nequit, *Schrader, d. sect. 10. v. 6. 7.* Hoc autem limitatur in- 138
ter cetera, fallitque, cum pœna privationis ipsò jure infligitur
Vasallo; & cum Dominus jam tum litem instituit, vel com-
missam feloniam querelam insecutus est, aut ex justa ignorantia,
absentia, aliave causa impeditus fuit, *Schrader. d. l. v. 7. 8. 10. &
12.* Ubi utrumque rursus casum ex convenientia cum causa re-
pudii ex adulterio in vero matrimonio explanat & illustrat;
quia nempe dictis modis similiter heres Mariti Uxorem dote
privare poterit. Idem quoque de passiva caducitatis actio- 139

lorem mala ingerunt, quæ ab extraneo inferuntur; plus vi-
ro ea tormenta sentiunt; quæ ab illis patimur, de quorum ment-
ibus bene præsumebamus, Matth. de Afflict. in 1. feud. §. Si item si fi-
delis. n. 3, in fin. charitas enim debet nos defendere & juvare,
non injuriare & impugnare, arg. l. vindicantem. 17. ff. de Evid.

71 Quâ occasione insimul observandum, quod annotat Marin.
Frecc. lib. 2. comment. feud. de different. inter feud. r. gal. titul.
& alia & c. p. 323. majorem poenam imponi Baronibus, qui pa-
cem frangunt, quàm minoribus feudatariis; & licet magna &
parva feuda à pari procedant, in hoc tamen differre.

72 X. Jam quomodò adulteriò solvatur Conjugium Feuda-
litium, attendamus. Ante verò, quàm hoc explicare ingredi-
ar, de ipso etiam Domino defertore paucissimis agam, neces-
se est. Jus autem feudale vel unò oculo insipienti patet, tam
à Domino quàm Vasallo feloniam committi posse, 2. feud. 26.
§. Domino. 2. feud. 47. paria enim jura in Domino & Vasallo
consistunt, Schrad. p. 7. c. 4. n. 70. Proinde etiam Dominus renu-
ens Vasallo in periculo versanti subvenire, atque opem ferre,
excidit feudi proprietate, Ludvv. Synops. 7. feud. c. 15. in fin.
& in summa, quibus ex causis Vasallus feudò privatur, ex iis-
dem causis id Dominus quoque amittere debet, Contr. Rittersh.

74 in part. feud. lib. 2. c. 7. q. 1. De poena Mariti, qui Uxorem agro-
rantem negligit, tempore pestis secum non abducit, vel è do-
lore partus laborantem deserit, de obstetrice aut aliis non
prospiciendo, vid. Dn. Stryk. in addit. ad 7. Eccles. Brunneri. lib.

75 2. c. 17. §. 32. Sed rarissimè & ferè nunquam proprietate suâ exui
Dominos, quotidianam experientiam testem provocat Dn.

76 Eybenius in Elect. 7. feud. c. 11. §. 10. in fin. Cujus rationem dar
Rittersh. d. c. 7. q. 1. quia plerumq. Domini sunt potentiores, &
legum & judiciorum telas, tanquàm aranearum respa & cre-
brones, vi percurrunt, in quibus imbecilliores, quasi muscæ &

77 culices, ferè adhaerescunt. Verùm hæc magis occasione facti
quàm

quàm juris contingunt, quamobrem regulam non constituunt. Quamquàm nec desint, qui existimant, moribus non⁷⁸ facile tolerare etiam ratione Vasalli super commisso, & feudi privatione pronunciari, conf. Rittersh. *lib. 2. c. 5. q. 4.* Rosenth. *c. 10. concl. 29 n. 55.* Certè inter Virum atque Uxorem ratione se-⁷⁹ parationis ex capite malitiosæ desertionis discrimen est nullum, arg. *l. 8. §. 3. C. de repud. ibi: Vir quoq; pari sine claudetur;* nisi fortè, quod diutius expectare femina debeat; antequam alii rursus nubat, arg. *l. 9. ff. de his qui not.* Conf. Gothofr. *ad d. l. 8. §. 3. lit. X.* De Vasallo in dotem dato singulare est, quod,⁸⁰ Uxore & Marito servitiò ejus simul egentibus, à pœna excusetur Vasallus, si Marito potiùs, omisâ Dominâ, succurrerit, Rosenthal. *c. 8. concl. 19. n. 8.*

XI. In Adulterio, quò Conjugium dissolvitur, tantùm⁸¹ abest, ut Maritò præ Femina impunitatis prærogativa vel privilegium aliquod competat, ut etiam ipse Dominus, si Uxorem vel Sponsam Vasalli adulteraverit ejusve filiam, sororemve amore venerè dilexerit, & constupraverit, feudi directiò dominiò sit privandus, Rittersh. *part. feud. lib. 2. c. 7. q. 2.* Uti e-⁸² nim fundamentò innititur nullò, quod majorem in Uxore castitatem, quàm in Viro communiter Dd. exigunt, tanquàm si impudicitia mulierum longè sit detestabilior, sædiorque, quàm masculorum, arg. *l. un. C. de mul. quæ servis propr. se junx. collatâ l. ult. C. comm. de manumis.* Conf. & *sup. Cap. III. §. XV.* vid. *Johann. Goëdd l. 101. n. 4. de V. Signif.* ita prorsus etiam ἀνακόλυτον est, Marito, & Maritum præsentanti Domino feudi⁸³ magis esse connivendum. Ut raceam, non minùs Feudistis satyrici quid à parte Maritorum verendum esse, atque pari debet à parte Uxorum Justinianus Imperator, *Uxorius* dictus Sutholtio *Disfert. ult. Coroll. 13.* quod adulterii pœnam in femina mitigaverit, *Nov. 134. c. 10.* conf. *Auth. sed bodie. C. ad. L. Jul. de Adult.* Nec alicujus est ponderis, quando adulterium ex-⁸⁴

persona patiente æstimandum vulgò Dd, autumant, *per. l. 18. C. ad. L. jul. de adult.* adeò ut jure civili Maritus non cum soluta; uxor verò omninò etiam cum soluto adulterium committat: nam & illo casu adulterium esse jure civili, statuitur Dn. Philippius *usu pr. Inst. Eccl. 81. n. 2. & seq. lib. 4. tit. 18.*

- 85 XII. Sed de adulterio Conjugii Feudalitii dissolutionis causa sermonem continuo. Apertissimi namque juris est, feudum amitti, si Vassallus Dominum *cucurbitaverit*, i. *feud. 5. §. item si. & 2. feud. 57.* vel ut alii dicunt *cuculitaverit*, Ger-
 86 manni dicunt, zum *Hahnreymachen*. Hoc autem cucurbitandi vocabulò Feudistæ complexi sunt omnes libidinum effrænatarum impuritates, quas præter Uxorem in personas potestati, affectuique Domini subjectas Vassallus emisit, Rittersh. *lib. 2. c. 5. q. 92.* puta si Dominicæ filiæ, nepri ex filio, nuri, vel sorori Domini in domo adhuc manenti, quæ *in capitulo*, id est innupta, dicitur, se se immiscuerit, *2. feud. 24. §. rursum.* eas impudicè tangendo, assectando, earumve pudicitiam
 87 attentando. Rationem ejus nemo nosse cupiet, quia norunt omnes; quod Vassallus Dominum *cucurbitans*, seu Uxorem ejus adulterio polluens æstimet eundem pro homine *dégén* seu stùpido & inertì, vid. Hotomann. *de Verb. feud. voc. cucurbitare*, qui habeat velut *pro capite cucurbitam*, & *peponem loco cordis*, Rittersh. *d. l.* quæ gravissima in Dominum est
 88 injuria & contumelia. Nec minùs in personis suorum hæc eundem afficit, *arg. §. 7. J. de nox. action. l. 8. §. ult. ff. quod met. caus.* quid enim egriùs ferat bonus paterfam. quàm per scelera-
 89 tati supra tam insignem domesticæ turpitudinis notam sibi injuri? Unde & *Virginus* quidam nomine castitatem filiæ vitæ quoque ejus præferendam putasse, arreptòque cultrò de taberna lanionis filiam interfecisse dicitur, ut morte virginis contumeliam stupri arceret, *l. 2. §. 24. de orig. Jur.* Et miratur i-
 90 pse Gothofr. quare Vassallus fratrem Domini internecioni dans

dans feudò non privetur, *c.1. an ille qui interfec. frat. Domin. 2. feud. 37.* privetur autem, si sororem Domini constupraverit? Gothofr. *ad 2. feud. 24. §. rursus. lit. r.* Atqui reverentiam honoremque Domino Vassallus debet, & clausulam honesti in forma fidelitatis expressam diligenter observare tenetur, *2. feud. 6. versic. honestum.* De quo jure & Domini familia participat, ut etiam illi debitus honor tribuendus sit, nec contra honestatem, quidquam in eam committendum, quia hæc omnia in personam Domini redundant.

XIII. Ampliantur jam dicta notabiliter, ut adhuc amissionis feudi infligatur pœna, si Vassallus cum Uxore Domini turpiter luserit, *1. feud. 5. §. item si.* non-tangenda tetigerit, Stryk. *de Jure sens. disert. 7. c. ult. n. 24.* vel osculum luxuriosum fixerit, *Matth. de Afflict. in d. text. 1. feud. 5. n. 1.* Quod tunc verum esse, declarat Rosenthalius, etiamsi ex turpi illo lusu adulterium præsumtivè non sit probatum, vel etiam manifestò constet, id non esse secutum; Adducitque ex Dec. *95 in rubr. C. de edend. n. 2.* in vero conjugio Uxorem propter osculum vel tactum impudicum aliter dotem non amittere. Aded ut diversa inter dotem & feudum hoc casu ratio sit, quia Vassallus ob inhonestas injurias in Dominum commissas feudum amittit, non item Uxor dotem, Rosenth. *c. 10. concl. 28. n. 5.* Ista tamen de osculo thesistum promovere regionis, tum pro distinctione osculorum est accipienda, Rittersh. *part. feud. lib. 2. c. 5. §. 95.*

XIV. Perinde autem est, an sit ipse Vassallus adulter, & cubet ipse cuculus, vid. Hotomann. *de Verb. feud. voc. cucurb.* in fin. an agat accipitrem, conf. Guil. Forner. *comment. de feud. p. 101.* tanquam emisarius Domini Uxorem alii adulterandam procurans, sicque turpissimum lenocinium exercens, Andr. ab Isern. *1. feud. 5. n. 12.* Namque etiam simili ex causa citum esse Uxori à Marito divortium, notat Alvarottus. *in 2. feud.*

2. feud. 24. versic. item si delator. num. 11. Conf. 1. 8. §. 2. C. d. repud.

- 99 XV. De quaestione, num etiam Vasallus cum alia, quàm quæ est ex domo seu familia Domini adulterium committens feudi amissione mulctandus sit? *εις ἐκάτερον* disputatur.
- 100 Affirmandum illud videtur ex ratione, quod adulter seu infamishonestè in Curia Domini stare, eique ministrare nequit; tum qui suæ, suorumvè existimationi ac famæ non pepercit, nec Domini parceret, *arg. l. 3. §. 6. ff. de bonis eorum, qui mortem &c.* & qui fidem propriè sic dictæ Conjugi promissam temerè violavit, nec Conjugi Domino feudi servaturus creditur; semel enim perfidus, & malus semper præsumitur talis,
- 101 *c. 6. & 24. X. de appellat.* Attamen negativam defendunt *Dn. Rittersh. part. feud. lib. 2. c. 5. q. 123. & alii.* Ultramque verò sententiam conciliare intendit *Rosenth. c. 10. concl. 36. n. 44. seqq.*

- 102 XVI. Planè Vasallus, qui existimat cum Domini Uxore, filia, nepte, vel sorore se concumbere; cùm tamen Uxor propria in loco ad hoc scelus destinato Viro suo se stiterit, & oscula non adulterina sed sincera ignorantique quidem præbuerit, feudum non perdit. Quamvis enim ita à Vasallo moraliter utique committatur adulterium etiam cum propria con-
- 103
- 104 juge, hoc tamen in foro pœnali externo non attenditur. Sicuti porrò si femina maritum adhuc in vivis credens se stuprari patiatur à juvene, qui eadem fuit opinione, cùm eodem tempore jam deceserit maritus, in neutrius persona adulterii pœna locum habet, *Brunn. ad L. Genero. §. n. 3. ff. de his qui not.*
- 105 E diverso nec feudum perdit Vasallus Uxorem Domini ignoranter adulterando, v. c. quando, ut allegat ex *glos. Matth. de Afflict. in 1. feud. §. item si fidelis. n. 5. ipsa vivit ad lectum Vasalli de nocte sine lumine, & Vasallus credens esse suam Uxorem, habuit rem cum ea.*

XVII. Tanquàm in transitu hic consideratur, propter 106
 abusum vel insignem feudi deteriorationem saltem dolò vel
 lata culpà Vasalli factam eundem repudiari posse, *Dn. Schra-*
der. p. 9. c. 6. n. 68. Juris enim abusus punitur amissione juris
 per vulgata, *conf. Alvarott. in 2. feud. 27. §. quicunq.* 7. Sicut 107
 etiam legitima & justa separationis causa est, quando Maritus
Uxore suà, quæ dicitur *fundus fecundus*, *Nov. Leon. 98.* per le-
 nocinium abuti, ejusque castitatem aliis prostituere audet,
arg. l. 8. §. 2. C. de repud. Nam aliàs quoque mater solo compara-
 tur, & vis patris *satis*, *Jacob. Cujac. ad §. 4. J. de J. person.* Et 108
Uxor etiam constante matrimonio dotem potest reperere,
 si Maritus vel dolò vel culpà ad inopiam vergat, & bona dissi-
 pet, *l. 24. pr. ff. solut. matrim. l. 29. C. de jure dot.*

XVIII. Ut quoque sciamus, ad quem pertineat feudum 109
 delictò vel culpà Domini, aut Vasalli apertum: res est confe-
 cta: Domino feloniam committente, proprietatem indistinctè
 Vasallo applicari, *Ludvv. Tr. de feud. c. 18. p. 382.* Vasallo au- 110
 tem delinquente, distinctio est adhibenda, ut, si quid in al-
 lium extraneum sit commissum, Vasalli successoris seu proxi-
 mo agnato feudum aperiatur; sin peccatum fuerit in Domi-
 num, ad eundem feudum revertatur, *ut hanc saltem habeat con-*
tentus atq; injuria sua ultionem, per textum expressum *2. feud.*
24. §. deniq. *quasi ad solatium*, sicut cum elegantiglossa d. l. ele-
 ganter connotat *Dn. Rittersh. lib. 2. c. 6. §. 22.* Modò abhinc 111
 non diversò, justà inter Conjuges divortii causà existente,
 pars innocens & læsa lucro habet dotem, ante nuptialem do-
 nationem, & tantum ex alia Mariti vel Uxoris substantia,
 quantum dotis vel donationis propter nuptias tertia pars esse
 cogoscitur, *idq; pro tali injuria*, ut loquitur *Nov. 117. c. 9. §. 5.*
Quod optimè illustrat Leo Imperator *Nov. 32.* hisce verbis:
quoniam maritum pro tantainjuria citra consolationem relinqui
non oportet; in matrimonii jus injuria mulieris dotem percipien-
do se consolator.

- 112 XIX. Quia verò inhumanum putatur, *venia nullam esse rationem*, l. 6. §. 3. ff. de his qui not. potest Conjux innocens remittere injuriam sibi illatam, atque intercedere pro delinquente, non solum ne tori separatio inducatur, sed & ut favore matrimonii poena condonetur, vel mitigetur, arg. *Auth. sed*
 113 *hodie. C. ad L. Jul. de adult. Dn. Carpz. Pr. Cr. p. 1. q. 55.* Et poterit Dominus delicti in se perpetrati seu commissi felonie veniam concedere Vasallo; gratia enim potior, & potentior est jure,
 114 Gothofr. ad 2. feud. 31. lit. n. Praesertim cum quodammodo durum & acerbum sit, ob culpam patris delinquentis filios etiam & agnatos reliquos omnes excludi, quod ita jure feudali scriptum est, Rittersh. lib. 2. c. 6. q. 23. & seqq. Liberum ergo erit Domino, gratiam facere, Rittersh. d. l. q. 30. minimum Vasalli liberis, aut post eorum mortem agnatis feudum relinquere; quod ad agnatos simpliciter reverti, statuunt Dn. Struv. Syn.
 116 J. feud. c. 10. aphor. 8. n. 5. & Alii. Quemadmodum verò non solum expressa adulterii remissio impedit divortium, sed & tacita ex facto seu copula oriunda; nempe si, postquam delicti scientiam sibi comparavit Maritus, Uxori nihilominus, cohabitaverit carnaliter, debitumvè conjugale praestiterit, B.
 117 Brunn. J. Eccles. lib. 2. c. 17. th. 20. Ita pariter Vasallus Domino censetur reconciliatus, si post commissam caducitatem eum Dominus etiamnum appellaverit Vasallum suum, Fidelem, aut Parem curiae; nec non si servitia debita & consvera ab eo receperit, vel tantum exegerit, Ludvv. tr. feud. c. ult. p. 420.
 118 seqq. Denique ubi Dominus ipse enormem feloniam commisit, nec Vasallo oberit causa amissionis vel repudii; paria enim & inter Conjuges delicta mutuà compensatione tolluntur, l. Viro. 39. ff. soluto matrim. conf. Schrad. p. 9. c. 4. n. 90. seqq. spectatque huc illud Juvenalis: — frustra

Clodius accusat mæcbum, Catilina Cethegum.

to ad id, quod omnium rerum ultimum est, me converto, mortem scilicet. Nam *matrimoniorum terminum, quæ omnia similiter solvit, mors expectat*, dicit Imperator, *Nov. 22. c. 20. conf. l. 1. ff. de divorc. 1. Cor. VII.* Morte itidem Conjugium nostrum Feudalicum dirimitur. Mortem improprie & abusive dictam quod spectat; *res enim sunt multæ mortales, l. 11. §. 2. ff. de minor.* Sic interitu rei ipsius in feudum concessæ vassallagii jus extinguitur, quando fundus feudalis chasmate periit, insula feudalis exusta &c. *Rittersh. lib. 2. c. 6. §. 9.* Licet, adibus ¹²¹ collapsis vel incendio consumtis, adhuc in area feudum subsistat, *Struv. C. 15. aphor. 4.* quod & de area fundi totalis nemini dubium est.

XXI. Morte violentâ & funestâ nexus feudalis dissolvitur, si Vassallus Dominum *assalierit, 1. feud. 5.* seu *insultaverit*, *Alvarott. b. l.* impias manus in personam ejus ingesserit, & nefarie ipsi vitam eripuerit, *2. feud. 24. §. 2. vers. porro si.* (de phrasi juris feudalis *morti insidiatus*, vid. *Casp. Bitsch. Comm. h. l. 1. Notab.*) Quod multi Dd. extendunt ad casum, quod Vassallus ¹²³ manum tantum contra Dominum levavit, vid. *Ludvv. Synops. 3. feud. c. 16. p. 327.* Ipsa enim manus levatio, seu *admenatio*, uti vocatur, satis per se continet injuriæ, licet verbera non sequantur, *l. 15. §. 1. ff. de injur. conf. peculiaris disert. Dn. Taboris de Admenatione in Armament. Justin.* Facit huc, ¹²⁴ quod nunquam accepimus, Maritum immorigerum verberibus corrigere, atque emendare Femina concessum esse; tamen si aliquando Maritus leniorem alapam Uxori infligere, & pro ratione commissi eam verbis & verberibus castigare possit, *Dn. Stryk. in Addit. ad 3. Eccles. Brunnem. lib. 2. c. 17. §. 31. conf. Balb. Contr. Zahn. Ichnogr. Municip. c. 34. n. 9.* Ceterum ¹²⁵ machinatio in mortem Conjugis, si veneno vel aliter Maritus Uxori, & vice versa insidiatus fuerit, sufficiens divortii causa est, arg. *c. 1. X. de divorc. & l. 8. §. 2. C. de repud. ibi: vitæ*

benevolentia atque amoris obligatio, & fidelitatis jureju-
randò facta præstatio, tanquàm personalia cum persona ex-
tinguuntur, Rittersh. *lib. 1. c. 9. §. 11.* Ut hinc si jus feudi con-
tinuari per successores debeat, sollemnissimè sit renovandum;
Es muß das Lehen auffß neu gemuthet werden.

XXIII. Tandem ipsa etiam feudi caducitas solvitur
morte Vasalli vel Domini, *Sebast. Medic. Tr. Mors omnia
solvit. concl. 43.* Nam si defelonia Vasalli Dominus totò vitæ
tempore querelam non movit, heredibus ejus non patet via
agendi idcirco ad feudi privationem, *Dn. Schrader. p. 2. part.
princ. 9. sect. 10. v. 5.* Quam decisionem stâbilire satagit ipse
Schraderus communi Dd. conclusione: heredem Mariti non
posse conqueri de adulterio Uxoris hunc in finem, ut ideò do-
te privetur Uxor eo casu, quò Maritus de adulterio hoc totò
vitæ tempore non fuit conquestus, *ibid. v. 6. Rittersh. part.
feud. lib. 1. c. 1. §. 10.* Morum enim coercitio Uxoris ad heredes
non pertinet, *l. 15. §. 1. ff. solutò matrim. conf. Goth. h. l. lit. l. At-*
que uti petitio & persecutio illarum pœnarum, quæ in favo-
rem liberorum primi matrimonii contra parentes transeun-
tes ad secunda vota sunt introductæ, non transeunt ad heredes
filiorum, qui de hoc nunquàm querimonjū habuerunt; ita
etiam heres Vasalli contra Dominum propter delictum per-
petratum ad privationem proprietatis actionem intentare
nequit, *Schrader. d. sect. 10. v. 6. 7.* Hoc autem limitatur in-
ter cetera, fallitque, cum pœna privationis ipsò jure infligitur
Vasallo; & cum Dominus jam tum litem instituit, vel com-
missam feloniam querelâ insecutus est, aut ex justa ignorantia,
absentia, aliave causa impeditus fuit, *Schrader. d. l. v. 7. 8. 10. &
12.* Ubi utrumque rursus casum ex convenientia cum causa re-
pudij ex adulterio in verò matrimonio explanat & illustrat;
quia nempe dictis modis similiter heres Mariti Uxorem dote
privare poterit. Idem quoque de passiva caducitatis actio-

Non erubescō, siquid melius etiam
horum, quæ ipse prius dixi, adinveni-
am, hoc statuere, & competentem
prioribus imponere correctionem, vel
ab alijs expectare, *Novell. Const. XXII*
præf. in fin.

Errores Chalcographici, qui, occasione impedimentorum in revidendo, irrepsērunt, Benevoli Lectoris correctioni de meliori commendantur; quotquot illorum fugitivò oculò fortè deprehendi, sequentes emendentur ita:

Pag. 1. *lin. 3 à fin leg. accipiendum. pag. 6. lin fin. pro profint leg. profunt. pag. 22. n. 20. pro ist leg. est. pag. 24. n. 29. leg. denominationem. pag. 28. n. 60. leg. perperam. pag. 31. n. 76. leg. apparet. pag. 32. n. 88. leg. profectò. ibid. pro Chyllam leg. Scyllam. pag. 39. n. 132. pro diss. leg. caus. pag. 51. n. 8. leg. fidelitatis pag. 55. n. 36. pro tit. leg. lic. pag. 56. n. 39. leg. contraxit. pag. 57. n. 45. leg. custodia. pag. 58. n. 52. pro Esd. leg. Esth. pag. 61. n. 80. leg. investituram. ibid. n. 82 leg. controversiam. pag. 63. n. 99. leg. hodie. pag. 69. n. 142. pro Erub. leg. Esth. pag. 72. n. 169. leg. dotalis. pag. 75. n. 176. lege pergendum. pag. 77. n. 202. leg. restituendum. pag. 84. n. 255. leg. hospitam. pag. 85. n. 261. leg. Vassallus. pag. 99. n. 64. leg. fundata. pag. 100. n. 70. pro viero leg. verò. ibid. leg. mentibus.*

